

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984- 1985

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

19 FEBRUARI 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	351
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	353
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	365
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	369
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	372
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	3 8 5
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	386
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	387
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	389
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	391
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	392
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	393

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE-
MENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)**

G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	393
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsmi- nister van Cultuur	394
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	395
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	395

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vragen nrs. 98, 24, 21, 63, 15, 15, 92
 van 16 januari 1985
 van de heer W. PEETERS

respectievelijk tot de heer K. POMA, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer M. GALLE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden;

mevrouw R. STEYAERT, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg;

de heer P. AKKERMANS, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud ;

de heer J. BUCHMANN, Gemeenschapsminister van Huisvesting;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Verdeling overheidsgelden aan verenigingen — Stand van zaken vanaf 1978

Diverse terugbetalingen kosten, toelagen, steun worden jaarlijks uitgedeeld aan verenigingen al dan niet met rechtspersoonlijkheid (VZW).

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke bedragen en om welke redenen werden, uitbetaald, door uw departement rechtstreeks of onrechtstreeks (parastatalen of intercommunales) per jaar vanaf 1978 aan verenigingen enerzijds met en anderzijds zonder rechtspersoonlijkheid.

Antwoord

In overleg met alle betrokken Gemeenschapsministers kan ik het geachte lid volgend antwoord verstrekken.

De gevraagde statistische gegevens, betekenen een enorm tijdrovende opgave voor de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het gaat immers over tienduizenden dossiers, die moeten geraadpleegd worden en waarvan een groot deel berust in de archieven van nationale departementen (periode 1978- 1980).

Het zal het geachte lid niet onbekend zijn dat het operationeel worden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een bijzonder zware en moeilijke^{za} opdracht geweest is.

Het zou dan ook onverantwoord zijn — nu deze moeilijke beginfase pas beëindigd is — het beschikbare personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te moeten inzetten voor dergelijk omvangrijk „monnikenwerk” en dit ten nadele van de normale uitvoering van zijn statutaire taak ten bate van de burger en de Vlaamse Gemeenschap.

De uitgekeerde bedragen waarvan de lijst en de reden van betaling gevraagd worden, waren niet alleen onderworpen aan de controleregels van de uitvoerende macht (Inspectie van Financiën, begrotingsministers, Vlaamse Executieve), maar maakten ook het voorwerp uit van een grondig nazicht door het Rekenhof, dat hiertoe zijn wettelijke opdracht kreeg vanwege de wetgevende macht, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, en sinds de wetten op de staatshervorming ook de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 24 van 11 januari 1985 van de heer J. ANSOMS

Regionalisering Prototypefonds — Ontwikkeling van industriële technieken

Door de regionalisering van het Prototypefonds (voor twee derden) en het Instituut tot Aanmoediging van Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw (voor één derde) werd er in 1984 een bedrag van 35 1,6 miljoen frank getransfereerd. Met deze overdracht beschikt het Vlaamse Gewest over een belangrijk pakket aan middelen om haar eigen klemtonen te leggen in het beleid t.a.v. onderzoek en ontwikkeling.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister hoeveel van deze som er in 1984 werd besteed aan de ontwikkeling van de industriële technieken, die de milieuzorg ten goede komen.

Antwoord

De effectieve overheveling van de door het geachte lid bedoelde middelen is slechts tijdens het laatste trimester van 1984 tot stand gekomen.

Niettemin werden in 1984 voor de ontwikkeling van industriële technieken die de milieuzorg ten goede komen, uitgaven vastgelegd ten bedrage van 52,25 miljoen frank inzake toegepast onderzoek in de industrie en ten bedrage van 12,7 miljoen frank inzake bouw van prototypes.

Vraag nr. 31 van 28 januari 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Ford Genk — Overname door Mazda

Volgens hardnekkige geruchten zouden er plannen bestaan om de productie van het Sierra-model over te brengen naar Fordvestigingen in Keulen en Engeland, terwijl Genk zou worden overgenomen door het Japanse Mazda, waarin Ford Amerika meer dan 25 % van de aandelen zou bezitten.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Of aan de overheid dergelijke concrete plannen bekend zijn?
2. Welke houding eventueel tegenover dergelijke concretere plannen door de overheid wordt aangenomen?

Antwoord

De algemene directie van de onderneming, daarover door mij ondervraagd, heeft mij formeel bevestigd dat de door het geachte lid bedoelde geruchten op geen enkele grond berusten. Ik heb dit trouwens reeds hier op deze tribune gezegd bij de bespreking van mijn begroting.

**Vraag nr. 36
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS**

Voerstreek — Steunmaatregelen van de Vlaamse Executieve

De Voerstreek blijft onafscheidelijk verbonden met Vlaanderen. Vaak is door verschillende leden van de Vlaamse Executieve gesteld geweest dat deze regio op bijzondere wijze moet ondersteund worden.

Ingrepen zijn op dit vlak zeer verschillend: ze kunnen betrekking hebben o.a. op tewerkstelling, op bijzondere promotie van het toerisme.

Graag had ik van de Minister vernomen welke stappen hij tot op heden heeft ondernomen op basis van zijn bevoegdheid sinds het aantreden van de Vlaamse Executieve om de Voerstreek inderdaad daadwerkelijk te ondersteunen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Namens alle betrokken Gemeenschapsministers kan ik het geachte lid meedelen dat ingevolge de beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 9.2.1983 periodiek en gecoördineerd overleg bestaat tussen de Vlaamse Executieve en de Bestendige Deputatie van de Provincie Limburg i.v.m. de globale problematiek van de Voerstreek.

Op 18.2.1983 werden, tijdens een eerste bijeenkomst, een aantal afspraken gemaakt die o.m. resulteerden in een actieprogramma waarbij zowel rekening werd gehouden met het eigen karakter en de planologische context van de streek, de bijzonderheid van plaatselijke toestanden als de noodzaak om bij voorrang uitvoering te geven aan een aantal dossiers zowel wat betreft de wegeninfrastructuur als inzake de subsidiëring van bepaalde initiatieven in de culturele en toeristische sector.

Tijdens het eerstvolgend overleg dat voorzien is op 18 maart e.k. zal de geactualiseerde stand van zaken m.b.t. de nog in behandeling zijnde dossiers, aangevuld met eventuele nieuwe initiatieven, nader onderzocht en besproken worden.

**Vraag nr. 38
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS**

Biologische afbreekbaarheid oppervlakte actieve stoffen in detergentia — Toepassing en controle naleving Europese Richtlijnen ter zake

Wasmiddelen, die niet voldoende biologisch afbreekbaar zijn, vormen een belangrijke vorm van vervuiling van de huishoudelijke afvalwaters.

Ingevolge de Europese Richtlijnen van 31 maart 1982 (82/242 en 82/243) betreffende de niet-ionische detergentia en betreffende de anionische detergentia is de eis gesteld dat de oppervlakte actieve stoffen in de wasmiddelen voor minstens 90 % biologisch afbreekbaar moeten zijn.

Daarbij moeten controlemogelijkheden voorhanden zijn om te kunnen vaststellen of inderdaad de oppervlakte actieve stoffen in de wasmiddelen aan die eisen voldoen. Wanneer dat niet het geval is mag dit wasmiddel niet op de markt worden gebracht.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Worden de normen, vastgelegd in het KB van 23 maart 1977 betreffende de graad van biologische afbreekbaarheid van bepaalde oppervlakte actieve stoffen in detergentia, toegepast?
2. Hoe vaak en bij welke bedrijven wordt het bepaalde in artikel 3 van het KB van 23 maart 1977 toegepast, waarin namelijk bepaald wordt dat controlemethodes kunnen toegepast worden ingevolge de OESO-methode, gepubliceerd in het technisch verslag van de OESO van 29 december 1970?
3. Hoe kan u in functie van deelvraag 2 verklaren dat u geen resultaten bezit van proeven, die toelaten te verklaren dat detergentia al dan niet voor 90% biologisch afbreekbaar zijn?
4. Is het zo dat er geen controle uitgeoefend wordt bij de fabrikanten van detergentia?
5. Tot wiens bevoegdheid behoort het tot de integratie over te gaan van de Europese Richtlijnen van 31 maart 1982 in de Belgische wetgeving? Welke stappen werden tot op heden ondernomen op dit vlak tussen de Belgische Regering en de Vlaamse Executieve?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

De vraag betreffende de biologische afbreekbaarheid van detergenten behoort tot de bevoegdheid van de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs aan wie deze vraag eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 39
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Bilateraal overleg België-Nederland inzake grensoverschrijdende milieuhinder — Stand van zaken

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen deelde mij op 18 mei 1984 mee dat bilateraal overleg met Nederland over specifieke problematiek voor geplande industriële activiteiten naargelang hun milieubelastende aard thans niet plaatsvindt. De klasseindeling van bedrijven en de daaraan gekoppelde exploitatievoorwaarden behoren tot de bevoegdheid van de gewesten.

In het kader van de Benelux-gedachte is het allesbehalve hoopgevend dat men aan beide zijden van de grens niet weet wie waar wat doet. Immers aan Nederlandse zijde heeft men tot op heden nog geen overleg gepleegd over de uitbreiding van het vliegveld Zuid-Limburg, de uitbreidingsplannen van DSM de mergelafgravingen en de grindproblematiek.

Bovendien stelt zich aan Waalse zijde het probleem van de gewestplannen en ontwerp-gewestplannen.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. In hoeverre vindt er op ministerieel, provinciaal en gemeentelijk niveau overleg plaats met Nederland? Zo ja, welke frequentie heeft dit overleg en vooral welk gevolg?
2. Acht de Minister het haalbaar een indeling van categorieën tot stand te brengen over geplande industriële vestigingen langs de grens met Nederland en Frankrijk? Welke stappen zijn op dit vlak tot op heden reeds ondernomen?
3. Op welke termijn zal er enige zekerheid zijn omtrent de Waalse gewestplannen en ontwerp-gewestplannen.
 Hoeveel gewestplannen zijn er in Wallonië?
 Welke gewestplannen werden er bij ministerieel besluit goedgekeurd?
 Welke informatie is er over het gewestplan Luik: is dit bij ministerieel besluit goedgekeurd en welke opties zijn er in relatie tot de provincie Limburg die van belang zijn?
4. Welk overleg heeft tot op heden plaats gevonden in verband met de uitbreiding van het vliegveld Zuid-Limburg, de eventuele uitbreiding van DSM in Geleen, de ontwikkelingen op het vlak van de mergelafgravingen, de ontwikkelingen op het vlak van grindexploitatie langs de Maas in Vlaanderen en Nederland?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud en aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Het bilateraal overleg tussen België en Nederland inzake grensoverschrijdende milieuhinder behoort tot

de bevoegdheid van de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs aan wie deze vraag eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 41
van 8 februari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Zuivelbedrijf te Rotselaar — Afdankingen

Naar wij vernemen worden vijftien arbeiders van een zuivelbedrijf te Rotselaar afgedankt terwijl er nog eens vijftien andere arbeiders via brugpensioen zullen afvloeien.

Mag ik aan de Minister vragen:

1. of hij op de hoogte was van deze reorganisatie en herstructurering van de produktie-afdeling van dit bedrijf;
2. welke maatregelen hij getroffen heeft om het verdwijnen van deze arbeidsplaatsen te voorkomen;
3. welke concrete maatregelen hij getroffen heeft om de tewerkstelling in deze streek te handhaven en te bevorderen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid betreffende de reorganisatie, herstructurering en afvloeiingen in een zuivelbedrijf te Rotselaar, kan ik het volgende mededelen.

Het is het geachte lid ongetwijfeld bekend dat in de zuivelsector op dit ogenblik zowel op de binnenlandse als op de buitenlandse markt uitzonderlijk scherpe concurrentievoorwaarden heersen.

In deze sector is het bijgevolg noodzakelijk zeer snel op de nieuwste technologische ontwikkelingen in te spelen, indien men wil vermijden dat een onderneming volledig uit de markt wordt geprijsd.

De betrokken onderneming heeft door recente en belangrijke investeringen de toekomst van de tewerkstelling veilig gesteld, wat niet belet dat daardoor verschuivingen in de taakinhouden zijn opgetreden.

Wat het derde element van de vraag betreft tonen de tewerkstellingsresultaten in het arrondissement Leuven overduidelijk aan dat aanzienlijke impulsen in dit arrondissement werden gegeven. Terwijl de tewerkstelling voor het Rijk tussen 30 juni 1978 en 30 juni 1982 met 3,2% afnam, steeg zij in het arrondissement Leuven met 1,7%.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 43
van 29 november 1984
van de heer A. DE BEUL

Gewetensbezwaarden werkzaam in de sociaal-culturele sector — Besparingsmaatregelen

Een aantal sociaal-culturele en jongerenorganisaties maken zich zorgen over de plannen van Minister Gol om geen gewetensbezwaarden meer toe te wijzen aan de sociaal-culturele sector.

Bovenop de budgettaire crisisbesparingen waarvan de sociaal-culturele sector nu reeds het slachtoffer is, zou het niet meer toekennen van gewetensbezwaarden in het kader van de burgerdienst andermaal een zware slag zijn voor deze sector.

Mijn vraag is dan ook of de Minister bij zijn collega in de nationale Regering gaat aandringen opdat deze op zijn funeste plannen zou terugkomen.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ik op zijn voorstel ben ingegaan en reeds in die zin bij de bevoegde Minister uit de nationale Regering ben tussengekomen.

Vraag nr. 60
van 12 december 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

BRT — Publiciteit op het scherm

Tot verwondering van vele kijkers wordt gedurende bepaalde sportmanifestaties nogal kwistig publiciteit op het scherm gebracht. Het betreft hier bijvoorbeeld het ECC-Tennistornooi en de Hard Cross, in het Antwerpse Sportpaleis georganiseerd.

De overvloed aan publiciteit is des te ergerlijk, omdat kleine organisatoren zeer dikwijls geplaagd worden door onzinnige BRT-eisen om aangebrachte publiciteit te verwijderen.

Bovendien is het algemeen geweten dat de aanwezigheid van de TV het aantrekken van sponsors en de bedragen die worden gespendeerd ten eerste beïnvloedt.

Vandaar dat inrichters de aanwezigheid van de BRT aanwenden om hogere bedragen inzake sponsoring te verkrijgen.

In verband met deze problematiek zou ik graag antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Welke zijn de globale kosten, uitgespreid naar personeel, materieel, verplaatsingen e.a. verbonden aan de BRT-TV-activiteiten enerzijds gedurende het totale ECC-tornooi en anderzijds gedurende de Hard Cross?
2. Welke inkomsten of vergoedingen verwierf de BRT-TV voor bovenvermelde activiteiten vanwege de organisatoren, sponsors e.d. ?
3. Welke zijn de reglementaire beschikkingen inzake publiciteit die inzake deze organisaties gelden?

Welke beschikkingen gelden voor andere sportmanifestaties?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Aan het ECC-tennistornooi (12.11 tot en met 18.11) heeft de BRT in totaal 20 u 35 minuten uitzending besteed

De totale kostprijs bedroeg	1.798.716 fr
— budgettaire kosten :	811.876 fr
— niet-budgettaire kosten :	
(personeel, materieel) :	986.839 fr
Dit is per uur uitzending:	87.742 fr

Op 8 en 9 december 1984 had de Hard Cross plaats. In totaal was deze manifestatie goed voor 2 uur uitzending.

De totale kostprijs bedroeg	189.422 fr
— budgettaire kosten :	101.850 fr
— niet-budgettaire kosten :	87.572 fr

Per uur uitzending bedraagt de kostprijs aldus 94.711 fr. In vergelijking met buitenlandse stations is dit relatief goedkoop. Bij de BBC bedraagt de kostprijs van één uur uitzending sport ongeveer 20.000 pond (wordt vermeld in „The Economist” dd. 15.12.1984, blz. 37).

2. Als tegenprestatie moet de BRT voor het ECC-tornooi en de Hard Cross geen uitzendrechten betalen. Daarenboven plaatsen de organisatoren van het ECC op eigen kosten een lichtinstallatie van minimum 1000 lux en komen zij tussen in de kosten, waardoor de kostprijs per uur uitzending daalt tot 63.352 fr.
3. Voor alle door de BRT uitgezonden sportwedstrijden worden de reglementaire beschikkingen toegepast die ook en ERU-verband gelden. Die richtlijnen zijn de volgende.
 1. De reclameboodschappen mogen niet storend zijn voor de kwaliteit van de reportage. Dat is o.m. het geval als er meer dan één rij panelen in het cameraveld is aangebracht.
 2. Er mogen zich geen reclamepanelen bevinden tussen de camera's en het actieveld.
 3. De kleur van de reclamepanelen mag de kwaliteit van het beeld niet ongunstig beïnvloeden. Fluorescente kleuren en lichtreclames zijn verboden.
 4. De reclameboodschappen moeten aangebracht zijn op vaste, bestaande delen van het stadion (de zaal). Bewegende reclame (vlaggen) is verboden.
 5. De afmeting van de panelen en de reclame tekst moeten verenigbaar blijven met een behoorlijk beeld van het sportgebeuren.
 6. Tijdens de tv-uitzendingen mogen geen reclameboodschappen worden meegedeeld via de geluidsinstallatie in het stadion (de zaal).
 7. De reclame mag niet in strijd zijn met de nationale bepalingen ter zake.
 8. De reclame moet gesteld zijn in de lettertekens van de taal (talen) van het land. Teksten of boodschappen in andere dan de taal (talen) van het land, zijn verboden.

9. Reclame op kledij, uitrusting en speelveld zijn in principe verboden en worden enkel geduld als zulks ingeburgerd is in het desbetreffend sportgebeuren.

Die richtlijnen werden ook voor het ECC en Hard Cross toegepast.

Daarenboven kan worden vermeld dat, wat het ECC betreft, de plaatsen waar reclame mag worden opgesteld contractueel zijn vastgelegd, wat betwistingen tijdens het tornooi tot een minimum beperkt.

Vraag nr. 79
van 8 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Dilbeek — Bescherming landschap en waterlopen

Graag vernam ik wanneer het openbaar onderzoek in verband met de bescherming van het landschap gevormd door de Wolfspuiten, de Molenberg en de valleien van de Kluisboswaterloop en de Smissenboswaterloop te Dilbeek zal worden afgesloten en wanneer de bescherming zal volgen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 8 januari 1985 kan ik het geachte lid mededelen dat het openbaar onderzoek in verband met de bescherming van het landschap gevormd door de Wolfspuiten, de Molenberg en de valleien van de Kluisboswaterloop en de Smissenboswaterloop te Dilbeek pas kan worden georganiseerd wanneer alle nodige gegevens in verband met de eigendomstoestand van het betrokken gebied in ons bezit zijn en wanneer de adresverificatie volledig is doorgevoerd.

De eigenlijke beschermingsprocedure zal op dat ogenblik onmiddellijk worden ingezet.

Vraag nr. 81
van 8 januari 1985
van de heer H. SUYKERBUYK

Europees Sociaal Fonds — Financiering

De Raad van Ministers van Cultuur van de Europese Gemeenschappen heeft einde november 1984 aangestipt dat er mogelijkheid bestaat projecten voor te bereiden, die kunnen gefinancierd worden door het Europees Sociaal Fonds en die betrekking hebben op beroepsopleiding en werkgelegenheid voor kunstenaars en culturele werkers.

Hieruit mag ik afleiden dat de Minister bereid is dergelijke projecten voor te bereiden voor culturele werkers en kunstenaars in Vlaanderen. Is dit zo en kan de Minister concreet mededelen welke projecten hij, met het oog op financiering door het Europees Sociaal Fonds, in voorbereiding heeft.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Raad van Ministers van Cultuur

van de Europese Gemeenschap zich inderdaad akkoord heeft verklaard met een resolutie betreffende een ruimer gebruik van de middelen van het Europees Sociaal Fonds voor culturele werkers.

Elke lidstaat zou via haar Minister van Tewerkstelling projecten bij het Europees Sociaal Fonds indienen.

Op het ogenblik wordt er op mijn diensten per culturele sector onderzocht welke projecten in het kader van deze resolutie zouden kunnen ingediend worden. Aangezien de desbetreffende resolutie slechts zeer recentelijk aanvaard werd, en het ganse onderzoek zich nog in een beginstadium bevindt, zullen wellicht pas eerlang de nodige voorbereidingen kunnen ingeleid worden.

Vraag nr. 83
van 8 januari 1985
van de heer J. DE MOL

BRT — Dotatie

Het kijk- en luistergeld voor de regio Brussel wordt al sinds een paar jaar door de nationale Regering geblokkeerd vanwege communautaire moeilijkheden. Het zou hier om een bedrag gaan van bijna 350 miljoen frank, dat momenteel in een pot wordt vergaard. De BRT heeft aan de nationale Regering gevraagd om daaruit over 100 miljoen te mogen beschikken om zijn financiële moeilijkheden op korte termijn op te lossen.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke stappen kan de Minister ondernemen om een deel van deze geblokkeerde kijk- en luistergelden vrij te maken voor de BRT?
2. Ziet de Minister een meer geschikte mogelijkheid om de financiële moeilijkheden van de BRT op korte termijn op te lossen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik mededelen dat het probleem van de verdeelsleutel voor het kijk- en luistergeld dat in Brussel-Hoofdstad wordt geïnd nog steeds niet is opgelost omdat beide Gemeenschappen blijven staan op hun standpunt. De Vlaamse Gemeenschap eist een gelijke verdeling op, terwijl de Franse Gemeenschap een verdeling 80 (F)-20 (VL.) voorstelt.

De financiële moeilijkheden van de BRT situeren zich op het gebied van de produktiekredieten. Deze problemen zouden voor een deel kunnen opgelost worden indien de BRT haar eigen besparings- en rationaliseringsplan, dat mij op 26.10.1983 werd voorgelegd, zou kunnen uitvoeren.

Daarnaast meen ik dat de BRT een voldoende hoog percentage van het kijk- en luistergeld moet toegekend worden. Dat kan echter maar indien de Vlaamse Gemeenschap het kijk- en luistergeld volledig gerestourneerd krijgt van de nationale overheid. Ter zake verwijs ik naar het standpunt ingenomen door de Vlaamse Executieve op 16.1.1985 t.g.v. het onder-

zoek van het ontwerp van wet betreffende de radio-distributie, en de teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie. Daarin wordt gesteld :

„Gelet op de band die, alleszins in hoofde van de openbare opinie, bestaat tussen het kijk- en luistergeld en de omroep, vraagt de Vlaamse Executieve de nationale Regering, overigens in het kader van de financiering der Gemeenschappen volgens de staats-hervorming van 1980, de mogelijkheden geboden door artikel 9 van de gewone wet van 9.8.1980 tot hervorming der instellingen te gebruiken om het totale bedrag van het kijk- en luistergeld te ristourneren naar de Gemeenschappen.”

Vraag nr. 84
van 8 januari 1985
van de heer J. DE MOL

BRT — Publikaties

Het wordt blijkbaar de gewoonte dat BRT-medewerkers over de programma's waaraan zij meewerken, als samensteller of als presentator, ook boeken publiceren. In de betrokken programma's wordt meestal reclame gemaakt voor het boek. We denken hier aan programma's zoals IQ-kwis, Cinemanie, Het Verzet, De Nieuwe Orde en zoveel andere.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen vernemen.

1. Bestaat er een reglementering op de uitgave van deze boeken? Wie heeft het auteursrecht op deze boeken (de samensteller of de BRT)?
2. Wat gebeurt met de eventuele opbrengsten van deze boeken? Hoeveel brachten deze boeken in 1983 en 1984, uitgesplitst per jaar, voor de BRT op?

Antwoord

1. Krachtens de artikelen 4, § 1 en 22, § 1c van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen, is de BRT gerechtigd merchandisingactiviteiten, waartoe het uitgeven van boeken behoort, op te zetten.

De kwestie van het auteursrecht is vrij complex.

T.a.v. het vast personeel heeft de BRT krachtens statutaire bepalingen alle exploitatierechten op de prestaties van deze personeelscategorie verworven.

Daarnaast worden in sommige gevallen contracten gesloten met medewerkers die eenzelfde afstand van rechten bedingen.

In nog andere gevallen berust het grafisch reproductierecht bij de auteur zelf.

Een publikatie in boekvorm kan dan slechts tot stand komen nadat tussen partijen daaromtrent een overeenkomst gesloten wordt.

De overeenkomst die daartoe gebezigd is, stemt overeen met deze die in de uitgeverswereld gehanteerd wordt.

2. De inkomsten uit publikaties dienen volgens het principe van de universaliteit van de begroting, tot dekking van de uitgaven. Uit de uitvoering van de begroting 1983 blijkt dat de uitgaven 26.560.067 fr, de inkomsten 39.274.975 fr bedroegen.

Op het moment van de behandeling van deze vraag zijn de rekeningen voor 1984 nog niet afgesloten en kunnen dus geen resultaten meegedeeld worden.

Vraag nr. 85
van 8 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Achtergrondkaart in nieuwsberichtgeving — Aanpassing landkaart Bondsrepubliek Duitsland

Tijdens de nieuwsberichten is het de gewoonte dat een kaart van het land waarover wordt gesproken achter de nieuwslezer wordt geprojecteerd.

Bij berichten over de Bondsrepubliek Duitsland daarentegen wordt slechts een kaart getoond van de westelijke provincies terwijl West-Berlijn op de kaart niet terug te vinden is. Nochtans wordt West-Berlijn, ondanks zijn speciaal statuut, toch beschouwd als een deel van West-Duitsland, o.a. door de EEG.

Het kan hier ook even vernoemd worden dat verscheidene Bondskanseliers uit West-Berlijn afkomstig waren, zoals ook de huidige Bondsresident von Weiszäcker.

Kan deze kaart dus niet worden aangepast?

Antwoord

Een achtergrondkaart heeft niet tot doel een volledig exacte geografische voorstelling van het land te geven.

Op „volle” kaarten daarentegen wordt een zo grootmogelijke volledigheid en correctheid nagestreefd : zo is op de kaart van de Bondsrepubliek West-Berlijn in de kleur van het land getekend.

Een „volle” kaart bedekt het gehele scherm. Zij is tamelijk gedetailleerd. De nieuwslezer is er door bedekt, dus niet te zien.

Een achtergrondkaart ziet u rechts op het scherm samen met de nieuwslezer. Een achtergrondkaart is uiteraard kleiner, dus minder gedetailleerd. Zij heeft tot doel het behandelde onderwerp te situeren B.v. :

Volle kaart

„Tussen Genk en Hasselt heeft een ernstige grond verzakking voor een 20 km lange autofile gezorgd. Het vrachtverkeer zowel naar Nederlands Limbur als naar Duitsland is ontrederd.”

Dan worden Genk en Hasselt aangeduid.

Achtergrondkaart

„De schuldenlast van Brussel is niet meer te dragen. Dit zegt de burgemeester van de hoofdstad. Stede als Antwerpen, Gent en Luik kampen ook met eno!

me tekorten, maar voor Brussel is de toestand hachelijk aldus de burgemeester.”

Dan staat op de achtergrond in de rechterbovenhoek van het scherm een niet-gedetailleerde kaart van België.

Op een achtergrondkaart van Duitsland, zal West-Berlijn waarschijnlijk niet te zien zijn.

Op een „volle” gedetailleerde kaart zal de stad wel als een deel van de Bondsrepubliek getoond worden.

**Vraag nr. 89
van 11 januari 1985
van de heer P. PEETERS**

Brusselse agglomeratie — Culturele infrastructuur en architectenhonoraria voor niet uitgevoerde bouw- of verbouwingsplannen

Voor praktisch alle buurthuizen en trefcentra die het Ministerie van Cultuur de laatste jaren in de Brusselse agglomeratie aankocht, werden één of meerdere bouw- of verbouwingsplannen opgemaakt door architectenbureaus.

Kan de geachte Minister per buurt-, tref- of cultuurcentrum in de Brusselse agglomeratie mededelen :

1. welke bouw- of verbouwingsplannen sedert 1977 werden opgemaakt en in welk jaar dit gebeurde;
2. hoeveel telkenmale het architectenhonorarium bedroeg;
3. of het bewuste plan inmiddels reeds werd uitgevoerd, en zo neen, of dit dan eerlang zal gebeuren?

Meent de geachte Minister tenslotte niet dat het aangewezen zou zijn in de toekomst nog slechts architectenplannen te laten opmaken wanneer het vaststaat dat de nodige gelden er zijn om deze (dure) plannen ook te laten uitvoeren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid volgende gegevens verstrekken.

Sinds 1977 werden of worden er voor de buurt-, tref- of cultuurcentrums in de Brusselse agglomeratie volgende bouw of verbouwingsplannen opgemaakt.

Centrum	Aard der plannen + Jaartal	Vastgelegde erelonen	Betaalde erelonen	Uitvoering
Anderlecht Veeweydestraat 24-26 C.B.A.	Verbouwing zaal + oprichten van bureau's, ateliers	2.535.756 1.124.427 1.085.011	— —	opstellen bouwprogramma
Ganshoren Zeypstraat 18 De Zeyp	Verbouwing le fase AA 1979	1.379.145 662.874	1.164.961 440.410	in 1983
Jette Sint-Pieterskerkstraat	afbraak bestaande woningen + nieuw Trefcentrum	1.854.158 948.464 796.502	978.442 — —	in ontwerp
Jette Leopold 1-straat 329 Huize Essegem	Verbouwing bestaand trefcentrum + nieuw bouw	2.447.982 558.453	2.408.983 558.453	Werken uitgevoerd beëindigd in 1983
St.-Jans-Molenbeek Schoolstraat 76 De Vaartkapoen	Verbouwing + nieuwbouw aan het Trefcentrum	3.111.589 1.115.484	2.818.351 920.798	Werken uitgevoerd beëindigd november 1984
Ukkel Brugmannlaan 433 Candelaershuis	Verbouwing Trefcentrum	638.187	638.187	Werken uitgevoerd beëindigd 1982
Vorst Bondgenotenstraat 54 Ten Weyngaert	Verbouwingswerken aan Trefcentrum	1.402.465 812.916 713.199	1.339.336 — 283.083	aanvraag der werken: maart 1985
Schaarbeek Jollystraat 123	Verbouwing	304.949 1.161.450	2 13.464 856.709	3de en laatste fase in 1985
Gallaitstraat 78 De Kriekelaar	Verbouwing	1.590.224 1.256.775 4.03 1.863	717.685 1.050.218 3.805.920	ontwerp klaar
Etterbeek Chanberystraat Tran 81	Verbouwing	275.568 1.750.987	— 445.364	deel in 1984 — rest in ontwerp

Centrum	Aard der plannen+ Jaartal	Vastgelegde erelonen	Betaalde erelonen	Uitvoering
St.-Joost-ten.Node Gemeentestraat Doesj	Verbouwing	243.265 874.00 1	243.265 874.001	uitgevoerd beëindigd in 1982
St.-Joost-ten.Node Ten Nude	Verbouwing	1.660.844 899.105 870.590	570.536 — —	in ontwerp
St.-Lambrechts-Woluwe Villa Montald	Verbouwing	279.836	265.829	Werken beëindigd in 1984
Op Heule	Verbouwing	2.036.210 739.041 1.251.398	727.496 78.906 293.906	In voorontwerp
Laken Schildknechtstraat Nekkersdal	Nekkersdal Verbouwing	2.276.650 931.582 1.171.132	112.021 — —	gedeeltelijk uitgevoerd
De Mutsaard De Wandstraat	Verbouwing	1.854.158 1.216.426 7 18.228	691.507 — —	In voorontwerp
Brussel Ancienne Belgique	Verbouwing	8.881.263 994.500 2.455.089 1.852.877 2.060.609	6.494.041 99.450 3.090.03 1 1.958.683	fase 1 uitgevoerd in 1983 fase 2 in voorontwerp uitgevoerd in 1983 fase 1 uitgevoerd in 1983 fase 2 in voorontwerp uitgevoerd in 1983
Brussel Martelarenplein	Verbouwing	400.305 1.586.169 188.586	400.305 1.572.612 188.586	niet uitgevoerd, gezien bestemmingswijziging
Hoofdsted. Bib.	Verbouwing	409.500	389.025	uitgevoerd in 1984
Oude Graanmarkt	Verbouwing	1.243.382 2.957.711 1.310.349	— 2.473.730 880.969	fase 2 in voorontwerp fase 1 uitgevoerd in 1982 fase 2 in ontwerp fase 2 in ontwerp
Beursschouwburg	restauratie voorgevel	331.695	208.100	in uitvoering

Vraag nr. 90
van 11 januari 1985
van de heer P. PEETERS

Hoofdstedelijk gebied — Nederlandstalige bibliotheken ingericht of betoelaagd door de gemeentelijke overheden

Onlangs werd te Laken in gebouwen aangekocht en verbouwd door de Vlaamse Gemeenschap een nieuwe Nederlandstalige bibliotheek geopend door de schepen van cultuur van de stad Brussel.

Voor zover ik weet is dit (tot nog toe) de enige Nederlandstalige bibliotheek waarvoor de stedelijke overheid financieel tussenkomt.

Kan de geachte Minister mededelen:

1. welke kosten voor deze nieuwe bibliotheek door

de stad Brussel, en welke door de Vlaamse Gemeenschap worden gedragen ;

2. voor elk der 19 gemeenten van het hoofdstedelijk gebied,

a. het aantal Nederlandstalige bibliotheken;

b. de tussenkomst voor elk van deze bibliotheken door de gemeente?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Van zodra de Nederlandstalige Gemeentelijke Openbare Bibliotheek van Brussel erkend is, heeft deze instelling recht op de in het bibliotheek-decreet en zijn uitvoeringsbesluiten voorziene subsidies nl.

- 85% weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel (KB 9/7/1980, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 1/7/1982 en 7/3/1984)
- 60 % werkingstoelagen (KB 16/5/ 1980)
- 60% uitrustingsstoelagen indien daartoe een aanvraag wordt ingediend (KB 23/ 1 0/ 1979)

De weddetoelagen en de uitrustingsstoelagen worden toegekend door de Vlaamse Gemeenschap. De werkingstoelagen zijn ten laste van de provincie. Het gebouw waarin deze openbare bibliotheek gevestigd is, is eigendom van de Vlaamse Gemeenschap.

2. In Brussel-Hoofdstad zijn op dit ogenblik onder het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige Openbare Bibliotheekwerk drie Nederlandstalige openbare bibliotheken erkend als plaatselijke openbare bibliotheek :

- de Nederlandstalige gemeentelijke openbare bibliotheken van Jette (voltijds werken sedert 1.1.1980) plus 1 uitleenpost en Watermaal-Bosvoorde (deeltijds werkend sedert 1.1.1982)
- de openbare bibliotheek ingericht door de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van Brusselse Agglomeratie (voltijds werkend sedert 1.1.1980) en gevestigd in de Schildknaapstraat te Brussel en werkend met 2 uitleenposten nl. te Vorst en Stin-Gillis.

De hoofdbibliotheek van de NCC POB en de beide uitleenposten, de hoofdbibliotheek van de POB Watermaal-Bosvoorde, en de uitleenposten van de POB Jette zijn gehuisvest in infrastructuur welke eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap.

Het hiernavolgend overzicht bevat voor de 3 erkende POB :

- de totale uitgaven en werkingstoelagen 1983 (op basis van de ingediende balansen van inkomsten en uitgaven)
- de wedde- en uitrustingsstoelagen 1983

POB	Totale uitgaven	Wedde-toelagen	Werkings-toelagen
NCC Brussel	16.640.09 1	8.581.287	409.900
Jette	8.217.228	3.235.407	1.229.700
Watermaal-Bosvoorde	341.785	197.795	28.700

In 1983 werd door geen enkele Brusselse bibliotheek een aanvraag tot uitrustingsstoelagen gedaan.

Vraag nr. 91
van 10 januari 1985
van de heer C. MARCHAND

BRT-verslag verkiezingen in Nicaragua — Kosten

Door de BRT werd onlangs een rechtstreeks verslag gegeven over de verkiezingen in Nicaragua.

Graag had ik hierover volgende vragen gesteld.

- Hoeveel personen hebben de verplaatsing gemaakt?
- Welke periode hebben zij hieraan besteed?
- Welke supplementaire personeelskosten werden hierdoor veroorzaakt?
- Welke zijn de verblijfskosten?
- Hoeveel bedragen de reiskosten?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

De verkiezingen in Nicaragua werden verslagen door één eigen BRT-journalist, zonder assistentie.

De betrokkene leverde van 26/ 10 tot en met 8/11/1984 geregeld bijdragen voor zowel het Radionieuws als Aktueel.

De TV had geen eigen verslaggever ter plaatse, maar deed het met de beelden van EVN, de nieuwsuitwisseling van Eurovisie.

Er waren geen extra personeelskosten.

De wedde van de betrokken journalist werd normaal uitbetaald.

De reis- en verblijfskosten werden samen begroot op 140.000 fr voor een periode van twee weken.

Vraag nr. 93
van 10 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Vlaams Kleinkunst Archief — Subsidiëring

Men meldt mij de zorgwekkende toestand waarin het Vlaams Kleinkunst Archief zich bevindt.

Structureel zijn er geen voorzieningen, personeel en materiaal om de verzameling te verwerken is nauwelijks aanwezig en het geheel is ondergebracht in een pand dat totaal ongeschikt is.

Verder bestaat dit archief slechts dank zij de goede wil van de initiatiefnemer en een kleine, onzekere subsidie.

Kan hieraan niet verholpen worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Begin december 1984 werd een aanvraag tot subsidiëring ingediend door het Vlaams Kleinkunst Archief, op de procedure van het KB van 1967.
2. Uit het dossier blijkt wel dat het Vlaams Kleinkunst Archief momenteel fungeert als een dienst binnen het Nationaal Centrum Culturele Animatie, dat wordt gesubsidieerd op het KB van 1967.

3. Naar aanleiding van de evaluatie van hun werking heeft de administratie in de loop van 1984 enkele fundamentele bedenkingen geformuleerd rond een verdere erkenning van het NCCA vanaf 1985.

Het ligt in de bedoeling om in de loop van 1985 opnieuw een evaluatiegesprek met het NCCA te voeren, om na te gaan in welke mate is tegemoet gekomen aan de formuleerde bedenkingen.

4. Het ligt in de bedoeling van de initiatiefnemers, om het Vlaams Kleinkunst Archief uit te bouwen tot een autonome vereniging, waarna het NCCA zou ontbonden worden.

Het moet duidelijk zijn dat ik voor de nieuwe erkenning de normale procedures wil hanteren.

Ik wens niet vooruit te lopen op de normale afhandeling van dit dossier, door nu reeds een erkenning te beloven.

Vraag nr. 94
van 15 januari 1985
van de heer E. BEYSEN

Beroepsvervolmaking en/of opleiding — Adviezen buitenlandse regeringen

Graag vernam ik van de geachte Minister volgende inlichtingen voor 1983 en de periode van 1 januari 1984 tot 31 juli 1984 over:

1. het aantal vragen ontvangen van buitenlandse regeringen omtrent adviezen in verband met beroepsvervolmaking en/of opleiding;
2. het aantal adviezen gegeven ingevolge deze vragen onderverdeeld per land ;
3. de kosten verbonden aan deze adviezen voor verplaatsingen en verblijf onderverdeeld per betrokken land?

Antwoord

In antwoord op zijn parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mijn departement geen vragen heeft ontvangen van buitenlandse regeringen omtrent adviezen in verband met beroepsvervolmaking en/of opleiding.

Vanuit deze gegevenheid kan het geachte lid geen antwoord verstrekt worden op de punten 2 en 3 van zijn vraag.

Vraag nr. 95
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Vlaams Kleinkunst Archief Turnhout — Toelageregeling en personeelsstatuut

Een aantal jaren geleden werd het Vlaams Kleinkunst Archief opgericht in Turnhout.

Er zouden structureel echter totaal geen voorzieningen zijn; personeel en materiaal om de verzameling te verwerken is nauwelijks aanwezig en het geheel is ondergebracht in een pand dat totaal ongeschikt is.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke toelagen zijn er voorzien voor het Vlaams Kleinkunst Archief?
2. Kunnen deze toelagen uitgebreid worden zodat naar een nieuwe kan uitgekeken worden?
3. Kan er aan het Vlaams Kleinkunst Archief een statuut bezorgd worden met een personeelskader zodat de grootste zorgen van de baan zijn?

Antwoord

In het kader van de bovengenoemde vraag veroorloof ik mij het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nummer 93, gesteld door de heer J. Valkeniers op 10 januari 1985.

Vraag nr. 96
van 16 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen — Personeelsbezetting

Graag bekwam ik van de Minister volgende inlichtingen betreffende de „Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen“.

1. Een lijst van de personeelsleden in dienst op 1 januari 1985 met vermelding van hun diploma.
2. Welke kwalificaties of diploma's worden vereist om in deze Rijksdienst te werken?
3. Welke is de preciese bevoegdheid van de leden van de Rijksdienst in het behandelen van restauratiedossiers?
4. Welk is het statuut van het personeel werkzaam in deze Rijksdienst ?

Antwoord

Wat de vraag van het geachte lid betreft, inzonderheid naar de vorm, moet ik vooraf melden dat de „Rijksdienst“ als dusdanig niet meer bestaat, maar thans een bestuur is behorend tot het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Inhoudelijk moet ik erop wijzen dat personeelsaanlegenheden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ressorteren onder de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 100
van 16 januari 1985
van de heer J. DE MOL

Samenstelling Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen — Toepassing Cultuurpactwet van 28 januari 1974

In het Belgisch Staatsblad nr. 4 van 8 januari 1985 verscheen het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1984 houdende de samenstelling van de

Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd bij de nieuwe samenstelling van deze Koninklijke Commissie rekening gehouden met het evenwicht tussen de verschillende filosofische en ideologische strekkingen zoals voorzien is in het Cultuurpact van 28 januari 1974?
2. Kan de Minister de vertegenwoordiging van de filosofische en ideologische strekkingen geven in de nieuw samengestelde Commissie, globaal en per afdeling?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat bij de samenstelling van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen inderdaad rekening werd gehouden met de bepalingen inzake evenwicht tussen verschillende filosofische en ideologische strekkingen zoals voorzien in de Cultuurpactwet van 28 januari 1974.

Globaal ziet de verdeling eruit als volgt:

CVP 13 vertegenwoordigers
 PVV 8 vertegenwoordigers
 SP 7 vertegenwoordigers
 VU 6 vertegenwoordigers

Totaal: 34

Per afdeling :

eerste afdeling : CVP : 6
 PVV : 4
 SP : 2
 VU : 3

tweede afdeling : CVP : 4
 PVV : 2
 SP : 2
 VU : 1

derde afdeling : CVP : 3
 PVV : 2
 SP : 2
 VU : 2

Er is één overkoepelende voorzitter.

Vraag nr. 101 van 16 januari 1985 van de heer J. DE MOL

Wijngaardberg Wezemaal/Rotselaar — Bescherming landschap

Op 17 oktober 1984 stelden we een vraag over de aanleg van een fitometer in het beschermd landschap te Wijngaardberg. U antwoordde dat door uw diensten geen onregelmatigheden werden vastgesteld. U deelde tevens mee dat u een verscherpt toezicht in het betrokken gebied zou uitoefenen.

Intussen blijkt dat de fitometer reeds is aangelegd en in gebruik genomen. Het aangekondigde verscherpte toezicht heeft blijkbaar niet veel uitgehaald. Op basis van artikel 2 van het koninklijk besluit van 21 no-

vember 1977 is „ het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit duurzame materialen, die in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steunt ten behoeve van de stabiliteit en bestemd om ter plaatse te blijven staan, ook al kan zij uit elkaar genomen worden”, verboden behoudens de toelating verleend overeenkomstig artikel 6 van de wet van augustus 1931.

Gaarne vernam ik een antwoord op de vragen die ik u stelde op 17 oktober 1984 vermits op geen enkele vraag een antwoord werd verstrekt.

1. Wanneer werd de toelating, voorzien in artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 verleend? Welk advies gaf u in dit verband?
2. Meent u niet dat het inbouwen van een fitometer een vorm van actieve recreatie is, die niet in overeenstemming is met de geest van het beschermingsbesluit van 21 november 1977?
3. Volgens een akkoord van Minister Akkermans bevinden zich in dit beschermd landschap 7 weekendverblijven. Is deze situatie u bekend? Dateren deze weekendverblijven van voor het koninklijk besluit van 21 november 1977? Pleegde u in dit verband reeds overleg met uw collega Akkermans?
4. Meent u niet dat het overbrengen van deze weekendverblijven naar het toekomstige recreatieterrein „ Ter Heide ” een aanvaardbaar alternatief is?
5. Dit beschermd landschap wordt gestoord door niet-georganiseerde motorcross. De hinder die hier uit voortvloeit is legio. Is deze situatie u bekend? Welke stappen overweegt u om de waarde van dit landschap te behouden en aan dit pseudo-crossterrein een einde te maken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 16 januari 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Er werd bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen geen aanvraag ingediend tot het aanleggen van een fitometer. Er werd hiervoor derhalve ook geen toelating verleend of enig advies verstrekt.
2. De aanleg van een fitometer is uiteraard niet in overeenstemming met de verbodsbepalingen van artikel 2 van het koninklijk besluit van 21 november 1977.
3. Het is mij bekend dat in het betrokken landschap bepaalde constructies staan. Ten tijde van de bescherming werd echter geen inventaris opgemaakt van de bebouwing, zodat op basis van het beschermingsdossier niet met zekerheid kan worden nagegaan of er na de rangschikking nog constructies werden opgericht. Het terrein zal echter terug in zijn geheel worden verkend en samen met het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening zal worden onderzocht welke constructies inderdaad binnen de beschermde afbakening voorkomen en of deze vóór dan wel na de bescherming werden opgericht.

4. Indien wordt vastgesteld dat constructies ná de rangschikking werden opgericht zal een vordering tot afbraak worden ingesteld. Een mogelijke overbrenging naar daartoe geëigende zones ligt buiten mijn bevoegdheid.
5. Uit sporen op het terrein blijkt inderdaad dat er met motorvoertuigen gereden wordt. De bevoegde inspectie heeft evenwel geen motorcrossers op heterdaad betrapt. Het voorkomen van dergelijke overtredingen kan enkel gebeuren door politieel toezicht. Ik heb dan ook bij de gemeentelijke overheid aangedrongen op een verscherpt toezicht in het betrokken gebied.

Vraag nr. 102
van 18 januari 1985
van de heer A. DE BEUL

Vlaams Kleinkunst Archief te Turnhout — Ondersteuningsmaatregelen

Enkele jaren geleden werd het Vlaams Kleinkunst Archief opgericht en in Turnhout gevestigd, weliswaar ondergebracht in een weinig geschikt gebouw.

Deze lovenswaardige onderneming beschikt echter nauwelijks over geld, personeel en materiaal om de verzameling te verwerken.

Teneinde het mogelijk te maken dat de waardevolle verzameling bewaard zou blijven moeten er dringend een aantal maatregelen genomen worden.

Mag ik van de Minister vernemen of hij de mogelijkheid ziet met gepaste ondersteuningsmaatregelen de overlevingskansen van het Vlaams Kleinkunst Archief veilig te stellen?

Antwoord

In het kader van de bovengenoemde vraag veroorloof ik mij het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nummer 93, gesteld door de heer J. Valkeniers op 10 januari 1985.

Vraag nr. 103
van 18 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

BRT- begroting — Inpassen bezuinigingsmaatregelen in activiteiten

Er is heel wat beroering ontstaan bij de BRT-directie en het personeel naar aanleiding van de voorgestelde vermindering van de BRT-begroting. De openbare omroep beweert dan niet meer over voldoende middelen te beschikken om bij wet opgelegde taken naar behoren te vervullen.

Kan de Minister mij de juiste reden van de voorgestelde vermindering voor 1985 (27 1 miljoen frank) meedelen ?

In een rondschrift wordt medegedeeld dat de BRT als openbare omroep haar wettelijke opdracht niet meer kan vervullen. Is dit inderdaad zo? In ontkenkend geval, wens ik te weten waar volgens de Minis-

ter het probleem zich stelt en welke oplossing hij vooropstelt opdat de BRT zonder hinder verder kan werken?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid wijs ik naar artikel 3, § 2 van de wet van 16.3.1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, dat bepaalt:

„Het ontwerp van begroting van de organismen van de categorie B en C wordt opgemaakt door de organen van beheer en goedgekeurd door de Minister, van wie het organisme afhangt en door de Minister van Financiën.

De begroting van de organismen van de categorie B wordt als bijvoegsel aan het ontwerp van begroting van het Ministerie, waarvan de organismen afhangen, aan de Kamers meegedeeld.”

Artikel 22, § 1 van het decreet van 28.12.1979 houdende het statuut van de BRT bepaalt:

„Het instituut zal inzonderheid als bronnen van inkomsten hebben :

- a. het krediet dat door de Cultuurraad wordt bestemd voor de openbare dienst van radio en televisie.”

Uit een en ander volgt dat de Raad van Beheer van de BRT gemachtigd is de ontwerp-begroting op te stellen die door de Minister van Financiën en door de voogdijminister moet goedgekeurd worden. Als een der mogelijke inkomsten dient rekening gehouden met de dotatie door de Vlaamse Gemeenschap verstrekt.

In de ontwerp-begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt volgende dotatie voor de BRT voorzien :

— Titel I : 02.02.02 :	4.046.000.000
— Titel II: 81.01.02:	445.000.000
8 1.02.02 :	543.500.000

Zijnde in totaal 5.034.500.000.

Deze dotatie werd aan de BRT meegedeeld, die rekening hield met dat bedrag bij het vaststellen van de ontwerp-begroting.

Officieel is er dus geen sprake geweest van een besparing van 271 miljoen fr.

Wel is het zo dat ik, via mijn Regeringscommissaris, informeel heb aangegeven waar mijns inziens, op basis van het door de Raad van Beheer van de BRT in oktober 1983 opgestelde besparings- en rationaliseringsplan, verschuivingen konden gebeuren van de structurele kosten naar de produktiemiddelen.

Het rondschrift waarop het geachte lid doelt is mij niet bekend, tenzij daarmee een brief van het Gemeenschappelijk Vakbondsfront is bedoeld. Wel heeft de Raad van Beheer in een communiqué op 28.1.1985 een gelijkaardig geluid laten horen. Er zijn uiteraard geen objectieve criteria waaruit kan opgemaakt worden of de BRT als openbare omroep haar wettelijke opdracht al dan niet nog kan vervullen.

De financiële moeilijkheden van de BRT situeren zich op het gebied van de produktiekredieten. Deze

problemen zouden voor een deel kunnen opgelost worden indien de BRT haar eigen besparings- en rationaliseringsplan, dat mij op 26.10.1983 werd vorgelegd, zou kunnen uitvoeren.

Daarnaast meen ik dat de BRT een voldoende hoog percentage van het kijk- en luistergeld moet toegekend worden. Dat kan echter maar indien de Vlaamse Gemeenschap het kijk- en luistergeld volledig geristourneerd krijgt van de nationale overheid. Ter zake verwijs ik naar het standpunt ingenomen door de Vlaamse Executieve op 16.1.1985 t.g.v. het onderzoek van het ontwerp van wet betreffende de radio-distributie- en de teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie. Daarin wordt gesteld :

„Gelet op de band die, alleszins in hoofde van de openbare opinie, bestaat tussen het kijk- en luistergeld en de omroep, vraagt de Vlaamse Executieve de nationale Regering, overigens in het kader van de financiering der Gemeenschappen volgens de staats-hervorming van 1980, de mogelijkheden geboden door artikel 9 van de gewone wet van 9.8.1980 tot hervorming der instellingen te gebruiken om het totale bedrag van het kijk- en luistergeld te ristoumeren naar de Gemeenschappen.”

Vraag nr. 104
van 18 januari 1985
van de heer P. VAN DER NIEPEN

Programma deeltijdse leerplicht 1984- 1985 — Controle-organen

Bij koninklijk besluit van 1 augustus 1984 werd het programma voor de leertijd vorgelegd door het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand, voor het schooljaar 1984-85 erkend als vorming die voor de vervulling van de deeltijdse leerplicht in aanmerking komt.

De Executieve is bevoegd voor het uitoefenen van de controle, dit wil zeggen, zij gaat na of hetgeen werd opgegeven in de aanvraag ook in de realiteit wordt nageleefd.

Kan ik via het Bulletin van Vragen en Antwoorden vernemen wie, welk orgaan of dienst, met deze controle is belast en hoe hij wordt uitgeoefend?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Overeenkomstig het koninklijk besluit van 4 oktober 1976 betreffende de voortdurende vorming in de Middenstand, worden de erkenningsbeslissingen met het oog op subsidiëring inzake al de cursussen genomen namens de Gemeenschapsminister van Cultuur, thans bevoegd voor deze opleiding, door de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming — Bestuur voor Beroepsvorming — Dienst Middenstandsvorming.

De erkenning en subsidiëring van deze cursussen, met inbegrip dus ook van deze betreffende de verlengde leerplicht, houdt controle-activiteiten in op het gebied van samenstelling van de klassen, aantal leerlingen, organisatorische bepalingen, pedagogische vereisten, meer bepaald wat dit laatste betreft inzake de uitvoering van het programma.

Mede in het raam van de erkenningsprocedure is voorzien in het pedagogisch advies van de vzw Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand, dat belast is op grond van het voormelde koninklijk besluit van 4 oktober 1976 met een opdracht van coördinatie en pedagogisch toezicht op de erkende activiteiten, zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheid van de gestelde administratieve organen ter zake.

Eerlang wordt overigens een verslag opgesteld, naar aanleiding van de erkenning als vorming voor de vervulling van de deeltijdse vorming van het stelsel van de leertijd voor het leerjaar 1984- 1985, waarbij zekere aspecten in verband daarmee en meer bepaald het uitvoeren van het opgelegde programma zal geëvalueerd worden.

Vraag nr. 105
van 18 januari 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Vlaams Technisch Comité van de Reisbureaus — Oprichting en samenstelling

Uit het antwoord van de Minister van Verkeerswezen op mijn parlementaire vraag nr. 98, dd. 14.12.1985 blijkt dat er plannen zouden bestaan voor de oprichting van een Vlaams Technisch Comité van de Reisbureaus.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Hoever staat het met de uitwerking van de plannen tot oprichting van een Vlaams Technisch Comité van de Reisbureaus?
2. Op welke wijze zal dit nieuwe Comité samengesteld zijn?
3. Blijft het nationaal Technisch Comité behouden bij de oprichting van een Vlaams Technisch Comité van de Reisbureaus?

Antwoord

Een belangrijk element van mijn beleid is het creëren van een decretale basis voor het toerisme. Het bevoegdheidsconflict tussen de nationale Regering en de Vlaamse Executieve heeft dit proces gevoelig vertraagd. Vooral de reisbureausector is hiervan het slachtoffer. Toch kan ik het geachte lid mededelen dat het decreet houdende het statuut voor de reisbureaus momenteel besproken wordt in de commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.

De uitwerking van de plannen tot oprichting van een Technisch Comité van de Reisbureaus van de Vlaamse Gemeenschap verkeren in een eindfase op decretaal vlak.

Het voorstel dat weerhouden werd door de commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming en binnenkort aan de Vlaamse Raad ter goedkeuring wordt voorgelegd, voorziet dat het Technisch Comité van de Reisbureaus zal samengesteld zijn uit vertegenwoordigers van de erkende reisbureaus en/of van de beroepsverenigingen die hun belangen behartigen.

Gezien het Overlegcomité Regering-Executieven besliste dat het ontwerp-decreet houdende het statuut van de reisbureaus zou kaderen in het toeristisch beleid van de gemeenschappen kan een nationaal Technisch Comité niet behouden blijven.

Vraag nr. 106
van 21 januari 1985
van de heer A. LARIDON

„ Villa Maritza ” te Oostende — Bestemming en bescherming

„ Villa Maritza” op de Oostendse Zeedijk werd in 1982 door de Vlaamse Gemeenschap aangekocht. Deze villa stond op dit ogenblik op de lijst van de „ Voor bescherming vatbare gebouwen”.

Mag ik van de geachte Minister vernemen.

1. Waarom deze villa nooit definitief werd beschermd?
2. Of het juist is dat hij in een programma van BRT-2 vorige zomer verklaarde dat er aan de villa een gemeenschapsbestemming zou gegeven worden?
3. Of de berichten juist zijn dat deze villa eerlang in concessie zou worden gegeven aan een bouwpromotor, Schepen van Openbare Werken van de gemeente Middelkerke, voor een periode van 36 jaar ten einde er een exclusief luxe-hotel van te maken?

Antwoord

1. De Vlaamse Executieve besliste op 15 december 1982 om de „ Villa Maritza” niet te beschermen.

De aankoop door de Vlaamse Gemeenschap bleek een voldoende waarborg te zijn voor de bescherming van het gebouw.

- 2 en 3. Omtrent de definitieve bestemming van het gebouw werd onderhandeld met meerdere partijen. Uiteindelijk werd het gebouw overgedragen aan de Administratie van de BTW, Registratie en Domeinen voor de vestiging van het recht van erfpacht ten voordele van de NV Kathris-Room.

De akte bevat uiteraard de voorwaarden opdat het gebouw voor het nageslacht zou kunnen bewaard blijven.

Vraag nr. 109
van 23 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

VVR — Opname in het Technisch Comité

De VVR beklagt zich in een open brief over de tegenwerking die zij ondervinden van de Commissaris voor Toerisme van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze scherpe brief spreekt van onbekwaamheid en houdt impliciet een beschuldiging van machtsmisbruik in.

Graag kende ik de juiste toedracht aangaande de opname van de VVR in het Technisch Comité?

Zijn de aangehaalde beschuldigingen juist?

Zo ja, wat zal er aan gedaan worden?

Antwoord

De verwijten geformuleerd door de Voorzitter van de VVR zijn ongegrond en onrechtvaardig omdat de wettelijke regeling van de aangehaalde feiten niet tot de strikt persoonlijke bevoegdheid van de Commissaris voor Toerisme behoort.

De sterke taal die door de Voorzitter van de VVR wordt gebruikt is vooral het gevolg van het koninklijk besluit van 29 augustus 1984 (BS van 27 september 1984) houdende wijziging van het koninklijk besluit van 22 november 1965 tot oprichting van het Technisch Comité van de Reisbureaus, getroffen op voorstel van het Ministerie van Verkeerswezen.

Het KB van 1965 vermeldt dat alleen de BBR-UPAV zitting heeft als beroepsorganisatie in het Technisch Comité.

Art. 2 van het KB van 29 augustus 1984 bepaalt:

„ Onze Minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie is belast met de uitvoering van dit besluit.”

De Voorzitter van de VVR verwijt dus aan de Commissaris van Toerisme van de Vlaamse Gemeenschap dat de Minister van Verkeerswezen nog niet tot de uitvoering van zijn eigen besluit is overgegaan, wat hij trouwens volgens de bijzondere wet van 8.8.1980 niet kan omdat het zijn bevoegdheid niet is.

Het ontwerpdecreet houdende het statuut van de reisbureaus dat voorligt in de Vlaamse Raad regelt ook de organisatie van het Technisch Comité op de Reisbureaus (uitvoeringsbesluiten) waardoor het zo lang aanslepend probleem van de VVR zal kunnen opgelost worden.

Wat tenslotte de bijzondere schrijftrend van de voorzitter van de VVR betreft, daar zijn we, zij het met enige moeite, stilaan aan gewoon geraakt.

Vraag nr. 111
van 24 januari 1985
van de heer J. CAUDRON

BRT- nieuwsdienst — Reportage zitting Britse Hogerhuis

Terecht heeft de BRT-nieuwsdienst aandacht besteed aan een door de televisie uitgezonden zitting van het Britse Hogerhuis.

Anderzijds wekt het verbazing dat de Vlaamse televisie blijkbaar nog steeds niet op de idee is gekomen

een zitting van de Vlaamse Raad uit te zenden. Hoe zou dat nu weer komen?

Antwoord

De eerste TV-uitzending van het Britse Hogerhuis was een historische gebeurtenis. In het Verenigd Koninkrijk is er nu al jaren gediscussieerd over het al of niet toelaten van microfoons en/of camera's in het Parlement.

De internationale pers heeft op het begin van de proefuitzending in het Hogerhuis in die zin gereageerd.

Vanuit het Belgische Parlement heeft de BRT-TV al herhaaldelijk rechtstreekse reportages uitgezonden. Het ging telkens om debatten met een grote nieuws-waarde.

Als er ook in de Vlaamse Raad debatten met een dergelijke nieuws-waarde worden gehouden, zou de Vlaamse Televisie daar ook de passende aandacht aan besteden, voor zover de Voorzitter en het Bureau van de Vlaamse Raad daarin zouden instemmen.

**Vraag nr. 113
van 25 januari 1985
van de heer W. PEETERS**

Vrije radio's — Uitreiking erkenningen

Uit uw antwoord op mijn vraag nr. 59 van 12.12.1984 blijkt dat erkenningen werden uitgereikt aan vrije radio's die (nog) niet uitzenden.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. welk criterium werd hiervoor gehanteerd?
2. quid als na het uitreiken van de zendvergunningen door de Minister van PTT blijkt dat zij toch niet zouden voldoen aan uw criterium?
3. quid met de vrije radio's met erkenning maar die geen uitzendvergunning zullen krijgen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen :

1. de criteria gesteld in het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's en zijn uitvoeringsbesluiten;
2. dit is onmogelijk omdat de hierboven vermelde (inhoudelijke) criteria dus reeds toegepast zijn in het erkenningsbesluit ;
3. erkende niet-openbare radio's kunnen van een zendvergunning uitgesloten worden indien zij niet voldoen aan de (technische) criteria van het KB van 2.8.1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio.

Zonder vergunning wordt artikel 11 van het decreet van 6 mei 1982 toegepast, wat betekent dat de erkenning ingetrokken wordt.

**M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 20
van 8 januari 1985
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Openbare werken in het arrondissement Gent-Eeklo — Toelage

Kan de Minister mededelen voor welke openbare werken in het arrondissement Gent-Eeklo in 1984 de principiële of vaste belofte van toelage verleend werd?

Graag per gemeente:

- a. aard van de werken;
- b. kostenraming;
- c. beloofde subsidies.

Antwoord

In antwoord op uw vraag van 8 januari jl. geef ik het geachte lid in bijlage een tabel waarop alle openbare werken voorkomen waarvoor een toelage vanwege het Vlaamse Gewest is verleend.

De tabel is opgemaakt naar de wens van het geachte lid, nl. per aard van werk, kostenraming en beloofde subsidie, daarbij werd tevens de opdrachtgever vermeld.

Arrondissement Gent-Eeklo
Verleende vaste beloften in 1984

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag bieding	Vastgelegd bedrag
Provincie Oost-Vlaanderen	Provinciale weg Oudenaarde-Deinze	2.971.663	1.549.000
Aalter	Herstel St.-Comeliuskerk	454.568	291.000
Aalter	Aanleg van Europalaan langsheen Krokkeweg	10.331.060	605 1.000
Assenede	Verbetering Ooststraat - bw. nr 5 te Boekhoute	3.772.699	2.086.000
De Pinte	Herstel kerk van St.-Niklaas	23.668.296	7.597.000
Destelbergen	Wegen- en rioleringswerken in bw. nr 8 1, 25 en 10	22834.011	12.058.000
Evergem	Herstel bw. nrs 2 en 3 te Ertvelde	908.365	583.000
Gavere	Restauratie kerk van Baaigem-Meerwerken	6.815.091	3.922.645
Gavere	Verbeteringswerken bw. nr. 7	4.159.127	2.519.000

Arrondissement Gent-Eeklo (vervolg)

Verleende vaste beloften in 1984

Oprichtgever	Aard der werken	Bedrag bieding	Vastgelegd bedrag
Gent	Restauratie St.-Michielskapel van monumentale St.-Niklaaskerk	26.090.258	10.708.831
Gent	Restauratie kerk van O.-L.-Vrouw St. Pieter 2e reeks meerwerken	22.170.171	13.967.208
Gent	Bouwen pastorie in parochie St.-Godelieve te Wondelgem	5.630.329	1.792.000
Gent	Herstel toren uurwerk kerk van St.-Kruiswinkel	396.368	254.000
Gent	Verbouwen Winterkapel van St.-Vincentius en Paulokerk	78 1.769	250.000
Gent	Wegen- en rioleringswerken in St.-Bemadettestraat e.a. te St.-Amandsberg	3.290.793	1.962.000
Gent	Verbeteringswerken weg nr. 8 te ex Afsnee	2.229.717	1.331.000
Gent	EGW bedrijven — plaatsen van polyethylengasleidingen 2e fase	4.882.995	1.567.000
Gent	EGW stadsbedrijven — Plaatsen van kabels — lot 2	5075.226	1.629.000
Gent	EGW stadsbedrijven — Plaatsen van kabels — lot 1	18.846.183	6.049.000
Gent	EGW stadsbedrijven — Aankoop materialen voor openbare verlichting	6.240.348	2.003.000
Gent	Multifunctioneel centrum — „Tholhuis” — Bouwen ondergrondse parking	88.142.116	22.902.000
Gent	Havenbedrijf — Oprichten v. dienstgebouw in Farmantstraat	50.86 1.082	16.031.000
Gent	EGW — gasbedrijven — Elektrische installatie nieuw distributiecentrum	6.805.122	1.841.000
Gent	Brandweerkazerne Roderhuize — Plaatsen van afstandsleidingen voor stoomwater	10.872.321	6.980.000
Knesselare	Rioleringswerken RW nr. 229 en bw. nr. 17	31.530.526	19.312.000
Knesselare	Verbetering bw. nr. 6	1.118.151	717.000
Melle	Verbouwen oude berging van St.-Martiuskerk tot Winterkapel	1.199.385	385.000
Merelbeke	Aanleg verbindingsweg tussen Asselkouter en Diepestraat	1.314.426	841.000
Nevele	Herstel pastorie van Poezele — schrijnwerk	991.402	3 18.000
Nevele	Herstel pastorie van Poezele — ruwbouw	3.000.700	963.000
Nevele	Herstel pastorie van poezele — schilderwerken	748.405	240.000
Nevele	Herstel pastorie van Poezele — sanitair	236.690	57.000
Nevele	Herstel pastorie van Poezele — elektrische installatie	262.607	74.000
Nevele	Herstel pastorie van Poezele — centrale verwarming	541.618	173.000
Nevele	Wegen- en rioleringswerken in bw. nr. 2	10.378.658	5.708.000
Nevele	Verbetering bw. nrs. 1 en 3	1.725.374	1.107.000
Oosterzele	Vernieuwen elektrische installatie in kerk	729.232	234.000
St.-Martens-Latem	Pastorie — elektrische installatie	296.555	94.000
St.-Martens-Latem	Pastorie — centrale verwarming	693.178	219.000
Wachtebeke	Verbetering bw. nr. 9	3.337.970	2.115.000
Wachtebeke	Verbetering bw. nr. 29	2.980.040	1.899.000
Wachtebeke	Aanleggen parkeerplaats „ Overslag”	2.343.885	671.000
Zomergem	Verbetering bw. g.v. nr. 1	16.187.422	9.692.000

Belofde principesbeloften in 1984

Oprichtgever	Aard der werken	Raming der werken	Belooft bedrag
Aalter	Rioleringswerken vanaf de Waibroekdreef tot aan de Kastelstraat	4.942.435	2.374.000
Assenede	Verbetering van Albatpolderstraat	3.659.306	1.757.000
Deinze	Verbetering van Tonnestraat	21.637.441	12.388.000
Deinze	Riolen RW nr. 339	3.876.320	2.167.000
De Pinte	Aanleg riolering Grote Steenweg	9.325.903	5.423.000
Destelbergen	Aanleg persleiding langs het spaarbekken van pompstation van de Meersstraat	1.404.000	901.000
Eeklo	Rioleringswerken in Krekelmuitstraat	3.639.240	1.943.000
Evergem	Rioleringswerken langs RW nr. 56	13.680.204	3.413.000
Evergem	Verbetering bw. nr. 50	23.078.932	13.566.000
Evergem	Verbetering Belzeelse Kerkweg	1.699.434	1.091.000
Evergem	Verbetering bw. nr. 2	1.838.374	1.180.000
Evergem	Aanleg nieuwe begraafplaats te Ertvelde	3.765.663	2.134.000
Gent	Wegen- en rioleringswerken in Brabantdam e.a.	40.455.684	21.354.000
Gent	Wegen- en rioleringsw. in Bevrijdingslaan e.a.	40.815.576	18.069.000
Gent	Rioleringswerken Brusselsesteenweg	37.651.630	21.620.000
Gent	Complex „Van de Calseyde” (politiediensten) — Verwarming en verlichting	8.376.9 13	2.689.000
Gent	Complex „ Van de Calseyde” (politiediensten) — Elektrische installatie	13.596.395	3.199.000
Gent	Complex „ Van de Calseyde” (politiediensten) — Liftinstallatie	1.593.890	511.000
Kaprijke	Verbetering bw. nr. 3	3.673.470	2.358.000
Knesselare	Verbetering bw. nr. 6	3.356.753	2.155.000
Lovendegem	Wegen- en rioleringswerken in Koning Leopoldstraat	40.132.358	23.745.000
Lovendegem	Verbetering Diepestraat	3.623.957	2.039.000
Lovendegem	Riolen in bw. nr. 7 en 6	2.135.174	1.308.000

Beloofde principiësbeloften in 1984 (vervolg)

Oprachtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofd bedrag
Maldegem	Riolen Bogaardestraat	3.888.722	2.363.000
Maldegem	Verbetering Kleitkalseide	3.878.817	2.365.000
Melle	Riolering in RW nr. 56	6.545.712	4.000.000
Merelbeke	Aanleg fietspaden in de Fraterstraat (bw nrs. 4 en 11)	9.222.414	5.270.000
Merelbeke	Aanleg fietspaden Verkstraat	3.831.204	1.675.000
Merelbeke	Verbeteringswerken bw. nrs. 23 en 24	3.158.385	1.795.000
Nevele	Verbeteringswerken bw. nrs. 9 en 18	3.082.081	1.978.000
Nevele	Verbeteringswerken Melkerijstraat en Poelderries	2.959.722	1.900.000
Nevele	Verbouwingswerken gemeentehuis Fase 2	3.487.729	1.119.000
Waarschoot	Aanleg riolering bw. nr. 5	17.363.128	10.595.000
Wachtebeke	Verbetering bw. nr. 5	3.592.930	2.180.000
Wachtebeke	Verbetering bw. nr. 29	3.206.289	1.977.000
Wachtebeke	Aanleggen parkeerplaats „Overslag”	2.847.774	904.000
Wachtebeke	Riolen Melkerijstraat	1.613.624	895.000
Zulte	Verbetering deel Kruishoutemstr. te Mechelen	1.769.040	1.135.000
Zulte	Verbetering Drogenboomstraat	3.101.263	1.991.000
Zulte	Verbetering Molenstraat	2.706.407	1.737.000
Zulte	Verbetering Bouterstr. te ex Machelen	1.803.025	1.137.000
Destelbergen	Restauratie orgel kerk van Heusden	628.1296	4.032.000
Gent	Kerk van Drogen — Vernieuwen verwarmingsinstallatie	1.438.621	461.000
Gent	Kerk van Drogen — Vernieuwen verwarmingstechniek	1.588.626	505.000
Gent	Herstel kerk te Muide	8.063.302	2.588.000
Gent	Vernieuwen borstwering boven hoofdingang monumentale St. Baafskerk	1.147.758	736.000
Gent	Herstel zeven dwarsbalken v. kerk van St.-Antonius van Padua	1.719.390	552.000
Gent	Herstel dak van Verrijzeniskerk	3.452.403	1.108.000
Gent	Grof herstel protestantse kerk, Begijnhoflaan	4.636.760	1.485.000
Gent	Restauratie glasramen van krypte van mon. St.-Baafskathedraal	2.921.666	1.876.000
Gent	Consolidatie funderingen mon. O.-L.-V. St.-Paterskerk	5.312.970	3.410.000
Gent	Kerk van Zwijnaarde — Herstel bezetwerk	2.334.878	749.000
Nevele	Elektrische installatie in mon. pastorie van Hansbeke	441.813	244.000
Nevele	Centrale verwarming pastorie van Hansbeke	848.490	544.000
Melle	Herstellingswerken aan kerk Vogelhoek (le f.)	7.033.143	2.257.000
Merelbeke	Plaatsen elektrische verlichtingsinstallatie in kerk van Bottelare	3.897.757	2.422.000
Moerbeke-Waas	Restauratie St.-Antoniuskerk	2.1507.896	13.769.000
Nazareth	Schilderwerken aan kerk van Eke	2.934.532	941.000
Nevele	Vernieuwen binnenkerkportaal van kerk van Merendree	955.013	613.000
Nevele	Restauratie mon. pastorie v. Hansbeke	3.453.796	2.162.000
Nevele	Schilderwerken aan mon. kerk van St. Mauritius en Gezellen	1.315.981	844.000
St.-Martens-Iatem	Schilderwerken mon. kerk te Deurle	1.158.153	644.000
St.-Martens-Latem	Restauratie monumentaal interieur kerk te Deurle	2.206.496	1.252.000

Vraag nr. 23
van 16 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Straatnaam te Leuven — Graumereweg

Op oude kaarten staat het gebied, waar zich de Graumereweg bevindt, aangeduid als „mare grandum”. Onder de Franse Revolutie werd dit „grand mer” en na de Belgische Onafhankelijkheid „Grammaire” en in de volksmond ter plaatse „Graumeel”.

Ik begrijp niet waarom bij de bepaling van deze straatnaam niet deskundig naar de oorsprong van de benaming werd teruggegaan.

Mag ik daarom van de Minister vernemen waarom de benaming Graumereweg aanvaard werd als straatnaam?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid er op te wijzen dat het onderwerp van de vraag behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur, die overigens instaat voor de uitvoering van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen. De vraag werd hem dan ook bezorgd.

Vraag nr. 25
van 21 januari 1985
van de heer N. DE BATSELIER

Intercommunale verenigingen in Vlaanderen — Diverse vergoedingen

Verwijzend naar mijn schriftelijke vraag nr. 53 van 2 september 1982, zou ik graag van de geachte

Gemeenschapsminister de toen gevraagde gegevens ook wensen te bekomen voor het boekjaar 1983 en van zodra mogelijk, ook voor het boekjaar 1984.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde documentatie zullen de gegevens die betrekking hebben op het boekjaar 1983 het geachte lid rechtstreeks worden bezorgd.

De gegevens m.b.t. het boekjaar 1984 zullen eveneens rechtstreeks worden medegedeeld van zodra ik er zelf de beschikking over heb.

**Vraag nr. 26
van 21 januari 1985
van de heer N. DE BATSELIER**

Provinciale weg Dendermonde-Buggenhout — Onderzoek

Reeds meermaals kwam de provinciale weg Dendermonde-Buggenhout in discussie in de Kamer en opnieuw blijkt hij in volle actualiteit te staan.

Iedereen gaat ermee akkoord dat voor het doorgaand verkeer, bijzonder te Baasrode (deelgemeente Dendermonde), en voor de provinciale weg een oplossing dient gezocht.

Gelet echter op de resultaten van het openbaar onderzoek nopens het rooiplan van de provinciale baan Dendermonde-Buggenhout, „doorsteek Baasrode” en de verschillende bezwaren die werden uitgebracht, lijkt toch de vraag of de Minister deze baan als een prioriteit beschouwt.

Wat is de verkeersdensiteit op bovengenoemde baan, inzonderheid te Baasrode? Is er reeds een globaal verkeersonderzoek gebeurd voor de regio Dendermonde? Is hieraan geen behoefte?

Heeft men ooit provinciaal alternatieven voor deze baan gezocht? Zijn er kredieten voor deze baan? Werden er toelagen aangevraagd?

Hoe rechtvaardig men dit desgevallend verkeerstechnisch en ruimtelijk, aangezien in tegenstrijd met het gewestplan?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op uw vraag van 21 januari 1985 kan ik het geachte lid medelen dat de verkeersdensiteit op de provinciale weg waarvan sprake, op 8.000 voertuigen per dag kan worden geschat.

Een globaal verkeersonderzoek voor de regio Dendermonde is mij niet bekend. De verkeerssituatie in de regio Dendermonde zal vermoedelijk sterk beïnvloed worden door de aanleg van de ring rond Dendermonde.

Door de provincie werden alternatieven gezocht voor de doorsteek, maar deze waren praktisch niet haalbaar.

Het provinciebestuur is evenwel van plan een onderzoek te wijden aan de verschillende alternatieven welke door een plaatselijke actiegroep werden voorgesteld. Momenteel zijn door de provincie geen kredieten voorzien voor de „doorsteek Baasrode”, er werden evenmin toelagen gevraagd.

De stedenbouwkundige aspecten van het probleem behoren niet tot mijn bevoegdheid.

**Vraag nr. 27
van 22 januari 1985
van de heer C. DE CLERCQ**

Ontwikkelingssamenwerking — Kredieten

Kan mij worden medegedeeld welke kredieten bestemd voor ontwikkelingssamenwerking eensdeels door de Vlaamse gemeenten, anderdeels door de Vlaamse provincies in hun respectieve begrotingen 1984 werden ingeschreven.

Antwoord

Het geachte lid vraagt inlichtingen omtrent statistische gegevens. Ik beschik niet over de nodige informaticagegevens om deze informatie automatisch te bekomen, noch over voldoende personeel om alle begrotingen manueel na te kijken.

Het geachte lid kan bij mijn administratie inzage krijgen van alle lokale begrotingen van het Vlaamse Gewest, behalve van de provincie Brabant en van de gemeenten met een bijzonder taalregime. Deze begrotingen berusten bij de Minister van Binnenlandse Zaken.

**Vraag nr. 30
van 29 januari 1985
van de heer O. VAN OOTEGHEM**

Investeringsfonds — Toelagen aan bepaalde gemeenten

De geachte Minister is zonder twijfel op de hoogte van het feit dat er in Vlaanderen mini-belastingparadijzen bestaan, waar geen personenbelastingen worden geheven.

Hierdoor ontstaat voor de andere gemeenten natuurlijk het probleem dat hun grote belastingbetalers uitwijken naar veiliger oorden en dat de arme gemeenten armer en de rijke gemeenten rijker worden. Dit zijn nu eenmaal de gevolgen van de gemeentelijke autonomie die we moeten aanvaarden voor zover de keuze van de woonplaats niet louter fictief is.

Kan de geachte Minister mij mededelen of de gemeenten die geen gemeentebelastingen heffen, net zoals de andere gemeenten, beroep kunnen doen op het Investeringsfonds en op andere toelagen van de hoge overheid?

Antwoord

Wat het Investeringsfonds betreft verwijs ik het geachte lid naar de tekst van het decreet houdende

nstelling van een Investeringsfonds ter verdeling van subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd.

Het decreet werd in de Vlaamse Raad op 24 januari l. aangenomen.

Zoals het geachte lid dan ook wellicht weet bevat het de ceet geen enkele bepaling waardoor gemeenten die geen belastingen heffen, van de toekenning van trekingsrechten uit het Investeringsfonds worden uitgesloten.

Vraag nr. 31
van **30 januari 1985**
van de heer **J. THYS**

Onvrijwillige buitenbezitstelling van effecten — Beoordeling van de burgemeester

Het KB van 4.11.1921, artikel 2, par. 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 4 november 1921 betreffende het onvrijwillig verlies van het bezit van de stukken aan toonder van de rechtstreekse of onrechtstreekse Staatsschuld bepaalt, dat de burgemeester de waarschijnlijkheid van de buitenbezitstelling bevestigt.

Kan de Minister mij meedelen ten eerste:

- op welke gegevens, feitelijkheden, verslagen, aanwijzingen of algemene bekendheden, de burgemeester kan steunen om de bedoelde waarschijnlijkheid te beoordelen;
- ten tweede: is de burgemeester verplicht de bedoelde bevestiging van waarschijnlijkheid te beoordelen;
- ten derde: welke zijn de mogelijke administratieve sancties in het geval een burgemeester meent deze verklaring niet te kunnen ondertekenen;
- ten vierde: kan hij indien hij oordeelt, niet over voldoende elementen te beschikken om de waarschijnlijkheid der feiten te bevestigen, burgerlijk verantwoordelijk gesteld worden voor het financieel verlies dat hieruit kan ontstaan, voor de aangevers van de onvrijwillige buitenbezitstelling.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De wetgeving en reglementering betreffende de effecten aan toonder vallen niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse Executieve.

Het koninklijk besluit van 4 november 1921 behoort wat zijn interpretatie en toepassing betreft, nog steeds tot de bevoegdheid van de Ministers van Financiën en van Economische Zaken.

Het geachte lid zou dan ook zijn vraag best tot die Ministers richten.

Tenslotte meen ik er de aandacht op te moeten vestigen dat het nemen van sancties t.a.v. burgemeesters, een aangelegenheid is die behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 32
van **1 februari 1985**
van de heer **L. VANHORENBEEK**

Huisvuilophaling — Belasting

De gemeentebesturen verhalen de kosten van de huisvuilophaling op de inwoners door een belasting op het huisvuil, die jaarlijks gestemd wordt bij het opstellen van de begroting.

Ik stel vast dat sommige gemeentebesturen deze „belasting” hoog stellen om tekorten op andere gebieden aan te vullen.

Mag ik daarom van de geachte Minister vernemen of het hier gaat om een „belasting” ofwel om een „retributie” van gedane prestaties, m.a.w. mag een gemeente een hogere „belasting” verhalen op de inwoners dan nodig om de reële kosten voor de ophaling van het huisvuil te dekken?

Indien neen, welke maatregelen overweegt de Minister om aan hogervermelde praktijken van sommige gemeentebesturen een einde te stellen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, zoals alle andere belastingen de gemeentebelasting op het huisvuil bestemd is tot de financiering van de algemene uitgaven van de gemeente en niet alleen van een bepaalde dienst. Deze belasting is geenszins een vergoeding voor vrijwillige contractuele prestaties. Er is dan ook geen enkel bezwaar tegen dat de opbrengst van deze belasting groter is dan de kosten van het ophalen van huisvuil.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 16
van **11 januari 1985**
van de heer **P. PEETERS**

OCMW's — Samenwerking posterijen

Nadat de posterijen, met een aantal OCMW's, een pilootproject hadden opgezet dat erin bestond dat de bevolking via zijn postbode een beroep kon doen op het OCMW, werd deze wijze van samenwerken begin 1983 opengesteld voor alle OCMW's die dit wilden.

Heel wat OCMW's maakten inmiddels gebruik van deze mogelijkheid, terwijl er nog vele zijn die ermee willen starten.

Kan de geachte Minister, na meer dan één jaar praktische ervaring, mededelen:

1. hoe in de praktijk:
 - a) de samenwerking wordt opgezet;
 - b) de bevolking ervan wordt op de hoogte gebracht;
 - c) de samenwerking verloopt;
2. of er een (summiere) opleiding en motivatie gebeurt van de postboden, en hoe deze op de samenwerking reageren;

3. welke de kosten zijn die het OCMW voor het opzetten van de samenwerking moet dragen;
4. welke de gemeenten zijn die van deze samenwerking gebruik maken;
5. a) of er reeds cijfergegevens beschikbaar zijn die een inzicht kunnen verschaffen in het welslagen van de samenwerking en, zo ja, deze cijfers in dit aanbod vermelden;
- b) of uit de cijfergegevens en de praktische ervaring der medewerkende OCMW's blijkt dat de mogelijkheid die de bevolking geboden wordt om via de postbode beroep te doen op het OCMW werkelijk beantwoordt aan een behoefte, en welke bevolkingscategorieën hiervan gebruik maken;
6. of het blijkt dat deze samenwerking niet geëigend is voor stedelijke gemeenten, zoals door bepaalde stedelijke OCMW's, die aanvoeren dat de samenwerking alleen zin zou hebben in landelijke gemeenten, wordt beweed?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid op de door hem gestelde vragen het volgende mede te delen.

1. a. De samenwerking wordt in principe opgezet op initiatief van het plaatselijk OCMW-bestuur, dat contact dient te nemen met de ontvanger van de postbode.
- b. In de meeste gevallen werd de bevolking op de hoogte gebracht door middel van aankondigingen in de plaatselijke pers.
- c. De uitwerking van de modaliteiten van de samenwerking wordt overgelaten aan de plaatselijke initiatiefnemers en zal bijgevolg van gemeente tot gemeente verschillen.
2. Dit deel van de vraag behoort tot de bevoegdheid van de Staatssecretaris voor PTT
3. De drukkosten van de venster-affiches en de kosten voor het bekendmaken van het initiatief vallen in principe ten laste van het OCMW.
- 4.-5. Voor deze onderdelen van de vraag kan ik het geachte lid signaleren dat de bevoegde Staatssecretaris voor PTT een antwoord op een soortgelijke vraag van de heer Suykerbuyk heeft gegeven (Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers nr. 4 van 27 november 1984, Parlementaire Vraag nr. 9 van de heer Suykerbuyk).

Hieraan kan worden toegevoegd dat in eerder weinig gemeenten een concrete samenwerking tot stand kwam.

6. Er zijn tot hiertoe geen gegevens bekend betreffende de toepassing van deze vorm van dienstverlening in landelijke en stedelijke gemeenten.

Hierbij kan worden opgemerkt dat de postbode in landelijke gemeenten eerder in een vertrouwensrelatie staat met de bevolking dan in de stedelijke agglomeratie. Dit kan evenwel zowel een drempelverlagend als -verhogend effect hebben op de toegang tot de hulpverlening.

Tenslotte dient het initiatief om een beroep te doen op deze vorm van hulpverlening uit te gaan van de hulpbehoevende zelf

Vraag nr. 18 van 11 januari 1985 van de heer H. VAN WAMBEKE

Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn — Bedragen voor het OCMW

Ik zou het op prijs stellen, voor de jaren 1982, 1983 en 1984 en per gemeente van het arrondissement Aalst, de bedragen te kennen die via het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn werden overgemaakt aan het OCMW.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna het bedrag van het aandeel toegekend aan ieder OCMW van het Arrondissement Aalst uit het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn (BFMW) van 1982 en van 1983, mede te delen.

OCMW	Aandeel BFMW 1982	Aandeel BFMW 1983
Aalst	21.728.438	21.652.776
Denderleeuw	2.494.489	2.907.849
Erpe-Mere	2.324.109	2.730.119
Geraardsbergen	6.901.226	9.005.458
Haaltert	2.282.907	2.598.993
Herzele	1.615.392	1.886.500
Lede	2.598.632	2.737.875
Ninove	4.920.367	4.701.848
Sint-Lievens-Houtem	1.347.267	1.435.641
Zottegem	3.752.360	3.492.465

Met betrekking tot het BFMW 1984, kunnen de gewenste gegevens thans nog niet worden medegedeeld, aangezien de basisgegevens van alle OCMW's van het Vlaamse Gewest nog niet zijn geverifieerd en verwerkt.

Pas wanneer het aandeel van ieder OCMW is vastgesteld en goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, zal het mogelijk zijn deze te verstrekken.

Vraag nr. 20 van 16 januari 1985 van de heer L. VANHORENBEEK

KB 242 van 31.12.1983 — Recht op gewaarborgde gezinsbijdrage

Op grond van afwezigheid gedurende vijf jaar op het Belgisch grondgebied, wordt aan ingezetenen van Belgische nationaliteit blijkens het koninklijk besluit 242 dd. 31.12.1983 het recht op gewaarborgde gezinsbijdrage (ook uit hoofde van eigen handicap!) geweigerd.

De ontstellende maatregel geeft aan de getroffen (nog) een uitweg, nl. het OCMW, waar voorschotten kunnen bekomen worden op een eventueel later recht op kinderbijslag, werkloosheidsuitkering, uitkering uit hoofde van handicap.

Mogen wij van de Minister vernemen:

1. welke vervangende maatregel zij ter zake voorzag;
2. op grond van welke wetsbepalingen en -schikkingen de OCMW's aldus gelden kunnen terugvorderen die betrekking hebben op periodes tijdens de welke de betrokkene nergens recht op had en neerkomen op het terugvorderen van gelden die op een recht uit een latere periode slaan.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de moeilijkheden waarnaar hij verwijst ondervangen worden door de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, door de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en door de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de commissies van openbare onderstand.

De door hem geciteerde personen kunnen bij het bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het bestaansminimum en/of maatschappelijke dienstverlening aanvragen, waarna dit centrum zal onderzoeken of de aanvrager voldoet aan de wettelijke voorwaarden vereist voor de toekenning van het bestaansminimum. De Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu, toegevoegd aan de Minister van Sociale Zaken, is bevoegd om ter zake meer uitleg te verstrekken.

Na het houden van een sociaal onderzoek beslist het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn over het verlenen van steun.

De terugvordering van deze steun gebeurt overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 mei 1984 tot uitvoering van artikel 13, tweede lid, 1°, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum en artikel 100 bis,

\$1, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (BS van 24/5/ 1984).

Ik wens het geachte lid er nog attent op te maken dat de personen, die zich in het door hem geciteerde geval bevinden, geen „voorschot” kunnen bekomen op de gezinsbijslag aangezien zij luidens het koninklijk besluit nr. 242 dd. 31 december 1983 hierop geen enkel recht hebben.

**Vraag nr. 22
van 25 januari 1985
van de heer A. LARIDON**

Jeugdbeschermingscomités — Samenstelling

Art. 5 van de wet van 8 april 1965 met betrekking tot jeugdbescherming bepaalt dat de Minister ter beschikking stelt van de jeugdbeschermingscomités :

- een administratief secretariaat belast met de voorbereiding van de beraadslagingen en de uitvoering van de beslissingen van bovenvermelde comités;
- een sociale dienst.

Art. 65 van dezelfde wet preciseert dat de Koning het organiek reglement evenals het kader van de afgevaardigden van de jeugdbeschermingscomités vaststelt.

Mag ik dan ook van de Minister vernemen, en dit voor elk jeugdbeschermingscomité van het Vlaamse land :

- hoe het organiek kader van de sociale dienst is samengesteld?
- hoe het organiek kader van het secretariaat is samengesteld?
- het aantal beampten in dienst op 1 januari 1985 (secretariaat en administratieve diensten) evenals hun statuut (definitief benoemd, tijdelijk, stagiair, TWW, BTK, DAC)?
- het aantal afgevaardigden in functie op 1 januari 1985 evenals hun statuut (definitief benoemd, tijdelijk, stagiair, TWW, BTK, DAC)?

Arrondissement	Kader	VA	TIJ	TWW	BTK	Kader	VA	TIJ	TWW	BTK
Antwerpen	2	2				12	11			
Brugge	2	2				6	6			
Brussel	2	2				9	9			
Dendermonde	2	1				9				
Gent	2	1				8	8			
Hasselt	2	1					5			
Ieper	2	2				3	3			
Kortrijk	2	2				7	7			
Leuven	2	2				5	5			
Mechelen	2	2				4	4			
Oudenaarde	2	2				3	3			
Tongeren	2	2				4	1			
Turnhout	1	1				5	5			
Veurne	1	1				3	3			1

VA vastbenoemde personeelsleden
 TIJ tijdelijke personeelsleden, in dienst periode 1972-1974
 TWW tewerkgestelde werklozen
 BTK bijzonder tijdelijk kader

Antwoord

In antwoord op zijn vraag in verband met de samenstelling van de Jeugdbeschermingscomités kan ik het geachte lid de volgende inlichtingen mededelen. De door hem gevraagde gegevens werden in tabelvorm gerangschikt per arrondissement zoals vastgesteld bij het besluit van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1985 houdende verdeling van de betrekkingen die in de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gemeenschappelijk zijn voorzien voor sommige buitendiensten, dat eerlangs in het Belgisch Staatsblad zal verschijnen.

SECRETARIAAT

- Bestuurssecretaris
- Bestuurschef
- Onderbureauchef
- Opsteller
- Klerk-stenotypist of eerste klerk-stenotypist (*)
- Klerk-typist of eerstaanwendend klerk-typist (*)

SOCIALE DIENST

- Hoofd vaste afgevaardigde bij de Jeugdbescherming
- Vaste afgevaardigde bij de Jeugdbescherming of vaste afgevaardigde le klasse of eerstaanwendend vaste afgevaardigde bij de jeugdbescherming (*)

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

**Vraag nr. 176
(zitting 1983-1984)
van 4 juli 1984
van de heer J. GABRIELS**

Openbare werken in Limburg — Bouwvergunningen

Uit goed ingelichte bron heb ik vernomen dat er voor de provincie Limburg nog heel wat openbare werken op het programma staan waarvan de dossiers in orde zijn (technisch) en waarvoor er kredieten beschikbaar zijn.

De aanbestedingen zouden echter niet kunnen plaatsvinden omdat uw departement nog geen bouwvergunningen heeft afgegeven.

Kan de Minister het voorgaande bevestigen?

Zo ja, over welke openbare werken gaat het hier?

Tegen wanneer mogen deze bouwvergunningen verwacht worden?

Antwoord

Aansluitend op mijn voorlopig antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Zowel in het verleden als vrij recent werd mij gewezen op het probleem van de bouwaanvragen van infrastructuurwerken.

Op de eerste plaats wens ik aan te stippen dat het onderzoek van de bouwdoossiers betreffende infrastructuurwerken in het merendeel van de gevallen o.m. door het inwinnen van adviezen allerhande, veel tijd vergt.

In het voorjaar 1984 werd mijn aandacht gevraagd voor een aantal bouwdoossiers.

Met twee lijstjes werden volgende doossiers gesignaleerd.

- I.
 1. Ham : herinrichting kruispunt N2 10 en N241.
 2. Bilzen: verbetering rijksweg N2 tussen meterpunten 92.860 en 93.372.
 3. Genk: aanleg fietspaden en modernisering van rijksweg N22 tussen meterpunten 11.800 en 13.600.
 4. Hasselt : N2 vak Hasselt-Diepenbeek. Omlegging van het vak tussen de spoorwegbrug en de Grote Ring.
 5. N2 1 Leopoldsburg-Beringen. Herinrichting van het kruispunt Leysenstraat en Beverlosteenweg.
- II.
 1. N55 1 Tessenderlo-Beverlo.
 2. Hasselt-Toegangen Grote Ring.
 3. Hasselt — N2 omlegging spoor.
 4. Heusden — N 19 fietspad.
 5. Herk-de-Stad : verbinding N2-N 18.
 6. Hasselt — N779 Kruispunt Sasstraat.
 7. Hasselt — Godsheide — weg over Tuibrug.

Bij een eerste nazicht bleken de doossiers 12, 111, 2, 6 reeds afgehandeld te zijn, terwijl II7 niet aanhangig was bij de diensten van AROL. Op te merken is dat 14 en II2 hetzelfde dossier betreft.

Daar de voorziene werken in tegenstrijd waren met het geldend BPA nr. 15 kon uiteraard geen vergunning verleend worden. Hiervan werd de aanvragende instantie in kennis gesteld. Betreffend plan werd in herziening gesteld, waarna de bouwvergunning werd verleend.

Betreffende 13 waren indertijd recent gewijzigde plannen ingediend. Voor 11, 4 en 5, waren de doossiers door de gemachtigde ambtenaar voorgelegd aan het Hoofdbestuur, zonder in het bezit te zijn van een officieel advies van de respectievelijke gemeentebesturen.

Ik moge er de aandacht op vestigen dat de diensten van AROL meestal slechts kennis krijgen van projecten voor infrastructuurwerken op het ogenblik dat de definitieve bouwplannen klaar zijn en dat dan de zaak pas voor een eerste maal stedenbouwkundig en planologisch kan onderzocht worden.

Voor II5 werd een vergadering gehouden op het gemeentehuis van Herk-de-Stad. Tegen de geplande verbreding van de invalsweg was verzet gerezen vanwege de dienst „ Monumenten en Landschapszorg”.

Afgesproken was dat een gewijzigd bouwdoossier zou voorgelegd worden.

Aangaande 11, 3, 4, 5 en II4 werd de administratie verzocht de doossiers met spoed af te handelen.

Ik kan u verzekeren dat deze overblijvende doossiers een snelle en vlotte afhandeling verkregen.

Uit bovenstaande blijkt dat slechts een beperkt aantal doossiers hangende was.

In de maand december 1984 werd door mijn kabinet contact opgenomen met het Bestuur van Bruggen en Wegen te Hasselt, om na te gaan welke doossiers nog moeilijkheden zouden kunnen geven.

Ten gevolge hiervan werden acht dossiers gesignaleerd. Hiervan was reeds één vergund in de maand november 1984 en een ander in de maand januari 1985. Een ander dossier heeft betrekking op de aanleg van de noordelijke ringweg te St.-Truiden.

Ingevolge een beslissing van de Vlaamse Executieve werd een beperkte wijziging van het tracé, zoals voorzien in het kader van het gewestplan St.-Truiden-Tongeren, vooropgesteld. Een nieuw bouwdoossier wordt afgewacht.

Aan de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu heb ik de opdracht gegeven de behandeling van de overige vijf dossiers te bespoedigen en aan mijn kabinet voor te leggen.

Ik durf U verzekeren dat deze worden opgevolgd en dat, in de mate van het haalbare, ze spoedig zullen beslecht worden.

Daarbuiten stellen voor de provincie Limburg, enkel dossiers van belangrijke nieuwe infrastructuurwerken, stedenbouwkundige en planologische problemen;

- de Noord-Zuid verbinding;
- spoorlijn Genk-Maasmechelen;
- Noordelijke omleiding St.-Truiden ;
- Hasselt — verbindingsweg Hasselt-Genk via Tui-kabelbrug.

Het is een feit dat geplande infrastructuurwerken worden opgevat vanuit louter verkeerstechnische gezichtshoek. Gezien dit gegeven en daar AROL de bouwaanvragen dient te onderzoeken vanuit stedenbouwkundig en planologisch oogpunt, ontstaan problemen.

Vooraf met betrekking tot nieuwe infrastructuurwerken dient andermaal het probleem van gecoördineerde planning gesteld.

Coördinatie tussen sectorplanning dient volgens de opvatting van de structuurplanning immer te gebeuren op het ogenblik van de planning en niet op het ogenblik dat de uitvoeringsdocumenten klaar zijn.

Vraag nr. 18
van 21 november 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Schending door distributieketen van de richtlijn van 20.10.1982 inzake verplichte parkeerruimte — Beteugeling

Een belangrijke middenstandsorganisatie (12 1 leden) klaagt reeds geruime tijd over onwettelijke praktijken die ten laste worden gelegd van een distributieketen, gevestigd te Lier, Aartselaar, Kontich en Kalmthout. De overtredingen hebben betrekking op de richtlijnen dd. 20.10.1982 betreffende de eis om bij bouwwerken parkeerruimte te scheppen (BS 21.12.1982). Door middel van allerlei spitsvondigheden wordt de letter en de geest van deze richtlijnen omzeild en zelfs eraan voorbijgegaan. De betrokken distributieketen zou bewust voor de onder C van genoemde richtlijnen — nl. de 400 meter-regel — opteren, maar leeft de daarin gestelde voorwaarden, zoals de potentiële parkeermogelijkheid vergroten, niet na. De parkeer-

ruimte wordt niet uitgebreid maar men huurt bestaande parkeerplaatsen, waardoor de schijn wordt verwekt aan de wettelijke verplichtingen voldaan te hebben.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. De wet voorziet dat bij inplanting van nieuwe voedingszaken per 50 m een parkeerplaats dient aangelegd binnen een afstand van 400 meter van het handelsgebouw. Deze voorschriften worden te Lier, Kalmthout, Aartselaar en Kontich niet nageleefd.
 Welke maatregelen worden door de betrokken lokale, provinciale en hogere besturen getroffen om aan deze onwettelijkheden een einde te maken? Hoe is het mogelijk een bouwvergunning af te geven als aan deze voorwaarden niet is voldaan?
2. De reeds eerder geciteerde middenstandsorganisatie heeft zich over deze illegaliteit herhaaldelijk beklaagd bij de lokale, provinciale en hogere besturen. Wat mag de preciese reden zijn van het uitblijven van maatregelen tegen de gemelde inbreuken en het laten aanslepen van de dossiers?

Antwoord

Uit inlichtingen ingewonnen bij de diverse gemeenten die door het geachte lid geciteerd werden, blijkt volgende informatie.

1. Aartselaar

Begin 1980 werd door de gemeente een bouwbedrijf vastgesteld dat betrekking had op het verbouwen van een gebouw voor een groot distributiebedrijf in detailhandel. De zaak werd overgemaakt aan het gerecht. Door het bestuur van de stedenbouw werd als vordering voorgesteld: te voldoen aan de normen van de parkeerplaatsen of het betalen van een meerwaarde.

Uit informatie ingewonnen bij de provinciale directie blijkt dat nog geen uitspraak van de rechtbank bekend is.

2. Kalmthout

Een distributiebedrijf in detailhandel is gevestigd in een bestaand gebouw, waaraan geen verbouwingen werden uitgevoerd, zodat de normen van het aantal parkeerplaatsen niet van toepassing zijn. Het is enkel wanneer verbouwingen met uitbreiding die onder toepassing vallen van de wet op de stedenbouw, worden uitgevoerd dat de desbetreffende norm betreffende het aantal parkeerplaatsen kan toegepast worden.

3. Kontich

Er zijn geen problemen i.v.m. de verbouwing of bouwovertradingen i.v.m. de vestiging van grootdistributiebedrijven in detailhandel bekend.

4. Lier

Er werden de afgelopen 3 jaar een vijftal bouwvergunningen uitgereikt voor de vestiging van distribu-

tiebedrijven. Bij al deze bouwvergunningen werden de normen inzake het aantal parkeerplaatsen in acht genomen. De stad controleert ter plaatse of aan de voorwaarden van de bouwvergunning is voldaan. Er zijn geen overtredingen vastgesteld.

Uit het bovenstaande blijkt dat in slechts één van de geciteerde gemeenten een geval bekend is van een bouwvoertreding m.b.t. het aantal parkeerplaatsen. Deze zaak is overgemaakt aan de gerechtelijke instanties.

Hieruit blijkt duidelijk dat noch de lokale noch de provinciale of gewestelijke besturen in gebreke zijn gebleven.

Vraag nr. 36
van 12 december 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Achterstand herwaarderingsgebied — Criteria

De criteria zoals de socio-economische en demografische kenmerken van de bevolking en de kwaliteit van het woningbestand moeten overeenkomstig de richtlijnen van de omzendbrief betreffende het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor de uitvoering van stads- en dorpsherwaarderingsoperaties, de achterstand aantonen van het voor herwaarderung vatbaar gebiedsdeel.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister, voor wat betreft dergelijke door de Vlaamse Executieve erkende herwaarderingsgebieden.

1. Hoeveel doorgaans het gemiddeld percentage bedraagt van de bouwfysisch vervallen woningen en van leegstand?
2. Welke de gemiddelde ouderdom is van de woningen?
3. Welk percentage woningen bewoond werden door bejaarden enerzijds en door huurders anderzijds?

Aanvullend antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid de gemiddelde percentages mede te delen van de hierna volgende problematische criteria in de tot dusver door de Vlaamse Executieve goedgekeurde herwaarderingsgebieden.

Bouwfysisch vervallen woningbestand : 49,8 %
Leegstand : 16,99 %
Ouderdom woningbestand : 72,07% van het woningbestand daterend van vóór 1945.
Huurders : 43,16 %.

Er zijn geen gegevens voorhanden over het percentage bejaarden die in woningen gehuisvest zijn.

Volledigheidshalve deel ik het geachte lid mede dat voor sommige herwaarderingsgebieden de in supra vermelde gegevens ontbreken.

Nochtans dient in dit verband benadrukt dat het veelal om gebiedsdelen gaat die gelegen zijn in sectoren overeenkomstig de atlas der kansarme buurten

(van Fred. Provoost). Dergelijke gebiedsdelen vertonen uiteraard kenmerken van maatschappelijke achterstand, zodat bijgevolg afdoende cijfergegevens omtrent de toestand van het woningbestand, en demografische aspecten niet noodzakelijk zijn.

Vraag nr. 46
van 20 december 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Bouwvergunningen — Schorsingen in de loop van 1984

Krachtens artikel 46 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw heeft de gemachtigde ambtenaar om welbepaalde redenen een schorsingsrecht betreffende de bouwvergunningen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister hoeveel bouwvergunningen er tijdens het jaar 1984 werden geschorst?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag en aansluitend op mijn voorlopig antwoord hieromtrent kan ik het geachte lid mededelen dat de jaarlijkse statistiek betreffende het aantal bouwvergunningen afgegeven in toepassing van artikelen 45 en 46 van de wet op de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw en geschorst door de gemachtigde ambtenaar, een totaal bedraagt van 764 schorsingen, voor de Nederlandstalige provincies.

Het aantal per provincie ziet er uit als volgt:

Antwerpen	262
Brabant	177
Limburg	59
Oost-Vlaanderen	85
West-Vlaanderen	181
Totaal :	764

Vraag nr. 54
van 8 januari 1985
van de heer J. DE MOL

Reclamemiddelen Langs de openbare weg — Reglementering

Uit het antwoord van de Minister op vraag nr. 219 van 28 september 1984 blijkt dat het KB van 14 december 1959 tot de nationale wetgeving behoort. Dat AROL bevoegd is voor bouwvergunningplichtige reclameinrichtingen wordt door niemand betwist. Het antwoord op deze vragen was dan ook niet ter zake.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op volgende vragen.

1. Waarom laten er zich nog altijd ambtenaren van AROL in met het adviseren van reclameaanvragen, die louter een toepassing zijn van het KB van 14 december 1959 en derhalve niet onder hun bevoegdheid vallen?

2. Worden er richtlijnen opgemaakt om die advisering te beëindigen?
3. Zijn de ambtenaren van uw administratie nog bevoegd om PV's op te stellen tegen inbreuken op bovengenoemd koninklijk besluit? Welke waarde hebben de vroegere PV's sinds de regionalisering?
4. Wat is de waarde van de adviezen die nu nog afgegeven worden over dergelijke aanvragen? Zijn ze onwettig?
5. Wordt de rechtszekerheid van de aanvragers hier niet geschaad, doordat zij mogen veronderstellen dat hun vergunningen door de bevoegde instanties geadviseerd worden?
6. Heeft de Minister ook niet de indruk dat AROL krampachtig zoekt de bevoegdheid over het KB van 14 december 1959 te mogen behouden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. en 2. Het plaatsen van visuele reclame wordt gereguleerd door het KB van 14 december 1959, hetwelk werd getroffen in uitvoering van het artikel 200 van het wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen.

De inhoud van deze reglementering is voor het grootste deel van stedenbouwkundige aard en als dusdanig een geregionaliseerde materie. Naar de vorm is deze reglementering echter nog nationaal. Om deze dubbelzinnigheid ongedaan te maken heb ik aan AROL gevraagd een voorstel uit te werken waarbij de visuele reclame gereguleerd wordt door een bouwverordening, bijvoorbeeld door een algemene bouwverordening op niveau van het gewest, eventueel aangevuld met een model van gemeentelijke bouwverordening.

In afwachting dat deze materie ook naar vorm zou geregionaliseerd zijn mag op het bestuurlijk vlak geen vacuüm ontstaan. Het is logisch het continuïteitsbeginsel toe te passen.

3. PV's van overtredingen worden aan de gerechtelijke instanties overgemaakt, die autonoom oordelen of de betrokken ambtenaar al dan niet bevoegd was op te treden.
4. In het kader van de reclamereglementering worden in toepassing van art. 6, 7° en 9°, door de gemachtigde ambtenaar geen adviezen, maar wel vergunningen verleend.
Voor zover bekend werd de wettigheid van de vergunningen niet aangevochten.
5. De rechtszekerheid van de aanvragers wordt m.i. niet geschaad. Het betreft een overgangperiode in toepassing van het continuïteitsbeginsel, waarbij de nodige maatregelen worden getroffen om deze materie te regionaliseren. Ondertussen worden door het bestuur de bepalingen geëerbiedigd die deze materie reglementeren.
6. Zoals hoger gesteld is de inhoud van deze materie duidelijk voor het grootste deel een gewestelijke

aangelegenheid, het is dan ook logisch dat het bestuur, zij het nog met een reglementering die zogezegd „nationaal” is, en in afwachting van een totaal geregionaliseerde reglementering de opgedragen taken verder zet.

**Vraag nr. 61
van 15 januari 1985
van de heer W. PEETERS**

Verkavelingsvergunningen — Toepassing artikel 35 van het Landelijk Wetboek

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wat indien in de bijzondere stedenbouwkundige voorschriften, neergelegd opgesteld en goedgekeurd bij het verkavelingsplan en verkavelingsvergunning bepalingen zijn opgenomen betreffende de afscheiding van de diverse percelen door groenzone en deze bepalingen indruisen tegen art. 35 van het Landelijk Wetboek en tegen de plaatselijke gebruiken?
2. Kan dergelijke bepaling gesanctioneerd worden op correctioneel vlak?
3. Wat wanneer de uitrusting van een verkaveling niet volledig is geschied en wanneer toch bij elke koop-verkoop verwezen wordt naar de opgestelde basisakte en reglementen van medeïgendom?
4. Van wanneer begint de verjaring van de hoofdelijke aansprakelijkheid van aannemer van de architect en de houder der verkavelingsvergunning te lopen ten overstaan van nieuwe derde rechtverkrijgenden?
5. Kunnen de nieuwe kopers de vorige perceeleigenaars aansprakelijk stellen daar deze niet de nodige procedure hebben aangevat vooraleer de verjaringstermijn tegenover de verkavelingshouder verstreken was?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Deze voorschriften moeten als tegenstrijdig beschouwd worden en indien deze tegenstrijdigheid het voorwerp uitmaakt van rechtsgedingen zal de bevoegde rechtbank moeten oordelen.
2. Een sanctionering op correctioneel vlak is hier niet mogelijk.
3. Het gaat hier dan om bepalingen strijdig met titel III van de stedenbouwwet dd. 29.3.1962 (en latere wijzigingen). Deze overtredingen worden gesanctioneerd krachtens de artikelen 64 e.v. van deze wet.
4. Vanaf het ogenblik van de oplevering.
5. Nee, de nieuwe kopers kunnen dit niet. Deze kunnen nooit meer rechten verkrijgen dan deze welke de voorganger had.

Vraag nr. 64
van 18 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Euro-resolutie inzake inplanting chemische industrieën — Toepassing

De industrie die voor werkverschaffing moet zorgen, blijkt steeds meer een potentieel gevaar te zijn voor werknemers en bevolking.

De ramp in de Pemex-aardgasfabriek in Mexico-Stad, de ramp te Seveso en deze van Flaxborough leveren onbetwistbaar het bewijs dat de industriële risico's grotere vormen aannemen.

Na de ervaringen in Bhopal (India) dringen Euro-parlementsleden in een resolutie erop aan over de hele wereld maar aandacht te schenken aan de vestiging van industriële bedrijven die toxische stoffen produceren.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vraag.

Welk gevolg zal de Minister geven aan deze Euro-resolutie en uit wat zullen eventueel zijn essentiële maatstaven bestaan om industriële bedrijven, die giftige stoffen fabriceren, te aanvaarden of te weren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Wanneer een bouwaanvraag wordt ingediend voor een industrieel complex, wordt deze binnen het kader van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, onderzocht vanuit administratief, stedenbouwkundig en planologisch oogpunt.

Een specifiek onderzoek naar de toxiciteit van eventueel geproduceerde stoffen, grondstoffen of afvalproducten wordt binnen het kader van de wet van de stedenbouw niet uitgevoerd omdat dit buiten de bevoegdheid valt van deze wet.

Vraag nr. 65
van 18 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Inplanting van dierenkerkhof — Zonebepaling

Mag ik van de Minister vernemen in welke zone particulieren of een vennootschap met rechtspersoonlijkheid een dierenkerkhof (katten en honden) mogen inplanten?

Bij inplanting buiten de woonzone, mag dan ter plaatse een bedrijfswoning opgericht worden, o.m. voor toezicht, onderhoud en toonzaalruimte voor denkstenen, enz. ?

Op dit ogenblik zou er in het Vlaamse land één dierenkerkhof bestaan, nl. te Lommel. In welke zone ligt dit?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In de gewestplannen zijn geen eigen gebieden die bestemd zijn voor de inplanting van dierenkerkhoven voorzien.

Dergelijke inrichtingen kunnen m.i. ingeplant worden binnen deze gedeelten van het woongebied, hetzij woongebied met landelijk karakter, waar een dierenkerkhof in overeenstemming is met het karakter van het betrokken woongebied, zijnde een woongebied met zogenaamd gemengd karakter wat inhoudt dat naast woningen ook andere accommodatie voorkomt zoals ambacht, instellingen van openbaar nut, diensten, e.d. De inplanting van een dierenkerkhof in een woongebied dat louter residentieel is, lijkt me minder aangewezen.

Uit inlichtingen ingewonnen op de dienst van de geciteerde gemeente, blijkt dat aldaar geen aanvraag tot het inrichten van een dierenkerkhof bekend is.

Vraag nr. 68
van 21 januari 1985
van de heer N. DE BATSELIER

Provinciale weg Dendermonde-Buggenhout — Onderzoek

Reeds meermaals kwam de provinciale weg Dendermonde-Buggenhout in discussie in de Kamer en op nieuw blijkt hij in volle actualiteit te staan.

Iedereen gaat ermee akkoord dat voor het doorgaan van verkeer, bijzonder te Baasrode (deelgemeente Dendermonde), en voor de provinciale weg een oplossing dient gezocht.

Gelet echter op de resultaten van het openbaar onderzoek nopens het rooiplan van de provinciale baan Dendermonde-Buggenhout, „ doorsteek Baasrode ” en de verschillende bezwaren die werden uitgebracht lijkt toch de vraag of de Minister deze baan als een prioriteit beschouwt.

Wat is de verkeersdichtheid op bovengenoemde baan inzonderheid te Baasrode? Is er reeds een globaal verkeersonderzoek gebeurd voor de regio Dendermonde? Is hieraan geen behoefte?

Heeft men ooit provinciaal alternatieven voor de baan gezocht? Zijn er kredieten voor deze baan? Werden er toelagen aangevraagd?

Hoe rechtvaardigd men dit desgevallend verkeersstechnisch en ruimtelijk, aangezien in tegenstrijd met het gewestplan?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Uit inlichtingen ingewonnen bij de provinciale dienst van AROL blijkt dat aldaar noch een rooiplan noch een bouwaanvraag in verband met de provinciale weg Dendermonde-Buggenhout bekend is.

De overige gestelde vragen behoren niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 69
van 21 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Regionalisering visverloven sinds 1983 — Evaluatie

Een eerste evaluatie van de regionalisering van de visverloven levert een negatieve eindbalans voor het Vlaamse Gewest op, terwijl het Waalse Gewest de grootste winst boekt. De opbrengst voor 1983 bedroeg globaal 65 miljoen frank, verdeeld over:

Vlaamse Gewest: 26 miljoen (+ 3 miljoen)
 Waalse Gewest: 39,5 miljoen (+4,5 miljoen)
 Brusselse Gewest : 0,5 miljoen.

1. Kan de Minister een verklaring geven voor die spectaculaire stijging, voornamelijk in het Waalse Gewest?
2. Hoeveel visverloven werden door Vlamingen in het Waalse en het Brusselse Gewest genomen?
3. Voor welke doeleinden zullen de beschikbare gelden per Gewest aangewend worden?
4. Kan de Minister een vergelijkende tabel ter beschikking stellen van het aantal visverloven en de opbrengst ervan, per Gewest, voor de jaren 1981, 1982 en 1983?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de regionalisering van het Visserijfonds en de instelling

Het aantal visverloven dat in Vlaanderen werd afgegeven voor visserij vanaf de rand van het water is toegenomen sinds de regionalisering van het visverlof.

Personen die vroeger een visverlof te Brussel of in het Waalse Gewest kochten voor het beoefenen van de hengelsport in viswaters op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, dienen nu het visverlof in het Vlaamse Gewest aan te schaffen.

Het is niet bekend hoeveel Vlamingen een visverlof nemen in het Waalse Gewest of te Brussel.

In tabel 1 wordt een overzicht gegeven van het aantal visverloven en de opbrengst ervan per Gewest voor de jaren 1980 tot 1983.

Ter gelegenheid van de regionalisering van het visverlof heb ik besloten om voor het Vlaamse Gewest in plaats van 55 % vroeger, nu 99 % van de opbrengst van de visverloven toe te wijzen aan het Visserijfonds.

Deze financiële middelen worden gebruikt voor bepotingen en verbeteringswerken in de viswaters en voor activiteiten ten bate van de riviervisserij in het algemeen.

Uit de tabel 2 blijkt dat een evaluatie van de regionaliseringsoperatie inzake visverloven een gunstige ontwikkeling aangeeft voor de middelen die worden ter beschikking gesteld van het Visserijfonds dat gespijsd wordt uit de opbrengst van de visverloven.

Tabel 1. — Aantal en opbrengst visverloven

Jaar	Aantal verloven			Opbrengst (in BFr)		
	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1980	106.067	97.843	8.280	29.438.500	33.086.250	2.726.500
1981	110.042	100.539	7.742	30.340.750	33.878.750	2.532.250
1982	116.231	103.768	7.993	31.853.000	34.891.000	2.252.750
1983	118.319	113.299	2.032	31.697.750	38.805.750	558.000

van een visverlof per Gewest een consequentie vormt van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De Gewesten staan in voor de verzorging van de riviervisserij en de hengelwaters op hun grondgebied. Het is daarom aangewezen dat de Gewesten kunnen beschikken over de opbrengst van visverloven ten behoeve van de visserij in de viswaters die gelegen zijn op hun grondgebied.

Het Waalse Gewest beschikt over een aantal viswaters die geschikt zijn voor forelvisserij en visserij waarbij de visser in het water staat. Voor deze vormen van visserij is een duurder visverlof vereist.

Tabel 2. — Begroting Visserij fonds

Jaar	Vier Vlaamse Provincies	Brabant
1980	16.522.995	2.859.564
1981	16.503.190	2.700.465
1982	17.701.689	2.934.730
Jaar	Vlaamse Gewest	
1983	20.065.709	
1984	33.162.489	
1985	36.504.716	

Vraag nr. 70
van 22 januari 1985
van de heer J. DE MOL

Het mini-decreet van 28 juni 1984 — Interpretatie en toepassing

Het mini-decreet is nog maar 5 maanden van kracht en uw kabinet ondergraaft er reeds de fundamenten van door zogenaamde toelichtingen of interpretaties, die her en der verspreid worden. Op een wijze — die totaal in strijd is met het decreet — wordt het uithollingsdecreet gebruikt om de gewestplannen nog verder te ondergraven.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. In het decreet wordt in artikel 2 (artikel 79) duidelijk gesteld dat het herbouwen of uitbreiden van bestaande gebouwen, wat woningen betreft, maximaal kan leiden tot een bouwvolume van 800 m³ en grondoppervlakte van 200 m². Deze tekst is het gevolg van een amendement; hierdoor wordt het bewoonbaar volume uitdrukkelijk vervangen door bouwvolume. Onder bouwvolume dienen uiteraard de kelders en zolderingen begrepen. Dit wordt tevens bevestigd door het verslag van de Commissie (stuk 260 nr. 2 blz. 11-12-13); uit het samenlezen van dit verslag met het amendement, blijkt duidelijk dat bouwvolume totaal verschillend is van bewoonbaar volume. Waarom stelt het kabinet dat kelders in het bouwvolume of grondoppervlakte niet worden meegeteld? Welke andere ruimten worden door u nog mee uitgesloten?
2. Garages en andere bijgebouwen die volgens de vroegere toelichting bij artikel 21 tot de woonfuncties gerekend werden, zouden nu niet mee gerekend worden bij het bouwvolume van 800 m³ of tot de grondoppervlakte van 200 m². Op welke interpretatie is dit gesteund vermits zowel het verslag als het amendement het omgekeerde bedoelen?
3. Wat de gebouwen die geen woningen of bedrijfsgebouwen betreft, worden er blijkbaar geen maximale uitbreidingsnormen gesteld. Betekent dit dat volgens u een garage of een ander gebouw — dat geen woning of bedrijfsgebouw is — onbeperkt kan uitgebreid worden? Onder welk artikel horen deze uitbreidingen thuis?
4. Kunnen volgens u garages en andere tuinaccommodaties zoals vijvers, zwembaden, tennisterreinen, ... onbeperkt toegelaten worden bij woningen volgens artikel 79 — de beperking van de „goede ruimtelijke ordening”, als formele dooddoener terzijde gelaten?
5. Hoeveel vergunningen werden volgens de hogervermelde verkeerde interpretaties reeds verleend?
6. Meent u niet dat een duidelijke omzendbrief deze „vergissingen” in de toekomst kan voorkomen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het verslag dat namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud werd uitgebracht op 20 juni 1984 (stuk nr. 260) werd aangevuld met een tweede verslag dat de verslaggeefster heeft uitgebracht in zitting van 28 juni 1984 en dat gepubliceerd is in de Handelingen van de Vlaamse Raad, stuk nr. 31 (pag. 1246).

In dit verslag is het bouwvolume omschreven als het „totaal volume van het gebouw, te rekenen vanaf het peil van het bestaande maaiveld”.

Dit houdt in dat de kelders van een gebouw enkel mee in rekening kunnen worden gebracht voor de berekening van het bouwvolume, voor zover zich deze bevinden boven het maaiveld. Volgens Van Dale's woordenboek is een kelder het gedeelte van een huis dat beneden het terreinpeil ligt, tussen de begane grond en de fundamente. Hieruit kan worden afgeleid dat een kelder per definitie normaliter onder het maaiveld is gelegen.

2. Het decreet van 28 juni 1984 bepaalt, wat de algemeenheid betreft, in het eerste lid van art. 79 dat bij het verlenen van een gunstig advies de gemachtigde ambtenaar mag afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan indien de aanvraag strekt tot ver- of herbouwing of uitbreiding van een bestaand vergund gebouw op dezelfde plaats of tot het herbouwen of uitbreiden van bestaande vergunde gebouwen binnen de onmiddellijke omgeving ervan, dit alles op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Het decreet legt in de daaropvolgende bepalingen, beperkingen op wanneer de gebouwen betrekking hebben op woningen en bedrijfsgebouwen. Voor woningen mag de herbouwing of uitbreiding maximaal leiden tot een bouwvolume van 800 kubieke meter met een grondoppervlakte van 200 vierkante meter. Voor bedrijfsgebouwen mag de ver- of herbouwing of uitbreiding maximaal leiden tot een volumevermeerdering van honderd ten honderd van het bestaande volume.

Het decreet bevat geen beperkingen voor andere gebouwen. Andere gebouwen zijn in de besprekingen ook niet behandeld geweest.

3. Zoals onder punt 2 reeds gesteld heeft de wetgever geen beperkingen in volume opgelegd voor de her- of verbouwing of uitbreiding van een gebouw, niet zijnde een woning of een bedrijfsgebouw. De wetgever heeft wel volgende voorwaarden ingebouwd :
 - de goede ruimtelijke ordening mag niet worden geschaad en dit moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar;
 - bij herbouwing of uitbreiding op een andere plaats mag de afstand tussen het nieuwe gebouw en het bestaande gebouw maximaal dertig meter bedragen.

Concreet betekent dit dat voor alle gebouwen, niet zijnde woningen of bedrijfsgebouwen, de wetgever het aan de gemachtigde ambtenaar overlaat in hoeverre de uitbreiding of verbouwing of herbou-

wing met volumevermeerdering, al dan niet gunstig kan geadviseerd worden.

4. Het decreet spreekt duidelijk van gebouwen. Tuinaccommodatie zoals vijvers, tennisterreinen, niet overdekte zwembaden, kunnen niet beschouwd worden als gebouwen. Garages, berglokalen, daarentegen wel. Deze laatste vallen onder toepassing van het decreet.
5. Bij mijn weten werd geen enkel gunstig advies gegeven op grond van een zogenaamde verkeerde interpretatie.
6. Ik heb geen kennis van „vergissingen”. Uit inlichtingen ingewonnen bij AROL blijkt dat het hoofdbestuur al de provinciale directeurs, zijnde de gemachtigde ambtenaren, in een vergadering toelichting heeft verstrekt omtrent de toepassing van het decreet.

Vraag nr. 71
van 25 januari 1985
van de heer J. SOMERS

Vrouwvliet te Mechelen — Hinderlijke gevolgen van sanering

De Vrouwvliet, waterloop van 1ste categorie die onder de bevoegdheid valt van de Vlaamse Executieve, Dienst landelijke waterlopen, werd te Mechelen gesaneerd, de dijken werden passend verhoogd en verstevigd. Nieuwe kleppen werden aan de rioleringen aangebracht die hun water lozen in deze waterloop. Een aantal van deze kleppen zouden slecht functioneren. Dit heeft voor gevolg dat bij vloed of bij stortregen ofwel het vuile water via de rioleringen wordt opgestuwd ofwel het regenwater niet kan wegvloeien.

Als gevolg hiervan lopen kelders van een nabij gelegen sociale woonwijk geregeld onder water. Dit veroorzaakt erge hinder voor de bewoners van deze sociale woonwijk, meer bepaald voor de bewoners van een appartementenblok van de woonwijk „Oud Oefenplein” te Mechelen.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. of het inderdaad juist is dat vermeld ongemak veroorzaakt wordt door het slecht functioneren van de rioolkleppen aangesloten op de Vrouwvliet;
2. welke maatregelen de Gemeenschapsminister zal treffen om dit ongemak te verhelpen?

Antwoord

1. Er is geen oorzakelijk verband tussen de werking van de terugslagkleppen naar de Vrouwvliet die in opdracht van de stad Mechelen op de overstorten van de rioolwatercollector werden gebouwd en de hinder die de bewoners van de wijk „Oud Oefenplein” aldaar ondervinden, aangezien deze terugslagkleppen enkel tot doel hebben te beletten dat water uit de Vrouwvliet naar de collector zou terugvloeien en deze kleppen tot hertoe slechts eenmaal hun taak dienden te verrichten.

Deze kleppen worden bovendien regelmatig onderhouden door de technische dienst van de stad Mechelen.

Zodra het gemaal op de monding van de Vrouwvliet in werking zal treden zullen ze trouwens geen enkel onmiddellijk nut meer hebben.

2. Het treffen van maatregelen om aan de hinder die de bewoners van de wijk „Oud Oefenplein” ondervinden, een einde te stellen, behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 72
van 28 januari 1985
van de heer D. VERVAET

Kluisbos te Buizingen (Halle) — Opname in gewestplan als natuurgebied

Op 10 december stelde ik u reeds een vraag over het Kluisbos. De eigenaar van dit bos had toen een aanvraag ingediend om het grootste gedeelte van voetweg nr. 14 te verplaatsen. Tot op heden kreeg hij hiervoor gelukkig nog geen toestemming.

Nu heeft hij ook een verkavelingsaanvraag ingediend voor zijn terreinen gelegen aan de Kluisbosstraat. De plaatselijke verenigingen en omwonenden vrezen hierdoor voor het voortbestaan van de „Berg van 't Klint” en willen daarom dat het Kluisbos op het gewestplan terug beschouwd wordt als natuurgebied.

Graag stel ik u dan de volgende vragen.

1. Waarom wordt het Kluisbos op het Gewestplan niet terug als natuurgebied ingeschreven?
2. Waarom wordt de verkavelingsaanvraag van de eigenaar niet onmiddellijk geweigerd?
3. De eigenaar heeft in 1975 53 bomen geveld in het bos en moest hierdoor zorgen voor de heraanplanting van andere bomen. Waarom is dit tot op heden nog niet gebeurd?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Aan AROL werd gevraagd het nodige te doen opdat de onbepaaldheid van bestemming, die ontstaat is ingevolge het arrest van de Raad van State, houdende vernietiging van het gewestplan op de betrokken plaats, zou opgeheven worden door een wettelijke vaststelling van de bestemming.
2. Een verkavelingsaanvraag moet, overeenkomstig de bepalingen van de wet, behandeld worden, d.w.z. mits eerbiediging van de artikelen 56, 57, 57bis en 58 van de stedenbouwwet.

De procedure voorziet niet in een weigering „a priori”.

3. Door het stadsbestuur van Halle werd op 28 december 1982 ter plaatse vastgesteld dat aan de herstelmaatregelen, opgelegd ingevolge de uitspraak van 7 mei 1980, voldaan werd.

Vraag nr. 73
van 28 januari 1985
van de heer H. SUYKERBUYK

Rietlandschap „De Maatjes” te Kalmthout — Bescherming

Het rietlandschap „De Maatjes” meer bepaald de waardevolle weilanden, die het gebied omringen te Kalmthout, zijn voorwerp van een onderzoek tot bescherming.

Ter zake wil ik u het volgende vragen.

1. Wat is het standpunt van uw departement?
2. Is er een overleg of inspraakgelegenheid vanuit het zeer nauw betrokken milieu van de landbouwers. Wat is het resultaat daarvan?
3. Is het gebied voorwerp van gesprek bij de administratie van de Benelux-Economische Unie. Kunt u het laatst gekende standpunt van deze instantie meedelen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid er op te wijzen dat de bescherming van landschappen onder de bevoegdheid valt van mijn collega, de heer K. Poma, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Betreffende de concrete vragen heb ik de eer mijn standpunt als volgt toe te lichten.

1. Aangezien de betrokken gronden gelegen zijn binnen de ruilverkaveling Nieuwmoer, waarvan de uitvoering krachtens de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling is toevertrouwd aan het ruilverkavelingscomité, dat een multidisciplinair team is, waarin tevens een lid is benoemd op voordracht van de heer Gemeenschapsminister van Cultuur, meen ik dat er voldoende waarborgen voorhanden zijn opdat de uitvoering van deze ruilverkaveling zou kunnen geschieden met eerbiediging van de landschappelijke belangen. Ik geef er dan ook de voorkeur aan, dat de bescherming als landschap zou uitgesteld worden tot na de uitvoering van de ruilverkaveling ten einde het aangepaste functionele landschap voor de toekomst te beveiligen. Het is evident dat het beschermingsbesluit rekening zou moeten houden met een normale agrarische uitbating van de betrokken gronden.
2. Deze aangelegenheid valt onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur.
3. In de Benelux Economische Unie was het gebied „De Maatjes” het voorwerp van een inventarisatieonderzoek en van een studie van de beleidsaanpak met betrekking tot de grensoverschrijdende natuurgebieden en waardevolle landschappen langs de Belgisch-Nederlandse grens (Regio „Midden”). „De Maatjes” werden gerangschikt in de categorieën „Natuurgebieden” en „Waardevolle agrarische cultuurlandschappen”. Eindrapporten werden opgesteld. Voor de opvolging ervan werd een voorstel van beleidsaanpak afgerond in de betrokken werkgroep. Eerlang zal de opvolging van deze studies door de sectie „Natuurbehoud en Landschapsbescherming” van de Bijzondere

Commissie voor het Leefmilieu worden onderzocht.

Vraag nr. 74
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Ontwerp-decreet inzake ruimtelijke ordening — Overlegorganen, wetenschappelijke fundering en standpunt VLACORO

In verband met de nieuwe wetgeving op de ruimtelijke ordening had ik graag van de Minister vernomen hoe de huidige stand van zaken is in verband met de procedure tot goedkeuring van het ontwerp van decreet.

1. Welke organisaties hebben tot op heden bij de Minister laten weten dat zij in geen enkel opzicht akkoord gaan met dit ontwerp van decreet?
2. Welke organisaties, welke hoogleraren, welke verenigingen, die actief zijn op het vlak van ruimtelijke ordening werden betrokken bij het ontwerpen van dit decreet? In hoeverre werden deze adviezen betrokken bij het opstellen van het decreet?
3. Hoeveel voorbereidingstijd en welke wetenschappelijke studies lagen aan de grondslag van dit ontwerp van decreet?
4. Welk standpunt werd tot op heden ingenomen door de VLACORO?

Antwoord

Gevolgevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Geen enkele organisatie heeft tot op heden laten weten dat zij in geen enkel opzicht kon akkoord gaan met het ontwerp van decreet. Integendeel, de principes en de intenties die aan de basis liggen en die uiteengezet zijn in de memorie van toelichting werden in ruime mate onderschreven in de mij tot op heden bekende reacties. De bemerkingen slaan praktisch uitsluitend op de vertaling van de principes in wettelijke teksten.
2. Ter uitvoering van de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve werd een ontwerp-tekst van decreet opgesteld en zoals dat deontologisch past voorgelegd aan de Executieve. Het is pas nadat de Executieve kennis heeft genomen van mijn voorstel dat dit als basis kon dienen voor gesprekken met organisaties en verenigingen. Bij ontstentenis van een nadere omschrijving van wat het geachte lid verstaat onder organisaties, hoogleraren en verenigingen „welke actief zijn op het vlak van de ruimtelijke ordening” kan ook niet nader op deze vraag worden ingegaan.
3. Er werd geen statistiek gehouden van de tijd die aan de voorbereiding van het decreet besteed werd. Gesteld kan worden dat de werkzaamheden gestart zijn door een overleg met het hoofdbestuur en waarbij in eerste instantie aandacht werd besteed aan de principes en hoofdcrachtlijnen die elk aan de basis moeten liggen van het ontwerp-decreet. Deze eerste periode van overleg

situeert zich omstreeks einde 1982. Het ontwerp-decreet vermeldt op pag. 70 de literatuuropgave van de geraadpleegde werken.

1. VLACORO heeft tot op heden nog geen advies gegeven.

Jraag nr. 75
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Gemeentelijke Commissie van advies voor Ruimtelijke Ordening (GECARO) — Samenstelling en werking

negevolgde de wet op Stedebouw en Ruimtelijke Ordening is elke gemeente de mogelijkheid gegeven om een gemeentelijke Commissie van advies voor Ruimtelijke Ordening op te richten.

in verband met deze Commissies had ik van de Minister graag het volgende vernomen.

1. De gemeente Riemst heeft een voorstel van kandidaten ingediend dat door uw diensten afgewezen werd. Mag ik van de Minister vernemen op basis van welke criteria dit afgewezen werd?
2. Bij de verdeling van de mandaten voor gemeenteraadsleden wordt het Systeem D'Hondt toegepast.
Mag ik van de Minister vernemen of de toepassing van dit systeem gebaseerd wordt uitsluitend of alleen op de uitslag van 10 oktober 1984? In welke gevallen zijn hierin afwijkingen toegeestaan?
3. Wanneer een gemeente besluit tot het niet oprichten van een GECARO of geen enkel initiatief neemt ter zake, welke maatregelen neemt de Minister in dit geval? Is er strikte wettelijke verplichting om dit alsnog toch te doen?
4. Op welke wijze kunnen goedkeuringen van BPA procedures verlopen als de GECARO niet bestaat of niet functioneert? Worden de BPA's toch goedgekeurd voor die gevallen waarbij er geen GECARO bestaat?
5. Is het logisch dat men in het ene geval een landbouwersorganisatieafgevaardigde wel erkent in een commissie en in het andere geval niet, wanneer het dezelfde organisatie betreft? Is deze situatie nog niet voorgekomen?
6. Mag ik vernemen of de gemeente verplicht is de oude GECARO van voor 1 januari 1983 bij elkaar te roepen? Wat als de gemeenteraadsleden van de oude commissie niet meer herkozen zijn? Wat als de vroegere leden niet meer wensen te vergaderen?
7. Mag ik tot slot per provincie een overzicht van de GECARO sinds 1 januari 1983 per provincie en met de namen van de gemeenten?

Antwoord

Bevolgdevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Uit een verslag van AROL blijkt, wat de gemeente Riemst betreft, volgende opmerkingen.

De gemeente heeft 22 effectieve leden voorgesteld, daar waar art. 19 van de stedebouwwet bepaalt dat de commissie ten hoogste 20 leden mag tellen. Het voorstel i.v.m. de aanduiding van een lid als plaatsvervangend voorzitter is in tegenstrijd met het reglement van orde van de commissie.

De toewijzing van de vertegenwoordigers van de openbare sector was niet in overeenstemming met het systeem d'Hondt. Verder werd opgemerkt dat bepaalde belangrijke onderdelen van de economische en socio-culturele sector van de gemeente niet vertegenwoordigd zijn; evenmin waren in het voorstel van de gemeente leden voorzien die de deelgemeente, Kanne en Membruggen, die nochtans twee belangrijke deelgemeenten zijn, vertegenwoordigen.

2. Zowel bij het oprichten van de gemeentelijke commissie als wat de aanpassingen betreft, steunen zich, wat de leden van de openbare sector betreft, meer bepaald de leden behorende tot de gemeenteraad, op de meest recente uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen.
3. In de optiek van de decentralisatie en meer autonomie voor de gemeentelijke overheid is het logisch aan te nemen dat het initiatief tot oprichting van een gemeentelijke adviescommissie of tot aanpassing van een reeds bestaande commissie uitgaat van de gemeente.

Indien een gemeente geen initiatief neemt om een commissie op te richten gelden de bepalingen van het laatste lid van art. 19. Dit betekent dat de rol die de gemeentelijke commissie van advies speelt o.m. bij de goedkeuringsprocedure van de BPA's, vervuld wordt door de regionale commissie van advies en dit tot zolang de gemeentelijke commissie niet is opgericht.

4. Zie antwoord onder punt 3.
5. Het tweede lid van art. 19 bepaalt dat de leden benoemd worden door de Vlaamse Executieve en bij delegatie door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening op voorstel van de regionale commissie van advies, die een dubbele lijst van kandidaten voordraagt.

Het gegeven dat het geachte lid signaleert ter illustratie van bepaalde gevallen zijn te algemeen om inhoudelijk te kunnen antwoorden. Bij komende gegevens zijn nodig omtrent de aard van de gemeente (landelijk, stedelijk, suburbaan), de verschillende belangengroepen met hun representativiteit in de betrokken gemeente, en de rol die de landbouw als economische sector speelt in de gemeente.

In het algemeen kan gesteld dat een of meer vertegenwoordigers van de landbouwmiddens worden voorgesteld in gemeenten waar de landbouw een belangrijke rol speelt, maar dat dit niet altijd het geval is in andere gemeenten die bijvoorbeeld geheel verstedelijkt zijn en waar de landbouw als economische activiteit praktisch niet voorkomt.

6. Het reglement van orde bepaalt normaliter de werking van de commissie waaronder o.m. het

samenroepen van de commissie. In het algemeen kan gesteld dat in het kader van de goedkeurings-procedure van een BPA de commissie advies verleent aan de gemeenteraad na het openbaar onderzoek, zodat de commissie op dat tijdstip samengeroepen wordt; hierover beslist echter de gemeente zelf. Indien een gemeen telij ke commissie bestaat en de samenstelling nog niet aangepast is aan de meest recente uitslagen van de meest recente gemeenteraadsverkiezingen, dan blijft de commissie geldig vergaderen totdat de aangepaste commissie in werking is getreden.

Indien bepaalde leden niet meer aan de vergaderingen deelnemen is het logisch dat hun plaatsvervanger in de plaats treedt; bovendien is het logisch indien deze leden geen deel meer wensen uit te maken van de commissie dat zij zouden ontslag nemen.

7. Bijgaande tabel geeft per gemeente de datum van instelling van de commissie en de datum van het besluit van de benoeming der leden.

Toestand 13.2.1985

Gemeentelijke Commissies van advies voor de Ruimtelijke Ordening

Gemeenten	Instelling		Benoemingsleden	
	Kon. Min. besluit	Belgisch staatsblad	Min. besluit	Belgisch staatsblad
Aarschot	17.07.81	02.09.81	29.03.84	22.05.84
Afligem	13.08.81	24.10.81		
Anzegem	25.11.84	04.04.84	10.09.84	10.11.84
Bilzen	26.03.84	22.05.84	26.03.84	22.05.84
Blankenberge	04.07.84	12.09.84	29.10.84	11.12.84
Borgloon	12.05.80	23.08.80	24.11.83	24.03.84
Bornem	26.03.81	24.04.81	24.01.84	04.04.84
Bree	07.05.81	08.07.81	05.03.84	18.05.84
Dendermonde	15.06.84	08.08.84	15.06.84	08.08.84
Diepenbeek	08.08.80	24.04.81	05.12.84	06.02.85
Geel	13.08.81	24.10.81		
Genk	08.08.80	24.04.81	23.01.84	04.04.84
Geraardsbergen	26.03.81	24.04.81	15.06.84	08.08.84
Hamont-Achel	07.05.81	08.07.81		
Heist-op-den-Berg	07.05.81	08.07.81		
Houthalen Helchteren	12.05.80	23.08.80	05.03.84	05.05.84
Kapelle-opden-Bos	11.10.84	30.11.84		
Kraainem	17.07.81	02.09.81		
Leuven	26.03.81	24.04.81		
Lochristi	27.06.84	08.08.84	27.06.84	08.08.84
Lokeren	26.03.81	24.04.81	24.01.84	04.04.84
Lommel	08.08.80	24.04.81	29.11.83	24.03.84
Londerzeel	21.02.84	20.04.84	21.02.84	20.04.84
Lubbeek	17.07.81	02.09.81		
Meise	10.02.81	24.04.81		
Menen	07.05.81	24.06.81		
Neerpelt	08.08.80	24.04.81	05.09.83	24.11.83
Oostende	10.02.81	24.04.81	14.06.84	17.08.84
Oosterzele	10.02.81	24.04.81	14.03.84	18.05.84
Oostkamp	07.05.81	08.07.81	07.03.84	22.05.84
Overpelt	08.08.80	24.04.81	11.01.85	
Peer	26.03.81	24.04.81		
Poperinge	05.03.84	22.05.84		
Ranst	26.03.81	24.04.81		

Gemeenten	Instelling		Benoemingsleden	
	Kon. Min. besluit	Belgisch staatsblad	Min. besluit	Belgisch Staatsblad
Riemst	08.08.80	24.04.81		
Roeselare	10.02.81	24.04.81	14.03.83	18.05.84
St.-Truiden	26.03.81	24.04.81	10.08.84	10.11.84
Tessenderlo	13.08.81	24.10.81	06.12.83	20.03.84
Tielt	15.10.81	18.01.82	10.08.84	26.10.84
Tienen	10.02.81	24.04.81		
Tongeren	26.03.81	24.04.81	27.01.84	04.04.84
Torhout	07.05.81	24.06.81		
Wetteren	23.10.84	04.12.84	23.10.84	04.12.84
Wuustwezel	08.08.80	24.04.81	02.05.84	04.08.84
Zeleveld	22.06.81	24.04.81	27.01.84	04.04.84
Zonhoven	08.08.80	24.04.81	29.11.83	15.03.84
Wemmel	10.02.81	24.04.81		
Zaventem	13.08.81	24.10.81		
zoersel	13.08.81	24.10.81		
Ieper	05.12.84	06.02.85	05.12.84	06.02.85
Overijse	29.10.84	11.01.85	29.10.84	11.01.85
Brugge	10.02.81	24.04.81	22.01.85	

Vraag nr. 77
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Bilateraal overleg België-Nederland inzake grensoverschrijdende milieuhinder — Stand van zaken

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen deelde mij op 18 mei 1984 mee dat bilateraal overleg met Nederland over specifieke problematiek voor geplande industriële activiteiten naargelang hun milieubelastende aard thans niet plaatsvindt. De klasseïndeling van bedrijven en de daaraan gekoppelde exploitatievoorwaarden behoren tot de bevoegdheid van de gewesten.

In het kader van de Benelux-gedachte is het allesbehalve hoopgevend dat men aan beide zijden van de grens niet weet wie waar wat doet. Immers aan Nederlandse zijde heeft men tot op heden nog geen overleg gepleegd over de uitbreiding van het vliegveld Zuid-Limburg, de uitbreidingsplannen van DSM de mergelafgravingen en de grindproblematiek.

Bovendien stelt zich aan Waalse zijde het probleem van de gewestplannen en ontwerp-gewestplannen.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. In hoeverre vindt er op ministerieel, provinciaal en gemeentelijk niveau overleg plaats met Nederland? Zo ja, welke frequentie heeft dit overleg en vooral welk gevolg?
2. Acht de Minister het haalbaar een indeling van categorieën tot stand te brengen over geplande industriële vestigingen langs de grens met Nederland en Frankrijk? Welke stappen zijn op dit vlak tot op heden reeds ondernomen?
3. Op welke termijn zal er enige zekerheid zijn omtrent de Waalse gewestplannen en ontwerp-gewestplannen.

Hoeveel gewestplannen zijn er in Wallonië?

Welke gewestplannen werden er bij ministerieel besluit goedgekeurd?

Welke informatie is er over het gewestplan Luik: is dit bij ministerieel besluit goedgekeurd en welke opties zijn er in relatie tot de provincie Limburg die van belang zijn?

4. Welk overleg heeft tot op heden plaats gevonden in verband met de uitbreiding van het vliegveld Zuid-Limburg, de eventuele uitbreiding van DSM in Geleen, de ontwikkelingen op het vlak van de mergel?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen, voor zover het aangelegenheden betreft die tot mijn bevoegdheid behoren.

1. Binnen het kader van de ruimtelijke ordening gebeurt het overleg via de Benelux-Economische Unie, meer bepaald langs de commissie ruimtelijke ordening en haar subcommissies west, midden en oost. In deze commissies hebben ambtenaren van AROL zitting. Ik beschik echter niet over gegevens betreffende de frequenties van de vergaderingen. Het betreft hier trouwens een initiatief van de Benelux.
2. Deze aangelegenheid behoort niet tot mijn bevoegdheid.
3. Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de ter zake bevoegde Gemeenschapsminister voor nieuwe technologieën, KMO's, Ruimtelijke Ordening en Bossen van het Waalse Gewest.

Wallonië is opgedeeld in 23 gewestplannen waarvan er 18 werden goedgekeurd en 5 nog dienen goedgekeurd.

Zijn goedgekeurd :

Het gewestplan

Nivelles
Wavre-Jodoigne-Perwez
Mouscron-Comines
Tournai-Leuze-Peruwelz
Mons-Borinage
Charleroi
Thuin-Chimay
Philippeville-Couvin
Dinant-Ciney-Rochefort
Beauring-Gedinne
Huy-Waremme
Verviers-Eupen
Stavelot
Malmédy-Sankt-Vith
Hautes Fagnes-Eifel
Bastogne
Bertrix-Librumont-Neufchâteau
Sud-Luxembourg

Moeten nog worden goedgekeurd :

Het gewestplan

Ath-Lessines-Enghien
La Louvière-Soignies

Namur
Liège
Marche-La Roche.

Het ontwerp-gewestplan Luik is momenteel in behandeling bij de regionale commissie van advies.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat in het ontwerp-gewestplan Luik het tracé van de rijksweg nr. 17 Oupeye-Riemst zal dienen aangepast in de omgeving van Eben-Emael, dit in verband met een voorziene ontginningszone ten behoeve van de cementnijverheid.

Daar de rijksweg doorloopt in het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren, dat bij KB van 5 april 1977 is vastgesteld, heeft een tracé-wijziging in het gewestplan Luik, mogelijks repercussies op het tracé in het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren.

4. Deze vraag behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 78 van 30 januari 1985 van de heer D. VERVAET

Terkluisdreef te Sint- Genesius-Rode — On wettelijke ontbossing

Op 2 februari 1984 stelde ik u een vraag over de onwettelijke ontbossing van een perceel langsheen de Terkluisdreef te Sint-Genesius-Rode.

Begin maart 1983 werden er in dat bos, dat op het gewestplan de bestemming heeft van parkgebied, 3,69 hectare ontgind. De herstelmaatregel, die bestaat in de heraanplanting van 7000 streekeigen bomen, werd bij de rechtbank gevorderd. Deze maatregel wordt echter maar afdwingbaar na het vonnis van de rechtbank. Ondertussen ligt het betrokken perceel er nog altijd even troosteloos bij.

Graag stel ik u dan de volgende vragen.

1. Waarom heeft de eigenaar, na 2 jaar, nog steeds geen andere bomen aangeplant?
2. Werd er misschien nog steeds geen vonnis uitgesproken door de rechtbank?

Zo ja, wat was dan de uitspraak van de rechtbank?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een eis tot herstel bestaande uit het aanplanten van nieuwe bomen, door de rechtbank werd afgewezen.

Vraag nr. 79 van 31 januari 1985 van de heer L. VANHORENBEEK

Overblijfselen van Leuvense stadswallen — Bescherming en onderhoud van toren

Achter het AZ Sint-Pieter te Leuven bevindt zich op eigendom van de stad Leuven een toren, overblijfsel van de oude Leuvense stadswallen. Deze toren, deel

van ons cultuurpatrimonium, wordt zeer slecht onderhouden en is de laatste jaren begroeid met struiken en kleine bomen. Naast de toren werd ook een bijgebouw van het ziekenhuis opgericht met schouwpijpen waarvan de gassen de stenen van de toren aantasten.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Of deze toren een beschermd monument is?
2. Of de stad Leuven kan verplicht worden tot het verwijderen van het struikgewas en de boompjes, die deze toren begroeien?
3. Of er een bouwtoelating verleend werd voor het oprichten van het bijgebouw, waarvan hoger sprake?
4. Welke de functie is van dit bijgebouw?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Deze materie behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur.
2. De wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw bevat geen bepalingen waarbij een openbaar bestuur of particulier kan verplicht worden struikgewas en bomen te verwijderen die op torens groeien.
3. en 4. Uit contactname met de technische dienst van de stad blijkt dat de verstrekte gegevens te algemeen zijn en niet toelaten na te gaan over welk gebouw het gaat. Er kan dan ook niet inhoudelijk op deze vraag geantwoord worden.

Vraag nr. 81 van 4 februari 1985 van de heer J. CAUDRON

Modernisering en rechtekking Rijksweg 56 Gent-Geraardsbergen — Vertraging der werken

Een van de oorzaken van de vertraging van bovengenoemde werken is het uitblijven van de goedkeuring van de vraag van de gemeente Herzele tot tracéwijziging te Ophasselt.

Deze tracéwijziging vereist een afwijking van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem. Daar de goedkeuring van de Vlaamse Executieve moet komen, ligt de bal in dat kamp.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom deze goedkeuring nog niet werd gegeven?
2. Wanneer het licht op groen zal gezet worden zodat de moderniseringswerken en rechtekking van de Rijksweg 56 volgens plan kan verlopen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het voorstel voorziet een afwijking van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, wat met de meeste omzichtigheid en binnen de wettelijke mogelijkheden werd onderzocht.

Naast het inhoudelijk onderzoek diende tevens de juridische toestand van een aantal percelen, getroffen door het afwijkend voorstel, onderzocht te worden terwijl de toestand ter plaatse werd nagegaan.

Zo is ondermeer duidelijk gebleken dat het voorstel tot wijziging van het gewestplan positieve elementen inhoudt o.a. het vrijwaren van enkele oude herenhuizen met historische achtergrond en het minder schenden van een natuurgebied.

Tenslotte diende het dossier in meerdere exemplaren door het Ministerie van Openbare Werken aangevuld te worden teneinde het voorstel aan alle leden van de Vlaamse Executieve te kunnen overmaken.

2. Het dossier is thans volledig en kortelings mag een beslissing van de Vlaamse Executieve verwacht worden.

Vraag nr. 82 van 7 februari 1985 van de heer E. DESUTTER

Schade veroorzaakt door spreuwen — Versoepeling reglementering inzake spreuwenvangst

Met het oog om de schade aan de kersenteelt te beperken welke door de spreuwen werd aangericht, werden in de nacht van 24 op 25 juli 1984 welgeteld 43.521 spreuwen gedood tijdens een spreuwenuitdunningsactie te Lubbeek.

Het zal de geachte Gemeenschapsminister zeker bekend zijn dat ook andere streken (b.v. Oostende) sterk te lijden hebben van de spreuwenplaag.

Ware het niet eenvoudiger, goedkoper en efficiënter moest men het vangen van deze vogels onder bepaalde voorwaarden (beperkte periode, bepaalde plaatsen, bepaalde erkende personen, . . .) opnieuw toelaten.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de vangst van spreuwen in het raam van het beleid dat sinds een tiental jaren wordt gevoerd ten behoeve van de bescherming van de vogelstand in het Vlaamse Gewest, niet meer wordt toegestaan.

Dit beleid werd geconcretiseerd in het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest.

De lokale actie waarvan u gewag maakt, gebeurde op grond van een specifieke nationale reglementering ter bescherming van de teelten, nl. het koninklijk besluit van 16 oktober 1981 betreffende de bestrijding van voor plantaardige producten schadelijke organismen. Die actie gebeurde met de inzet van zware middelen.

De ervaring heeft uitgewezen dat de vangst van spreuwen met netten niet van aard is om dezelfde

resultaten te bekomen. Bovendien heeft de praktijk uitgewezen dat deze vangst niet mogelijk is in steden.

Vraag nr. 83
van 7 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Oudenburg — Bescherming „De Hoge Dijken”

„De Hoge Dijken” te Oudenburg, een 30 ha grote zandwinningsput, geëvolueerd tot het vijfde belangrijkste watervogelgebied van Vlaanderen, moet volgens een ontwerp van het Oudenburgse gemeentebestuur en de Vlaamse Executieve een watersportdomein worden.

Ondanks herhaald aandringen van ornitologische en milieugroepen kreeg het gebied tot hiertoe niet het statuut van natuurreservaat toegewezen. Nu raakte echter bekend dat de Vlaamse Executieve een recreatie-ontwerp opstelde voor het gebied, met de nadruk op watersporten.

Het opofferen van dit gebied, dat een broedplaats is voor duizenden watervogels, zou de zoveelste kaakslag zijn voor het natuurbehoud. Aan de kust zijn reeds mogelijkheden genoeg voor watersport. BLOSO heeft reeds de Spuikom in Oostende in concessie, amper 12 km van Oudenburg.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wil de Minister de beschermingsprocedure inzetten om dit waardevol natuurreservaat te kunnen toekennen?
2. Kan de Minister de garantie geven dat „De Hoge Dijken” als natuurgebied niet teloor zal gaan door toeristische infrastructuurwerken in uitbating van het domein van watersportrecreatie?
3. Welke toeristische infrastructuurwerken worden door u voorgesteld? Wat is de raming van deze werken?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De bescherming door rangschikking als landschap behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur.
2. Het domein werd bij KB van 29 juli 1983 van het Ministerie van Openbare Werken overgedragen naar de Vlaamse Gemeenschap. Deze moet nog een beslissing treffen betreffende de functie van het betrokken gebied. De functie zal de beheersmaatregelen en de aard der eventueel uit te voeren werken bepalen. Ter voorbereiding van deze beslissing wordt door toedoen van AROL een voorstel uitgewerkt.
3. Vermits nog geen standpunt werd ingenomen omtrent de toekomstige functie van het betrokken gebied, werden nog geen voorstellen geformuleerd.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 10
van 4 december 1984
van de heer L. KELCHTERMANS

Huurprijzen sociale woningen — Huurtoelagen

Er zijn heel wat burgers die vragen stellen over de inspanningen die de overheid zich getroost om de woonfunctie een sociale dimensie te geven.

Een niet onbelangrijk gegeven hierbij is het aantal gezinnen waaraan een huurtoelage wordt gegeven alsook de hoogte van de huren voor de sociale woningen.

Mag ik aan de geachte Minister vragen:

1. welke bedragen worden er in het Vlaamse land in 1984 gespendeerd door de overheid voor:
 - het bouwen van koopwoningen;
 - het bouwen van huurwoningen;
 - voor bouwpremies ;
 - voor saneringstoelagen en huurtoelagen.
 Welke was de evolutie ervan de laatste vijf jaar?
2. In welke mate zijn de basishuren van de sociale woningen gestegen in de jaren 1980-1984? Welke is de gemiddelde basisprijs per sociale woning in 1984 in de verschillende provincies van het Vlaamse land?
3. Voor hoeveel gezinnen worden er huurtoelagen uitgekeerd in de diverse Vlaamse provincies? Welke is de gemiddelde huurtoelage thans in de diverse Vlaamse provincies?
4. Is het de Minister met mij eens dat de reglementering voor de berekening van de huurtoelagen aan een herziening toe is om aan een aantal gezinnen met een beperkt inkomen ook de mogelijkheid te geven om te kunnen beschikken over een behoorlijke woning?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat bedragen die in 1984 door de Vlaamse overheid werden gespendeerd in het kader van de sociale huisvesting en inzonderheid m.b.t. de door hem vermelde deelaspecten, wegens de prefinanciering slechts een gering verband hebben met de effectieve hulp die de gezinnen hebben ontvangen.

Als lasten van deze prefinancieringsstelsels werden in 1984 volgende bedragen uitbetaald :

- voor het bouwen van huur- en koopwoningen: 8.214.059 F (intresttaandeel van het Vlaamse Gewest m.b.t. de leningen, aangegaan sedert 1975, door de NMH en de NLM);
- voor bouw-, koop- en saneringspremies : 2.274.719.237 F (intresten en aflossingen aan de erkende kredietinstellingen).

Enkel de huurtoelagen worden rechtstreeks betaald en zijn opgenomen in de hiernavolgende tabel m.b.t. de evolutie van de effectief aan de gezinnen uitbetaalde toelagen sedert 1980 tot op heden.

Jaar	Bouwpremies (gepre- financierd)	Sanerings- premies (gepre- financierd)	Huurtoelagen (rechtstreekse betalingen)
1980	1.146.591.335	116.552.731	66.218.538
1981	1.341.544.525	175.604.902	73.506.522
1982	1.153.142.173	313.562.915	77.420.703
1983	1.539.174.956	383.667.134	100.129.412
1984 (11 maanden)	2.598.860.461	623.164.842	100.636.696

De gemiddelde basishuur bedroeg op 31 december van de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983 (laatst gekende toestand) respectievelijk 3.936 fr, 4.060 fr, 4.566 fr en 4.767 fr. De stijgingen in 1981, 1982 en 1983, ten opzichte van het vorige jaar, beliepen dus respectievelijk: 3,15%, 12,46% en 3,96%.

Op 3 1/12/1983 (laatste gekende toestand) zijn de gemiddelde basishuurprijzen in de verschillende provincies van het Vlaamse Gewest de volgende:

- Antwerpen : 4.155 fr
- Vlaams Brabant : 5.493 fr
- West-Vlaanderen : 5.230 fr
- Oost-Vlaanderen : 4.591 fr
- Limburg : 5.268 fr

Wat deelvraag 3 betreft kan ik mededelen dat momenteel bijna 9.000 gezinnen in het Vlaamse Gewest de huurtoelage genieten. Deze bedraagt gemiddeld ongeveer 1.200 fr voor de eerste drie jaren en 600 fr voor de overige drie jaren. Indien het geacht lid het aantal en het bedrag van de uitbetaalde huurtoelagen wenst te kennen per provincie zullen deze gegevens hem op eenvoudig verzoek rechtstreeks worden medegedeeld. Statistieken per provincie bestaan evenwel slechts voor de aanvragen ingediend vanaf 1981.

In verband met deelvraag 4 ten slotte wens ik op te merken dat het op dit ogenblik, gelet op de ernstige begrotingstoestand van de Vlaamse Gemeenschap, niet mogelijk is de inkomensgrens voor het bekomen van de huurtoelage, die inderdaad relatief laag ligt, te verhogen.

Vraag nr. 17
van 18 januari 1985
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Huisvestingscode — Toepassing KB

Graag vernam ik van de geachte Minister hoever het staat met de toepassing van het KB van 30 maart 1981, betreffende de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest in de kosten van de infrastructuurwerken bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode.

1. Waar, voor welke bedragen en aan wie werden reeds subsidies toegekend?

2. Mogen dezelfde (gesubsidieerde) infrastructuurwerken ook nog eens doorverrekend worden aan particuliere kopers in de verkaveling?

Zo ja, waarom?

Antwoord

In antwoord op de in hoofding vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat van 1981 tot 1984 volgende bedragen werden vastgelegd voor werken in het kader van artikel 80 van de Huisvestingscode.

1981 : 1.855.211.016
1982 : 1.784.999.684
1983 : 1.699.414.657
1984 : 1.444.756.436

Gelet op de uitgebreidheid van het verdere antwoord op punt 1 van zijn vraag ben ik genoodzaakt hem persoonlijk de informatie toe te zenden betreffende de werken onder de vorm van programma's respectievelijk opgesteld in 1982, 1983 en 1984.

Tenslotte deel ik het geachte lid mede dat het alleszins ongebruikelijk is dat de gesubsidieerde infrastructuurwerken zouden worden doorverrekend aan de particuliere kopers in de verkaveling.

In de praktijk is dit zelfs onmogelijk doordat mijn diensten in de meeste gevallen zelf opdrachtgever zijn van deze werken. In de wet van 1 augustus 1978 tot aanvulling van de Huisvestingscode met bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest en het koninklijk besluit van 30 maart 1981 betreffende de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest in de kosten van de infrastructuurwerken bedoeld in art. 80, § 1 van de Huisvestingscode, zijn geen bepalingen hieromtrent opgenomen.

R. DE WULF **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID**

Vraag nr. 14
van 15 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Alcoholgebruik autobestuurders — Preventieve maatregelen

In de pers lezen wij dat een steekproef leert dat van de zwaargewonden bij ongevallen er 40% waren met een alcoholpercentage van meer dan 0,8 promille.

Graag vernam ik welke acties de Minister plant ingevolge deze toch wel verschrikkelijke cijfers.

Antwoord

Het alcoholprobleem is omvangrijk. In het kader van mijn beleid inzake preventieve gezondheidszorg krijgt de alcoholpreventie dan ook de grootste mogelijke aandacht.

Vooraf door voorlichting wordt gepoogd de alcoholproblemen te voorkomen.

door mij gesubsidieerde Vereniging voor Alcohol en andere Drugproblemen (VAD) overkoepelt een aantal regionale actiegroepen die plaatselijk aan voorlichting doen. Ook het probleem van alcohol en verslaving komt daarbij aan bod.

Alcoholpreventie op school gebeurt via speciale lespakketten, opgesteld in samenwerking met het Belgische Rode Kruis en de Rijksuniversiteit Gent. Experimenteel werkende centra voor medisch toezicht hebben de taak deze voorlichtingsacties te ondersteunen.

het takenpakket van de centra voor geestelijke gezondheidszorg zit eveneens een stuk preventie, waaronder alcoholpreventie.

Een specifieke actie inzake het probleem van alcohol misbruik wordt niet overwogen, dit probleem wordt regelmatig door VIA SECURA onder de vorm van een campagne bij de bevolking gebracht. Het is ook niet opportuun om een gelijkaardige actie op te zetten.

Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

**POMA
CE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
REGERING
:MEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 70
van 19 december 1984
van de heer D. VERVAET**

Vlaamse verenigingen te Koekelberg — Behuizing

Elk jaar geleden stelde de vzw Trefcentra samen met de Sociaal-Culturele Raad van Koekelberg de huizen aan de Vrijheidslaan 29-31 ter beschikking van de bibliotheek, de jongerenwerking en de verenigingen.

De gebouwen zijn door de tand des tijds in verval geraakt, zelfs zo erg dat er permanent gevaar heerst. Herstellingenwerken zijn overbodig omdat de woningen van de Ufsal waarschijnlijk voor afbraak bestemd zijn.

Welke vragen hierbij zijn de volgende.

Waar moeten de verenigingen, die nu gevestigd zijn in de Vrijheidslaan, heen als zij omwille van veiligheidsredenen genoodzaakt zijn hun huidige gebouwen te ontruimen?

Er werd een aanvraag ingediend bij het Ministerie van Cultuur om het huis, van de gewezen burgemeester van Koekelberg, op de hoek van de Pantheon- en Vrijheidslaan te kopen, zodat de verenigingen zich daar zouden kunnen gaan vestigen. Deze aanvraag werd geweigerd door gebrek aan geld.

Kan men voor deze aankoop echt geen geld vrijmaken of blijven de Vlaamse Koekelbergse verenigingen letterlijk en figuurlijk in de kou staan?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

Voor de aankoop van het huis van de gewezen burgemeester van Koekelberg, op de hoek van de Pantheon- en de Vrijheidslaan te Koekelberg zijn inderdaad geen kredieten voorhanden.

Binnen de bestaande infrastructuur echter zal voor de Koekelbergse verenigingen een zo goed mogelijke oplossing gezocht worden.

**Vraag nr. 71
van 19 december 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Gemeentelijke sporthal te Zemst — Subsidiëring

Momenteel bestaan er te Zemst (fusie Zemst) 2 sporthallen + 1 privaat sportcentrum.

Het gemeentebestuur heeft het nodig geacht een derde sporthal te moeten bijbouwen (aantal inwoners ± 17.000).

De subsidies hiervoor zijn, door tussenkomst van de heer Minister, vóór de vervaldag aan de gemeente toegekend. Een nota van Minister Geens voorzag een algemene stop van dit soort investeringen.

Klap op de vuurpijl is wel dat in deze nieuwe sporthal dezelfde activiteiten aangekondigd worden als in de nabije en bestaande privé onderneming.

Graag vernam ik van de geachte Minister wat er aan de grondslag lag van de subsidiëring van deze overbodige gemeentelijke sporthal.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De benaming „ sporthal ” wordt doorgaans gebruikt voor een overdekte sportaccommodatie met minimale afmetingen van 22 m (L) x 13 m (B) x 7 m (H).

Overdekte sportaccommodaties die niet beantwoorden aan deze afmetingen worden aangeduid met het begrip „ sportlokalen”.

In een „ sporthal” en in een „ sportlokaal” worden meestal niet dezelfde activiteiten beoefend. Naargelang de grootte van een „sporthal” kunnen hierin badminton, volleybal, tennis, basketbal, zaal- en minivoetbal, handbal, korfbal en turnen aan bod komen.

In een sportlokaal worden voornamelijk kleinere zaalsporten beoefend zoals jazz-gymnastiek, yoga, gevechtssporten, tafeltennis, aerobics, biljarten, e.d.m.

Alhoewel dergelijk „ kleinere ” sporten ook kunnen gebeuren in „ sporthallen” komen deze hier minder aan bod omwille van het aantrekkelijker karakter deze te beoefenen in een kleinere ruimte.

Bij de behoeftebepaling van sporthallen wordt door het BLOSO de streefnorm 0,2 m² netto-sportoppervlakte per inwoner gebruikt.

Deze norm werd in 1983 in een uitgebreide studie van het Sociologisch Onderzoeksinstituut van de KUL geverifieerd en als representatief bevonden voor de behoeften van de Vlaamse bevolking.

Alsdusdanig kan voor de gemeente Zemst uitgegaan worden van een benodigde sporthaloppervlakte van 3.400 m²; nl. 17.000 inwoners x 0,2 m² netto-sporthaloppervlakte/inwoner.

De totaal aanwezige sporthaloppervlakte die voor de bevolking van Zemst toegankelijk is bedraagt:

1. Luchtdraaghal te Elewijt :
Gemeenteschool (hoogte 12,3 m)
30m (L) x 16 m (B) = 480 m²
(jaar van gebruik 1979).
2. BLOSO-sporthal te Hofstade (hoogte 8 m)
42m (L) x 29 m (B) = 1.218 m²
(jaar van gebruik 1980)
3. In aanbouw zijnde gesubsidieerde gemeentelijke sporthal te Zemst (Centrum) (vrije hoogte van 7 m)
44 m (L) x 22 m (B) = 968 m² (jaar van gebruik 1985),

zijnde een totaal van 2.666 m², waardoor theoretisch nog een tekort van (3.400 m²) = 734 m² sporthaloppervlakte te Zemst zou bestaan.

Bij de in overwegingname van de subsidiëring van een bepaalde sportaccommodatie wordt niet alleen uitgegaan van hoger vermeld criterium, maar wordt ook van het opdrachtgevend bestuur een opportuniteitsstudie gevraagd die door de bevoegde diensten op het BLOSO wordt onderzocht, hierbij rekening houdend met de specificiteiten van de plaatselijke situatie. De opportuniteitsnota voor de in aanbouw zijnde sporthal werd ingediend in 1980.

Het BLOSO verleende omtrent betrokken project een positief advies, ook gelet op het voorlopige karakter van de luchtdraaghal te Elewijt (levensduur ±10 jaar). Na het principiële akkoord (4.6.1981) en de principiële belofte van subsidiëring (6.1.1982) werd een vaste belofte van toelage verstrekt dd. 5.1.1984.

De privé-onderneming waarvan het geachte lid melding maakt zou een tot een fitness-centrum omgebouwde melkerij bevatten, in gebruik sinds 1983.

Alvorens tot het initiatief over te gaan had het toch nuttig geweest indien de opdrachtgever van betrokken centrum een ernstige marketing-studie had verricht naar de toekomstige behoeften ter plaatse en contact had gezocht met het gemeentebestuur om te informeren naar de bestaande plannen van de sporthal en eventuele samenwerkingsmodaliteiten.

Anderzijds blijkt uit het onderzoek dat betrokken centrum geen sporthal bezit en dat de tot dusver beoefende activiteiten (aerobics, power-training, gevechtssporten, stratching, . . .) waarschijnlijk niet of slechts in beperkte mate in de nog in aanbouw zijnde gemeentelijke sporthal zullen aan bod komen. Er zal dus eerder sprake zijn van een aanvulling dan van een concurrentie.

Vraag nr. 78
van 7 januari 1985
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Studio voor Vlaamse kunstenaars in Parijs — Oprichting

Naar verluidt stelt de Vlaamse Regering in Parijs een studio ter beschikking van Vlaamse kunstenaars.

Graag had ik een antwoord op volgende vragen.

1. Werd die studio gehuurd of aangekocht?
 2. Huurprijs per jaar of aankoopprijs?
 3. Kosten voor meubilering en ingebruikname?
 4. Jaarlijkse onderhoudskosten?
 5. Jaarlijkse kosten voor verbruik : verwarming, elektriciteit, gas, telefoon e.d.m.?
 6. Aan welke criteria moet een kunstenaar voldoen om van die studio gebruik te mogen maken?
 7. Hoe moet hij of zij, zijn of haar kandidatuur stellen?
 8. Wie selecteert de kandidaten en volgens welke prioriteiten?
 9. Wat is het aandeel van de kunstenaar in de kostprijs van die studio?
 10. Hoeveel en welke personen mogen de kunstenaar vergezellen?
- II. Maximum toegelaten verblijfsduur per aanvrager?

Aangezien enkele kandidaten graag van de geboden faciliteiten gebruik zouden maken, zou de geachte Minister mij tot dank verplichten door mij spoedig de gevraagde inlichtingen te willen bezorgen.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen.

a. Vraag 1.

Voor deze studio werd een huurconcessie van 99 jaar afgesloten met de Raad van Beheer van de Cité Internationale des Arts te Parijs.

b. Vraag 2.

De huurprijs voor deze concessie bedraagt voor de gevraagde periode 260.000 FF, hetzij 1.768.000 BF.

c. Vragen 3, 4, 5 en 9.

Voor hun verblijf in de studio dragen de kunstenaars slechts voor een gedeelte bij in de werkelijke exploitatiekosten zoals verwarming, elektriciteit, warm water, onderhoud en meubilair.

Op dit ogenblik komt deze bijdrage — op basis van de levensduurte — neer op circa 1.000 FF per maand per persoon en op 1.205 FF voor personen.

d. Vragen 6, 7 en 8.

De kandidaten worden — op advies van de Vlaamse Commissie voor Beeldende Kunsten —

aangeduid door de Gemeenschapsminister van Cultuur, waarna deze kandidaturen bevestigd worden door de Raad van Beheer van de Cité des Arts.

De kandidaten dienen hun schriftelijke gemotiveerde aanvraag vergezeld van een informatief dossier (curriculum vitae, bio- en bibliografie, foto's van geleverd werk en geplande projecten . . .) in te dienen bij het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking, dat deze aanvraag voor advies voorlegt aan de Vlaamse Commissie voor Beeldende Kunsten. Deze Commissie zal een advies uitbrengen met betrekking tot de inhoud van de aanvraag zelf, alsook met betrekking tot de verblijfsperiode en -duur, rekening houdende met de reeds bestaande reservaties van de studio en met een rechtvaardige spreiding over meerdere kunstenaars.

Ofschoon in principe de studio voor elke kunstenaar open staat wordt er naar gestreefd deze voor te behouden aan plastische kunstenaars (gezien de infrastructuur van de studio) en vooral aan die kunstenaars waarvan het verblijf te Parijs een onmiskenbare gunstige invloed op het oeuvre kan uitoefenen en/of gunstige toekomstperspectieven kan openen, waarbij ook de jonge kunstenaars niet vergeten mogen worden.

:. Vraag 10

De kunstenaar mag vergezeld zijn van zijn/haar echtgeno(o)te, maar dient dan wel een maandelijks supplement te betalen zoals vermeld sub C.

Vraag 11

Volgens het reglement van de Cité des Arts kan de verblijfsduur gaan van minimum 2 maanden tot maximum 12 maanden.

Uitzonderlijk kan een verlenging worden toegestaan tot een totaal maximum verblijf van 2 jaar.

Opgemerkt dient tenslotte dat de studio „James Ensor” in principe toegankelijk zal zijn voor Vlaamse kunstenaars vanaf 1 januari 1986.

:. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN VELZIJSZORG

‘raag nr. 3
an 22 oktober 1984
an de heer J. GABRIELS

éxuele kindermishandeling in Vlaanderen — Maatregelen

het probleem van sexuele kindermishandeling is in Vlaanderen qua omvang nog te weinig bekend. Het aantal initiatieven, die er bestaan, is beperkt.

1 Nederland bestaat op dit vlak het systeem van de srtrouwenarts die ten aanzien van dit probleem een ntrale rol speelt.

Op het vlak van welzijnszorg is het van belang dat ten aanzien van deze problemen er een minimale structuur moet aanwezig zijn, die de mogelijkheid geeft om op deze problemen in te spelen.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke specifieke opvangstructuren bestaan er in Vlaanderen voor het signaliseren en verder doorverwijzen cq. behandelen van sexuele kindermishandeling?
2. Welke kredieten zijn er tot op heden voorzien om aan dit probleem de nodige aandacht te geven?
3. Welke standpunten neemt uw departement ter zake in?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens mee te delen.

1. Er zijn in Vlaanderen verschillende opvangstructuren om kindermishandeling, waaronder dus ook sexuele kindermishandeling, te signaleren, door te verwijzen en eventueel te behandelen. De adressen hiervan gaan als bijlage.

Vooreerst zijn er de verpleegkundigen van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn, die in vele gezinnen voet in huis hebben. Deze zijn bijzonder goed geplaatst om bepaalde signalen van kindermishandeling te detecteren en om hetzij hier zelf iets aan te doen, hetzij de zaak door te verwijzen naar de arts van het NWK of één van de hierna volgende opvangstructuren.

Ten tweede is de rol van de Jeugdbeschermingscomités aangaande deze problematiek niet te onderschatten. Er is één comité in elk Gerechtelijk Arrondissement, waar iedereen die in aanraking komt met een geval van kindermishandeling terecht kan. Deze kunnen in crisissituaties het kind tijdelijk plaatsen of in minder dringende gevallen het gezin deskundig begeleiden zodat er gezamenlijk een oplossing kan gevonden worden. Het jeugdbeschermingscomité kan ook, indien de ouders weigeren mee te werken en met de mishandeling van het kind doorgaan, de zaak overgeven aan de Procureur des Konings die dan verder beslist of er een gerechtelijke ingreep nodig is.

Naast deze twee hulpverleningsstructuren bestaan er nog een aantal initiatieven die op min of meer gespecialiseerde wijze op het fenomeen kindermishandeling gericht zijn en waarop een beroep kan gedaan worden, enerzijds door direct betrokkenen of derden, anderzijds door hulpverleners die met het fenomeen geconfronteerd worden.

Deze initiatieven zijn :

- het Vertrouwenartscentrum te Antwerpen;
- de dienst pediatrie van het St.-Pietershospitaal te Brussel;
- de VZW Kind en Geweld met een aantal regionale werkgroepen ;
- het Consultant Kindermishandeling te Gent;

- de Witte Telefoon te Kortrijk;
- de VZW Gezinsconsult te Brugge.

De coördinatie van bestaande initiatieven, inzake informatieverwerving rond het probleem en de sensibilisering van de bevolking t.a.v. kindermishandeling, werd als opdracht van de VZW Kind en Geweld toevertrouwd.

Tenslotte werd door de Vlaamse Gemeenschap op 14 september 1984, de Stuurgroep Kindermishandeling opgericht. Deze Stuurgroep bestaat uit een vertegenwoordiging van het NWK, van de Jeugdbeschermingscomités en van de VZW Kind en Geweld. Haar taak bestaat erin met de bestaande middelen de kwaliteit van de hulpverlening inzake kindermishandeling te verhogen, door samenwerkingsverbanden uit te bouwen tussen de verschillende initiatieven en de aanpak te coördineren. Hiervoor zou de Stuurgroep o.a. moeten overgaan tot de oprichting van vertrouwensplatforms, die als vaste meldingspost en hulpverleningskanaal voor problemen rond kindermishandeling kunnen functioneren.

2. Voorziena kredieten.

De begroting van de Vlaamse Gemeenschap voorziet ieder jaar kredieten voor jeugdzorg en voor Kind en Gezin (Nationaal Werk voor Kinderwelzijn) die rechtstreeks meewerken aan de signalisatie, de verwijzing en de behandeling van (sexuele) kindermishandeling.

Het globaal krediet voor Kind en Gezin (Nationaal Werk voor Kinderwelzijn) bedraagt in 1985 één miljard 752,6 miljoen; het globaal krediet voor jeugdzorg bedraagt in 1985 twee miljard 979,8 miljoen. Het is moeilijk te bepalen welk deel specifiek voor signalisatie, verwijzing en behandeling van kindermishandeling i.c. sexuele kindermishandeling gebruikt wordt, omdat die problematiek vaak gekoppeld is aan andere psycho-sociale en psyche-medische problemen. Daarnaast wordt er een toelage voor de VZW Kind en Geweld van 2,8 miljoen voorzien in 1985.

3. Het standpunt dat de Vlaamse Executieve ter zake inneemt is reeds ten dele af te leiden uit het antwoord op punt 1. De problematiek van kindermishandeling, waaronder sexuele, is voor mij een grote bekommernis. Gelet op het uitgangspunt dat nieuwe structuren niet steeds het meest aangepaste kwalitatieve antwoord bieden en dat de coördinatie van bestaande initiatieven even zinvol zonet zinvoller is, ben ik overgegaan tot de oprichting van de Stuurgroep Kindermishandeling, waarover ik in punt 1. nadere toelichting heb gegeven.

Deze mag niet beschouwd worden als een nieuwe structuur naast zoveel anderen. Integendeel, het is eerder een sluitstuk, waarvan ik een intense en dynamische werking verwacht: een koepel boven de nu reeds in de strijd tegen kindermishandeling actieve voorzieningen: ziekenhuizen, leerkrachten, werkgroepen en hulpverleningsinstanties in het algemeen.

Door de Vlaamse Gemeenschap is dus gekozen voor een gecoördineerde, diepgaande actie langs bestaande structuren en voor een beleid op korte en half-lange termijn.

Dit beleid houdt rekening met de aanpak en de ervaringen, die ook in andere landen werden geëvalueerd.

Bijlage: Adressen van de opvangstructuren voor gevallen van kindermishandeling

1. Kind en Gezin/NWK

* Overkoepelend orgaan

- 1060 Brussel
Guldenvlieslaan 67,
Tel. : 02/538.61.50

* Provinciale secretariaten

- Antwerpen
Nationalestraat 4
2000 Antwerpen
Tel. : 03/231.41.98
03/231.41.99
- Brabant
Guldenvlieslaan 67
1060 Brussel
Tel. : 021538.61.50
- Limburg
Kunstlaan 16
3500 Hasselt
Tel. : 011/22.77.91
011/22.77.92
- Oost-Vlaanderen
Parklaan 2
9000 Gent
Tel. : 091/22.09.32
091/22.09.33
- West-Vlaanderen
Vlamingenstraat 57
8000 Brugge
Tel. : 050/33.10.62
050/33.10.63

2. Jeugdbeschermingscomités

Provincie Antwerpen :

- 2000 Antwerpen
Meir 24 bus 7
Tel. : 03/23 1.56.45
- 2800 Mechelen
H. Consciencestraat 7
Tel.: 015/41.25.31
- 2300 Turnhout
Graatakker 158, bus 5
Tel. : 014/41.28.35

Provincie Brabant :

- 1000 Brussel
Bisschoffsheimlaan 45, bus 4
Tel. : 02/217.70.45
- 3000 Leuven
Blijde Inkomststraat 4 1
Tel. : 016/22.93.19

Provincie Limburg :

- 3500 Hasselt
Walputstraat 3
Tel.: 01 1/22.18.91
- 3700 Tongeren
Residentie „Capitano”
18e Oogstwal 37, bus 9
Tel.: 01 2/23.36.26

Provincie Oost-Vlaanderen :

- 9330 Dendermonde
Noordlaan 107, bus 1
Tel. : 052/21.53.41
- 9000 Gent
Henleykaai 88
Tel. : 091/23.34.62
- 9700 Oudenaarde
Gen. Pershingstraat 5
Tel. : 055/31.36.20

Provincie West-Vlaanderen :

- 8000 Brugge
Hoogstraat 11
Tel. : 050/33.76.50
- 8900 Ieper
Veemarkt 11
Tel. : 057/20.24.99
- 8500 Kortrijk
Pres. Rooseveltplein 1
Tel. : 056/21.48.13
- 8480 Veurne
Stationsplein 1 bis
Tel. sociale dienst : 058/31.18.25

3. Vertrouwensartscentrum :

Marialei 10
20 18 Antwerpen
Tel. : 03/230.41.90

4. St.-Pietershospitaal — dienst pediatrie :

Hoogstraat 322
1000 Brussel
Tel. : 02/538.00.00 (2297)

5. Werkgroep Kind en Geweld:

K. Albertlaan 95
1080 Brussel
02/466.42.36

6. Consultant Kindermishandeling :

Jeugdbeschermingscomité
Henleykaai 88
9000 Gent
Tel. : 091/23.34.62

7. De Witte Telefoon:

Postbus 128
8500 Kortrijk
Tel. : 056/21.03.00

8. VZW Gezinsconsult :

Muntplein 5
8000 Brugge
Tel. : 050/33.71.11

9. VZW Kind en Geweld:

Lange Leemstraat 337
20 18 Antwerpen
Tel. : 03/239.22.70

10. Stuurgroep Kindermishandeling :

Secretariaat
— NWK
Guldenvlieslaan 67
1060 Brussel

— Administratie Gezin en Maatschappelijk
Welzijn
Nijverheidsstraat 3
1040 Brussel

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)**G. GEENS****VOORZITTER VAN DE VLAAMSE****EXECUTIEVE****GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID****Vraag nr. 28****van 15 januari 1985****van mevrouw M. VAN PUYMBROECK**

*Personeelskader AROL, OVAM, VZ W, WZK —
Stand van zaken*

1. Welk is het huidig personeelskader qua vastbenoemden van niveau 1 wat betreft het diploma, de specialisatie en eventueel het tweede diploma, postgraduaatopleiding of andere later genoten opleiding? Hoe is dit gesteld voor de tijdelijken met inbegrip van de BTK'ers, TWW'ers, DAC'ers enz. ?
2. Welk is de personeelsbezetting die in de toekomst wordt voorzien op dit kader?

Voor wanneer wordt de aanwerving voorzien en in welke functies? Wordt daarbij voorrang gegeven aan de mensen die op dit ogenblik in tijdelijk dienstverband werken?
3. Zullen in de toekomst nog personen tijdelijk in dienst worden genomen of blijven?

Voorlopig antwoord

De gegevens waarover de onderscheiden personeelsdiensten beschikken zijn opgevraagd, en zullen ten spoedigste aan het geachte lid worden meegedeeld.

Vraag nr. 33**van 28 januari 1985****van de heer J. GABRIELS**

Bitsingen (provincie Luik) — Stand van zaken in verband met mergelontginning

Voor het onginningsgebied ten behoeve van de cementindustrie, dat ontgonnen worar onder de

gemeenten Eben Emaël (Bitsingen) in de provincie Luik, werd op 13 april 1977 een overeenkomst afgesloten tussen de Belgische Staat — op dat ogenblik vertegenwoordigd door de Minister van Waalse Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, de Minister van Openbare Werken en de Waalse Staatssecretaris van Streekeconomie en een Belgisch cementbedrijf.

Ingevolge de staatshervorming is de bevoegdheid inzake oppervlaktedelfstoffen een regionale materie geworden. Ik heb vanaf 1977 de problematiek van de mergelontginning van zeer nabij gevolgd, maar ben momenteel niet meer in staat deze materie te volgen wat betreft de verantwoordelijkheid van de Regering hierin.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Verloopt de exploitatie van de bovenvermelde groeve volgens plan?
2. Hoeveel werd tot op heden reeds geëxploiteerd aan welk ritme?
3. Hoe is de stand van zaken in verband met de herordening van dit gebied?
4. Zijn er reeds onteigeningen gebeurd in de gebieden, die als reservezone bestempeld zijn?
5. Hoe groot is de waarborgsom, die tot op heden werd gestort ingevolge de overeenkomst van 13 april 1977?
6. Welke overeenkomsten zijn er tot op heden reeds verricht in verband met de omlegging van RW17 (artikel 7 van de overeenkomst)?
7. Waarom werd een nieuwe brug aangelegd over de Jeker op het grondgebied van Eben Emaël? Door wie werden de kosten gedragen?
8. Is het juist dat er op het grondgebied van de gemeente Riemst een nieuwe weg zal aangelegd worden ter vervanging van de huidige RW 17, die door het te ontginnen gebied zal lopen? Op welke termijn zullen deze werken aangevat worden? Mag ik een plan van het tracé van deze weg?
9. In hoeverre zijn er nieuwe exploitatievergunningen toegekend in functie van reeds geordende gebieden?
10. Mag ik tot slot een overzicht van alle exploitatiegebieden bestemd voor het winnen van mergel t.b.v. de cementindustrie? Welke oppervlakte en welke hoeveelheden worden jaarlijks afgegraven?

Voorlopig antwoord

De vraag van het geachte lid, betreffende de ontginning van mergel ten behoeve van de cementindustrie, heb ik voor verder onderzoek aan mijn administratie overgemaakt. Van zodra de gegevens bekend zijn, zal ik een omstandig antwoord verstrekken.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 77
van 7 januari 1985
van de heer 1. VAN BELLE

BRT- T V-journaal — Objectiviteit

In de loop van de maand december organiseerden een aantal koepelorganisaties, voor beleidsvoorbereiden overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, hun landelijke bijeenkomst, zoals bepaald in het decreet van 2 januari 1976.

Het is mij opgevallen dat sommige van deze congressen uitgebreid aan bod kwamen op het BRT-televisiejournaal, terwijl andere totaal werden doodgezwegen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister dan ook op welke criteria de BRT-bestuursdirectie Informatie zich steunt, en in hoeverre deze conform zijn aan het principe van de strenge objectiviteit, zoals die is voorgeschreven in artikel 23, paragraaf 1 van het BRT-decreet van 28 december 1979.

Voorlopig antwoord

Vermits in de vraagstelling niet verwezen wordt naar concrete gevallen is het vooraansnog moeilijk uit te maken wat al dan niet fout gelopen is.

Na een verduidelijking omtrent de vraag heb ik bij de BRT onverwijld een onderzoek laten instellen.

Van zodra de resultaten van dit onderzoek bekend zijn, zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 107
van 21 januari 1985
van de heer G. BEERDEN

Centrum voor Middenstandsopleiding — Accountantsopleiding

Naar ik verneem zouden er geruchten zijn dat de accountantsopleiding niet meer zou erkend worden binnen de middenstandsopleiding.

Zoals u weet bestaat dit op dit ogenblik wel binnen het Centrum voor Middenstandsopleiding, o.a. te Hasselt.

Is dat zo?

En zo ja, welke zijn de beweegredenen en criteria hiertoe?

Zo neen, zou het dan niet goed zijn hierover duidelijkheid te geven zodat de vrees wordt weggenomen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige inlichtingen worden ingewonnen bij de bevoegde diensten.

Binnen de kortst mogelijke tijd wordt hem een definitief antwoord met de gevraagde inlichtingen toegezonden.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 28
van 28 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

BPA — Aanstelling ontwerper

Uit het antwoord op onze parlementaire vraag nr. 49 dd. 7.1.1985 tot de geachte Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, vernemen we dat de enige bepaling betreffende de aanstelling van een gemeentelijk plan van aanleg te vinden is in de aanhef van artikel 21 van de stedenbouwwet: de gemeenteraad wijst de ontwerper aan.

De gemeente kan dus ook een gemeenteraadslid in deze als ontwerper aanduiden.

Onze vraag, mijnheer de Minister, is als volgt:

Is de aanduiding door de gemeenteraad van een gemeenteraadslid als ontwerper van een gemeentelijk plan van aanleg al dan niet verenigbaar met de gemeentewet, overwegende dat het gemeenteraadslid deel uitmaakt van de gemeenteraad die tot deze aanwijzing overgaat?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde diensten heb opgevraagd. Tot op heden bekwam ik deze nog niet.

Zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 23
van 8 januari 1985
van de heer M. OLIVIER

Studiecontracten wetenschappelijk onderzoek — Overzicht 1982-1984

Kan de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve mij mededelen welke studiecontracten wetenschappelijk onderzoek ten laste van de begroting gesloten werden in de periode 1982-1984?

Mag ik tevens volgende inlichtingen bekomen: de contractnemer, het bedrag, de aanvang en de duur van het contract.

Vraag nr. 27
van 15 januari 1985
van de heer C. DE CLERCQ

Toepassing nieuwe technologieën — Instellingen, projecten, resultaten en prioriteiten

Het toegepast wetenschappelijk onderzoek inzake de in artikel 59bis, §2, 1° van de Grondwet en in artikel 4 van de bijzondere wet van 8.8.1980 opgesomde aangelegenheden behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad en de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap.

Mag ik — sedert de wet in werking is getreden, nl. 1 oktober 1980 — vernemen :

1. welke instellingen, maatschappijen, verenigingen, industrieën, openbare als privé bij de ontwikkeling van de nieuwe technologieën werden of worden betrokken;
2. aan welk toegepast wetenschappelijk onderzoek werd voorrang gegeven (industrie, voeding, geneeskunde);
3. welke concrete projecten werden ondersteund en ten belope tot welk krediet of kredieten zo het een méérjarenproject betreft;
4. welke projecten hebben reeds tot concrete resultaten geleid?

Vraag nr. 29
van 16 januari 1985
van de heer C. DE CLERCQ

Toelagen IWONL en Prototypes — Evolutie in de periode 1980-1984 arrondissement Mechelen

De economische expansiewetten van 17.7.1959 (algemeen economische expansiewet) en van 4.8.1978 (KMO-wet) ressorteren onder de bevoegdheid van de geachte Gemeenschapsminister.

Recent werden sommige hefboomen gedeeltelijk vanuit de nationale regering, gedeeltelijk naar de heer Gemeenschapsminister overgeheveld, met name IWONL (1/3) en Prototypes (2/3).

De financiële tussenkomsten in het kader van hoger vermelde reglementering zijn zeer belangrijk voor het bedrijfsleven en hebben ongetwijfeld een positieve invloed op het investeringsklimaat en op de tewerkstelling. Om een evaluatie te maken van deze beleidsmaatregelen voor onze regio werden zij graag in het bezit gesteld van de toelagen die in de periode 80-84 naar het arrondissement Mechelen gingen. Graag verkregen wij deze cijfers opgesplitst per jaar en per gemeente te.

Vraag nr. 30
van 16 januari 1985
van de heer G. BEERDEN

Voormalige diensten van Waters en Bossen — Inkrimping personeelskader

In de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) werd het kader van Waters en Bossen drastisch ingekrompen op een ogenblik dat voor een meer rationeel beheer van ons bosbestand een uitbreiding van deze zeer voortreffelijke dienst mocht verwacht worden.

Graag vernam ik welke de preciese toedracht en motivering zijn van bedoelde reorganisatie en volgens welke ratio's de inkrimping en de herschikking van het personeelskader is gepland?

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 92
van 10 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

BR T- nieu wsuitzendingen — Taalgebruik

Tijdens de nieuwsuitzending van de BRT-televisie van donderdag 3 januari 1985 werd op het scherm een landkaart getoond, opgesteld door de diensten van de BRT. Hierop stond in plaats van de naam „Duinkerken” de Franse benaming „Dunkercque” vermeld.

Acht de Minister het verantwoord dat een officiële instelling die ten dienste staat van de Vlaamse Gemeenschap en door diezelfde gemeenschap betaald wordt, hand- en spandiensten verleend aan het Franse imperialisme door het gebruiken van verfranste benamingen van met oorlogsgeweld veroverde Vlaamse steden?

Mogen wij er ons binnenkort aan verwachten dat men zal spreken van het Europese parlement te Strasbourg?

Welke maatregelen denkt de Minister te treffen om dergelijke feiten in de toekomst te voorkomen?

Vraag nr. 97
van 16 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen — Bevoegdheden

Graag bekwam ik van de Minister volgende inlichtingen betreffende de „Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen” en de „Commission Royale des Monuments et des Sites”.

1. Welke zijn de bevoegdheden en machten van deze instellingen?

2. Hoe worden de leden ervan gerecruteerd en welke kwalificaties en diploma's zijn vereist om in deze instellingen te zetelen?
3. Welke is de huidige samenstelling van deze commissie?
4. Hoe worden de bevoegdheden geregeld voor taalgemengde gebieden zoals de Brusselse agglomeratie?

Vraag nr. 99
van 16 januari 1985
van de heer R. MAES

Sluiting van de „Graaf van Egmont” — Noodzaak van een dringende oplossing voor „Hendrik Conscienceclub”

Door de aanslepende financiële moeilijkheden zag de SV Brussels Tehuis zich onlangs genoodzaakt de „Graaf van Egmont” te sluiten.

In deze „Graaf van Egmont” — sedert tientallen jaren het ontmoetingscentrum voor de Vlamingen uit Brussel en omgeving, lang voor er van culturele centra sprake was — waren zeer vele Vlaamse verenigingen gehuisvest.

Eén ervan, de „Hendrik Conscienceclub”, die met meer dan duizend leden ongetwijfeld de grootste Vlaamse jeugdclub uit het Brusselse is, dreigt hierdoor tot verdwijnen gedoemd bij gebrek aan ontmoetingslokaal.

Volgens de inlichtingen waarover ik beschik worden de jongeren door de officiële instanties van het kastje naar de muur gestuurd. De Minister zou hen doorverwijzen naar de NCC, de NCC zou hen naar de „Ancienne Belgique” sturen die hen op zijn beurt doorstuurt naar de Sociaal Culturele Raad van het Centrum.

Nadat reeds enkele jaren geleden om gelijkaardige redenen de Reinaartclub met 3.000 leden moest worden ontbonden, is het moeilijk te aanvaarden dat er ook nu weer geen oplossing zou kunnen gevonden worden voor deze bloeiende jeugdclub.

Het departement van Nederlandse Cultuur heeft in de nabijheid van de plaats waar de „Graaf van Egmont” gevestigd was een andere investering gedaan nl. inzake het vroegere gebouw van de „Val St. Lambert” op de Oude Graanmarkt. Maar een gedeelte van voormeld gebouw is nog steeds zo goed als onbruikbaar omdat het niet verder afgewerkt werd.

Kan de geachte Minister dan ook mededelen:

1. wat hij totnogtoe ondernam om het oudste „Vlaams Huis”, de Graaf van Egmont, van Brussel, te redden;
2. of er geen oplossing in het zicht is;
3. zo het antwoord op 2. negatief zou zijn, — wat ten eerste zou te betreuren zijn, — welke oplossing hij dan voorziet voor de „Hendrik Conscienceclub”; kan aan deze jeugdclub niet een gedeelte van het nu toch al jaren leegstaand deel van het

Val-Saint-Lambert gebouw, ter beschikking worden gesteld? Zo hiertoe werken moeten worden uitgevoerd, dan kan hiervoor zeker tot een overeenkomst worden gekomen met de jeugdclub.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 19
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Vereniging van Vlaamse Onthaalhuizen — Budgettaire toestand

De Vereniging van Vlaamse Onthaalhuizen deelde onlangs op een persconferentie mee dat de situatie van de ontvangsthuisen en onthaalhuizen steeds moeilijker wordt.

De reglementeringen op onthaalhuizen voorzien in een forfaitaire subsidiëring van het personeel; het subsidiëringstelsel is niet aangepast aan de evolutie van de loonkosten; er zijn lange periodes van voorfinanciering door de instellingen zelf en de beschikbare budgetten zijn volkomen ontoereikend om het voorziene personeelskader op te vullen. En vermits het budget vanwege de overheid niet zal stijgen, hetgeen overigens beloofd werd, zullen er naar alle waarschijnlijkheid ontslagen vallen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen:

1. hoeveel mensen worden momenteel tewerkgesteld in de onthaalhuizen, die er bestaan in Vlaanderen?

Welk personeelskader is er voorzien en wat is de effectieve bezetting ervan?

2. Is de kritiek terecht dat de reglementeringen inzake de onthaalhuizen en met name de financiering veel te wensen overlaat?

3. Hoe valt het te verklaren dat de huizen zelf moeten voorfinancieren, omdat men te laat de gelden ontvangt van de Vlaamse Regering?

4. Hoe valt het te verklaren dat de beschikbare budgetten ontoereikend zijn?

5. In hoeverre is er overleg geweest met de Vereniging van Vlaamse Onthaalhuizen?

Wat is het resultaat geweest van dit overleg?

6. Hoe is het te verklaren dat mensen tewerkgesteld in het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds geen geld hebben ontvangen?

7. Is het uitgesloten om de prefinanciering in te voeren voor deze onthaalhuizen, waardoor zij achteraf kunnen afrekenen? Kan er op dit vlak geen budgetfinanciering ingevoerd worden?

8. Is het niet hoogst merkwaardig dat het Ministerie van tewerkstelling en arbeid wel gelden kan beschikbaar stellen voor personeel zij het DAC-verband, maar dat effectieve en volwaardige tewerkstelling in het kader van het budget Gezin en Welzijnsgang uitgesloten is?

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 73
van 8 januari 1985
van de heer E. BALDEWIJNS

Stortplaatsen — Exploitatievergunning

Ik moge de geachte Minister verzoeken mij op volgende vragen te antwoorden.

De stad Genk bekam een exploitatievergunning voor 1 jaar en dit op 11.8.1983. Na de vervaldatum van deze vergunning heeft de Minister een verlenging toegestaan voor de stortplaats van Genk en dit tot 30 november 1984.

Hieromtrent volgende vragen.

1. Gaat de Minister hier zijn bevoegdheid niet te buiten? Waarom niet? Een soortgelijke handelwijze heeft zich eveneens voorgedaan met de stortplaats van Koksijde.

Waarom? Nochtans alle omwonenden waren tegen deze stortplaats, die steeds zeer slecht werd uitgebaat. De adviezen waren eveneens negatief. Ook in dit geval was en mocht de Minister de vergunningsverlenende overheid niet zijn.

Waarom volgt de Minister deze handelwijze en op basis van welke wetgeving?

2. De exploitant is niet in orde met de exploitatievoorwaarden in Genk. Waarom dienen de exploitatievoorwaarden niet nageleefd? Waarom sluit de Minister de stortplaats van Genk niet? Zijn er geen alternatieven, die goedkoper zijn dan de huidige? De verbrandingsoven van IVNWL geeft trouwens gunsttarieven tot einde van het jaar 1984, gezien er geen toevoer is van afvalstoffen.

3. Welke stappen heeft de Minister gezet, opdat de stortplaats afgewerkt wordt, conform de opgelegde voorwaarden?

Vraag nr. 74
van 8 januari 1985
van de heer J. DE MOL

Vervuiling door plasticbedrijf Plastigram te Melle — Maatregelen

In augustus 1982 vroeg het plasticbedrijf Plastigram, Tuinstraat te Melle, een nieuwe vergunning eerste klasse voor de „exploitatie van een plasticfabriek”. De omwoners dienden bij het gemeentebestuur een resem klachten in. Wellicht als gevolg van deze klachtenstroom bracht het gemeentebestuur van Melle in september 1982 negatief advies uit over de aanvraag van Plastigram.

De Bestendige Deputatie maakt geen haast met het dossier. Op 13 oktober 1983, meer dan een jaar na het negatief advies van de gemeente, weigert de Bestendige Deputatie de nieuwe uitbatingvergunning toe te staan. Op 13 december 1983 tekent de direc-

teur van Plastigram tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie beroep aan bij de Koning.

Dit is ondertussen meer dan een jaar geleden en er is nog steeds geen beslissing genomen. Ondertussen blijft plasticsnieuw over de buurt neerduwarrelen en blijft Plastigram de omgeving verder verpesten met stof-, lawaai- en geurhinder op basis van een vergunning die het bedrijf in 1966 kreeg.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Hoe verklaart de Minister dat meer dan een jaar na het indienen van het beroep van Plastigram nog steeds geen beslissing is genomen?
2. Is de Minister van plan een beslissing te nemen voor 1996, ogenblik waarop de in 1966 verleende vergunning van Plastigram afloopt?
3. Waarom worden geen maatregelen genomen om, in afwachting van de uitspraak over het beroep van Plastigram, de bestaande milieuoverlast tegen te gaan?

Vraag nr. 75
van 8 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

BRT — Berichtgeving inzake zure regen

De zure regen houdt de industrielanden steeds meer in zijn greep. De talrijke berichten en de acties hieromtrent liegen er niet om. Greenpeace heeft gevraagd om via het weerpraatje informatie te verstrekken over de zuurtegraad van de regen. Dit zou door de BRT-directie niet aanvaard zijn omdat zulke berichtgeving niet gebruikelijk is. Nochtans horen we onze weerman niet zelden dingen vertellen of laat hij beelden vertonen die evenveel of in 't geheel niets met het weer te maken hebben.

Omdat uit de gevoerde briefwisseling blijkt dat deze materie gedeeltelijk onder de bevoegdheid valt van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, wens ik van hem te weten of hij bereid is gegevens inzake de zuurtegraad van bodem en water te verstrekken aan zijn collega die de voorgedij heeft over de BRT? In ontkennend geval, wens ik te weten waarom niet?

Vraag nr. 76
van 8 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Deconstructiebedrijven in het Vlaamse land — Uitbatings- en lozingsvergunning

In 1983 werden 796.786 aan ziekte overleden dieren weggeruimd door destructiebedrijven. Door deze behandeling komen alleszins afvalresten vrij die wanneer de eliminatie niet volgens het boekje verloopt, ons leefmilieu sterk kunnen verstoren.

Kan mij medegedeeld worden:

1. hoeveel destructiebedrijven in het Vlaamse land actief zijn?

2. Sinds wanneer tot wanneer zij beschikken over een uitbatingsvergunning?
3. Of al deze bedrijven over een lozingsvergunning beschikken?
4. Van wanneer de laatste controles inzake de lozingsvergunning per geciteerd bedrijf dagtekenen en welke de resultaten zijn?
5. Ingeval een destructiebedrijf in overtreding is met de exploitatievergunning, welke maatregelen de Minister heeft getroffen om deze illegaliteit ongedaan te maken?

Vraag nr. 79
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Bodemverontreiniging op terreinen van voormalige gasfabrieken — Saneringsmaatregelen

De problematiek van bodemverontreiniging op voormalige gasfabriekterreinen moet ook in ons land voorkomen.

In tegenstelling tot Nederland hoort men in ons land zelden over deze gasfabriekterreinen, die vaak in verstedelijkte gebieden moeten bestaan hebben. Door de lozingen indertijd kunnen deze een groot gevaar inhouden voor het grondwater.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In hoeverre er enig inzicht bestaat in terreinen waar vroeger gasfabrieken gevestigd waren?
2. Op welke wijze men bodemonderzoek heeft verricht naar de vervuiling van de terreinen waar zich gasfabrieken bevonden hebben?
3. Welke methoden tot op heden ontwikkeld zijn om deze terreinen te saneren?

Vraag nr. 80
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Vervuiling van de Schelde — Lozingspunten

Tijdens een recent gehouden symposium over de vervuiling van de Schelde is gewezen op het feit dat de overheid geheimzinning doet over de resultaten van metingen, die verricht worden in de Schelde.

Zonder meer kan gesteld worden dat deze zaak internationaal moet aangepakt worden.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Hoeveel lozingspunten zijn er gelegen langs de Schelde vanaf haar binnenkomst in België tot het verlaten van ons land?

Mag ik daarbij vernemen, naar inwonersequivalenten of andersoortig, hoeveel punten van lozing betrekking hebben op huishoudelijke afvalwaters, hoeveel van bedrijven en hoeveel andersoortig?

2. Welke gemeenten c.q. bedrijven lozen daarbij in de Schelde?
3. Welke onderzoeken zijn er tot op heden gebeurd in verband met het vaststellen van het aantal lozingspunten langs de Schelde? Door wie werd dit onderzoek verricht?
4. Mag ik een volledig overzicht van de resultaten van deze onderzoeken?
5. Wie heeft inzage op de resultaten van deze onderzoeken?
6. Op welke wijze wordt gebruik gemaakt van de resultaten van deze onderzoeken?
7. Welke saneringsplannen zijn er ter zake reeds opgesteld, met welke resultaten?
Welke plannen zijn er reeds definitief uitgevoerd?

Vraag nr. 81
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Rotem en omgeving — Aanwezigheid van zware metalen

Door het LISEC werd een studie bekend gemaakt over het voorkomen van zware metalen in de bodem en in de groenten in het gebied van de voormalige zinkfabriek van Rotem (Dilsen).

In Nederland wordt gesteld dat de aanwezigheid van cadmium lager moet zijn dan 1 ppm.

In ons land zijn deze normen natuurlijk hoger.

In Rotem zijn via een te beperkt aantal monsters de vaststellingen gedaan van aanwezigheid van 3 ppm, wat in feite betekent dat men er eigenlijk geen bladgroenten meer mag telen. Mogelijk is dit in vergelijking met de bodemanalyses in Noord-Limburg niet zo uitgebreid.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Hoe valt het te verklaren dat de toelaatbare norm van ppm in België hoger is dan in Nederland?
2. Welk onderzoek is in Rotem in de omgeving van het oude zinkfabriek ingesteld om te onderzoeken welke zware metalen in welke verhouding aanwezig zijn?
3. Is er aan het gemeentebestuur van Dilsen officieel medegedeeld dat een aantal tuinen in de omgeving van de fabriek niet in aanmerking komen voor het telen van groenten, omdat de norm ppm van het cd gehalte tussen 3 en 6 ppm ligt?
4. Welke normen worden in feite gehanteerd voor de gebieden in Noord-Limburg, die vervuild zijn door zware metalen?
5. Stel dat zich in dergelijke gebieden op omvangrijke wijze problemen voordoen in groententuin maar ook op akkers, dan kan men zich de vraag stellen : wie zal de kosten betalen voor het saneren van deze tuinen? De omwonenden of de vroegere eigenaars van het bedrijf, dat zich schuldig heeft gemaakt aan de vervuiling?

Vraag nr. 82
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Beemdgebieden in Vlaanderen — Aanlegging van rietvelden

Het aanleggen van rietvelden blijkt geen methode te zijn, die hanteerbaar is voor het zuiveren van afvalwaters.

In beemdgebieden is het denkbaar dat men gezien het feit dat hierin vaak kleine waterlopen vloeien, die veel huishoudelijk afvalwater te verwerken krijgen en die vaak als gebied waardeloos worden bestempeld.

Steeds meer studies wijzen er evenwel op dat beemdgebieden waardevolle natuurgebieden kunnen zijn, indien ze op een aangepaste wijze beheerd worden. In deze gebieden moet het daarom mogelijk zijn om in plaats van dure zuiveringsinstallaties te bouwen en die bovendien veelal gelegen zijn in landelijke gebieden, kleinschalige rietvelden aan te leggen die kunnen dienst doen als waterzuiveringsinstallaties.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Zijn er mogelijkheden om in samenwerking met de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij een onderzoek in te stellen naar die gebieden, die in Vlaanderen momenteel als natte zones kunnen bestempeld worden en waar huishoudelijke afvalwaters in geloosd worden?
2. Kan in de lijn van de subsidiëringmogelijkheden, zoals voorzien in het KB van 23 juli 1981, een aanvullend besluit geformuleerd worden waardoor het mogelijk is voor plaatselijke besturen om met een subsidiëring van 60% dergelijke rietvelden aan te leggen met de daarbij behorende apparatuur?

Vraag nr. 83
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Bodemverontreiniging — Biologische bodemsanering

In het Nederlandse Rijswijk is onlangs een project gestart waarbij bacteriën gebruikt worden voor het verwijderen van bodemverontreiniging door olieachtige stoffen. Biologische bodemsanering is blijkbaar de nieuwste vorm, die men ontdekt heeft, om bepaalde afvalstoffen te doen oplossen: het reinigen van verontreinigde gronden met behulp van bacteriën of andere micro-organismen.

Deze techniek ontpopt zich steeds meer als een goedkoop alternatief voor de nu gangbare methoden, waarvan afgraven en elders schoonmaken van de verontreiniging door uitspoelen of uitdampen de meest gehanteerde is.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. In hoeverre zijn er in Vlaanderen momenteel gronden, die zwaar verontreinigd zijn en waar zich een bodemsanering zonder meer opdringt?

2. Welke methoden werden tot op heden gebruikt om bodems, die zwaar verontreinigd zijn, te saneren?
3. Zijn er in Vlaanderen experimenten gaande waarbij gebruik gemaakt wordt van bacteriën, die als bodemzuiveraar dienst doen? Zo neen, acht de Minister het niet noodzakelijk om ter zake een aantal experimenten te starten op dit vlak? In hoeverre wordt in wetenschappelijke instellingen op dit vlak enig onderzoek gedaan?

Vraag nr. 84
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Extra toxische stoffen — Verstrenging exploitatievoorwaarden

Bij het uitreiken van exploitatievergunningen zouden extra zware voorwaarden moeten opgelegd worden als het om stoffen gaat, die extra bezwarend zijn voor het milieu. Te denken valt aan stoffen als arseen, asbest, benzeen, cadmium, chroom, dioxine, kwik, lood, methylbromide en vinylchloride.

Bij de bestrijding van de uitstoot van deze stoffen aan de bron kan ondermeer gedacht worden aan de uitworpsvoorschriften, overeenkomstig de stand van de techniek, ook voor bestaande installaties.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. In hoeverre bestaat er momenteel voldoende inzicht in de hoeveelheid stoffen, zoals opgesomd in de aanhef van deze vraag?
2. In hoeverre worden aan bestaande installaties verplichtingen opgelegd van aanpassing ingevolge veranderingen en verbeteringen van de techniek?
3. Welke getallen worden, gespreid over meerdere jaren, vooropgesteld om de uitstoot van deze stoffen te verminderen? M.a.w. welk initiatief meerjarenplan is er op dit vlak voorhanden?

Vraag nr. 85
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Klein chemisch afval — Meldingsplicht

Het is ongetwijfeld bekend dat kleine bedrijven en huishoudens het zogenaamde kleine chemisch afval voortbrengen.

Momenteel wordt dit chemisch afval gedeponneerd in containers en op allerlei wijze komt dit vaak op stortten terecht, waar het niet thuis hoort.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. In hoeverre bestaat er enig inzicht in het zogenaamde klein chemisch afval van huishoudens en kleine bedrijven?

2. Bestaat er in het geval van kleine bedrijven en in de vorm van meldingsplicht via de exploitatievergunning, die is uitgereikt?
3. Wat gebeurt er momenteel met het chemisch afval van deze bedrijven?

Vraag nr. 86
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Vlaamse Gewest — Aantal, opening en sluiting van stortplaatsen

Door het ontstaan van OVAM is de duidelijke politiek ontstaan om in het land systematisch een aantal stortten te sluiten en een toenemende concentratie tot stand te brengen van stortten. Daarbij is blijkbaar geen rekening gehouden met het feit dat het storten van inerte materialen steeds meer gemeenten voor het probleem stelt van stortplaatsen voor dit soort materialen. Bijgevolg is men verplicht om lange afstanden af te leggen voor het storten van dit soort materialen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Hoeveel stortten er tot op heden gesloten werden?
2. Hoeveel stortten er per provincie op heden nog geopend zijn?
3. Waar blijven gemeentebesturen enz. met hun afval dat ze voordien juist in de gesloten stortten kwijt konden?
4. In hoeverre zijn er in Limburg nog stortten geopend voor welke categorie van materialen dan ook?
5. Zijn er gemeentebesturen in Limburg die op heden nog, steeds een stort hebben voor het storten van welk soort afval dan ook?

Vraag nr. 87
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Verwerking van chemisch afval in Vlaanderen — Controle

Als de Nederlandse Minister van Milieubeheer in Nederland mededeelt dat er per jaar naar schatting 100.000 ton chemisch afval naar onbekende bestemmingen verdwijnt, kan men zich de vraag stellen hoe deze situatie in België is.

Het is ondenkbaar dat dit in ons land veel anders zou zijn.

Gezien de strengheid van de Nederlandse overheden en voortgaand op regelmatig alarmerende berichten kan men eerder denken aan een grotere hoeveelheid in ons land.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Op welke wijze wordt de verwerking van chemisch afval in ons land gecontroleerd?

2. Hoeveel ton chemisch afval verdwijnt jaarlijks in ons land naar onbekende bestemming?
3. Welke maatregelen werden ter zake vooropgezet tot op heden om te achterhalen welke hoeveelheid chemisch afval er is en op welke wijze ze verwerkt wordt?

Vraag nr. 88
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Onderzoek aan de Universiteit van Nijmegen — Drijfmest als oorzaak van zure regen

Blijkens een onderzoek dat verricht werd aan de Katholieke Universiteit van Nijmegen zou drijfmest mede oorzaak zijn van zure regen. Vooral in die landen waar veelvuldig drijfmest wordt gebruikt.

De ammoniak wordt door de mest van intensieve veehouderijen in de lucht gebracht. Daardoor regent het ammoniumsulfaat. Dit heeft een verzurende werking, die echter trager gaat dan bij de echte zure regen.

In vennegebieden zou dit het verzuringsproces in de land werken. Maar ook de vergassing van heidevelden en de schade aan bossen komen op rekening van het ammoniumsulfaat.

Indien wet, die de landbouwers verplicht de mest meteen na het uitrijden in te ploegen, zou al veel verbeteren.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

- . Is de betekenis van drijfmest in relatie tot zure regen reeds aan onze universiteiten onderzocht?
- . Bestaat er op heden al enig inzicht in hoeverre vennegebieden bij ons verzuurd zijn naar aanleiding van het fenomeen drijfmest in relatie tot zure regen?
- . Indien blijkt dat dit effectief het geval is, lijkt het dan niet logisch om bij preventieve wijze van werken de landbouwers te verplichten de mest meteen na het uitrijden in te ploegen?

In hoeverre worden nog steeds grote hoeveelheden drijfmest bijvoorbeeld vanuit Nederland Vlaanderen ingevoerd?

Is er sprake van het feit dat er gezien de intensieve veehouderij een overaanbod aan drijfmest in ons land is? Zo ja, welke maatregelen hoopt men ter zake tot ontwikkeling te brengen?

Vraag nr. 89
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Waterzuivering van huishoudelijke afvalwaters — Ontwikkeling van rietvelden

In de Rijksuniversiteit-Gent werd een systeem ontwikkeld om via het ontwikkelen van rietvelden aan waterzuivering van huishoudelijke afvalwaters te denken.

Het riet heeft een aantal zeer interessante eigenschappen, die bij waterzuivering zeer interessant zijn.

Bovendien is de kostprijs van dergelijk systeem veel goedkoper.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. In hoeverre heeft zijn Ministerie of de VZW reeds contact gehad met de Rijksuniversiteit-Gent over deze materie van rietvelden, die gebruikt worden voor het zuiveren van huishoudelijke afvalwaters?
2. Hoe is het te verklaren dat dergelijke projecten met een lage kostprijs — ontwikkeld door een wetenschappelijke instelling, die door de gemeenschap betaald wordt — op geen enkele wijze de belangstelling heeft van de overheid?
3. In hoeverre zijn er in Vlaanderen of in Wallonië experimenten toegepast met rietvelden, die als functie de zuivering van huishoudelijke afvalwaters tot doel hebben?
4. Mag ik vernemen of de Minister niet overweegt om bijvoorbeeld bij wijze van experiment en met financiële tussenkomst een dergelijk experiment op te zetten in die plaatsen, die landelijk de mogelijkheid geven?

Vraag nr. 90
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Onbeheerd achtergelaten schepen in Vlaamse waterlopen — Maatregelen

Het schip, nl. de Shell 117, dat op het Kempens Kanaal ligt, is mogelijk een symptoom van een groot probleem. Het is immers niet uitgesloten dat er in onze kanalen nog op meerdere plaatsen van dit soort schepen liggen, die jarenlang onbeheerd worden nagehouden.

De inhoud van dit schip was een gevaar voor de drinkwatervoorziening van het Antwerpse woongebied. Inmiddels schijnt deze boot toch verwijderd te worden.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. In hoeverre zijn er op waterlopen nog schepen, die reeds jaren onbeheerd liggen en waarvan de inhoud niet onderzocht werd tot op heden?
2. Op welke wijze is het probleem van het schip gelegen op het Kempens Kanaal te Lommel opgelost?
3. Hoe valt het te verklaren dat dit probleem met deze boot nu pas is opgelost? Immers men had reeds op 14 april 1983 een onderzoek, door OVAM, laten instellen naar deze boot.
4. In hoeverre is er sprake van nog andere schepen, die op onze waterlopen zijn gelegen en die tot geen enkele eigenaar behoren?
5. Kan op basis van de bestaande reglementering de mogelijkheid bestaan om boten van welke vorm of inhoud dan ook onbeheerd achter te laten in onze waterlopen?

Vraag nr. 91
van 15 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Huisvuilverwerkingsbedrijf Zuid Brabant — Inplantingsplaats

De pers meldt dat Pepingen gelukkig is afgeschreven als inplantingsplaats voor een breekwerf. Daarmee is echter het probleem van de huisvuilverwerking niet opgelost.

Graag vernam ik welke alternatieven de Minister ziet voor ons Gewest.

Vraag nr. 93
van 17 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Laboratoria in Vlaamse Gewest — Produktie, bestemming en controle van afvalstoffen

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel erkende laboratoria er in het Vlaamse Gewest werkzaam zijn?
2. Welke afvalstoffen zij produceren?
3. Welke bestemming zij aan hun afval geven?
4. Wanneer en hoe vaak werden deze labo's in 1984 gecontroleerd en door wie? Graag lees ik de gegevens, opgesplitst per labo?

Vraag nr. 94
van 17 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Lozingsvergunning openbaar slachthuis te Putte — Stand van zaken

Door de dienst Zuivering van Afvalwater van het Ministerie van Volksgezondheid werd op 3 1.12.1976 een lozingsvergunning afgegeven aan het openbaar slachthuis te Putte (Mechelen). Deze lozingsvergunning staat een lozing toe in de gemeentelijke riolering. Tot op heden werd deze aansluiting nog niet gerealiseerd. Tussen de directie van het slachthuis en de gemeente Putte is men, op initiatief van de VWZ, buitendienst Leuven, tot een akkoord gekomen tot deze aansluiting.

Kan de Minister mij de stand van zaken op dit ogenblik toelichten?

Vraag nr. 95
van 17 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Sanering industriële stortplaats te Schoten — Stand van zaken

Ik wens nogmaals terug te komen op de industriële afvalstoffen die sinds jaren — thans in roestende en

lekkende vaten — op een terrein aan de Metroopstraat te Schoten zijn opgeslagen.

Op mijn parlementaire vraag nr. 252 van 31.7.1984 werd geantwoord dat het aanbestedingsdossier inzake de opruiming van het terrein wordt onderzocht en dat het aanvangsbevel nog niet werd gegeven.

Mag ik van de Minister de stand van zaken kennelijk nopens de opruimingsprocedure en reële uitvoeringsmodaliteiten inzake de evacuatie van deze industriële afvalstoffen?

Vraag nr. 96
van 17 januari 1985
van de heer P. VAN DER NIEPEN

Programma deeltijdse leerplicht 1984-1985 — Controleorganen

Bij koninklijk besluit van 1 augustus 1984 werd het programma voor de leertijd voorgelegd door het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middelenstand, voor het schooljaar 1984-85 erkend als voorleerling die voor de vervuiling van de deeltijdse leerplicht in aanmerking komt.

De Executieve is bevoegd voor het uitvoeren van de controle, dit wil zeggen, zij gaat na of hetgeen werd opgegeven in de aanvraag ook in de realiteit wordt nageleefd.

Kan ik via het Bulletin van Vragen en Antwoorden vernemen wie, welk orgaan of dienst, met deze controle is belast en hoe hij wordt uitgeoefend?

Vraag nr. 97
van 18 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Euro-resolutie inzake inplanting chemische industrieën — Toepassing

De industrie die voor werkverschaffing moet zorgen blijkt steeds meer een potentieel gevaar te zijn voor werknemers en bevolking.

De ramp in de Pemex-aardgasfabriek in Mexico-Stad, de ramp te Seveso en deze van Flaxborough leveren onbetwistbaar het bewijs dat de industriële risico's grotere vormen aannemen.

Na de ervaringen in Bhopal (India) dringen Europese parlementsleden in een resolutie erop aan over de hele wereld meer aandacht te schenken aan de vestiging van industriële bedrijven die toxische stoffen produceren.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vraag.

Welk gevolg zal de Minister geven aan deze Europese resolutie en uit wat zullen eventueel zijn essentiële maatstaven bestaan om industriële bedrijven, die giftige stoffen fabriceren, te aanvaarden of te weren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud*